அருணசல புராணம்

K.A. மதுரைமுதலியார்
சண்முகானந்த புத்தகசாலை
பார்க்டவுன், சென்னை - 3.

திருவண்ணாமலை ஸ்தல புராணம்
என்னும்

அருணாசல புராண
வசனம்

சித்தாந்த சரபம் அஷ்டாவதானம்
பூவை கலியாண சுந்தர முதலியாரால்
இயற்றப்பட்டது.

சித்திரப் படங்களும் புதிய விஷயங்களும்
சேர்க்கப்பட்டுள்ளது

சண்முகானந்த புத்தகசாலை.
48, நைனியப்ப நாய்க்கன் தெரு,
பார்க்டவுன், சென்னை 600003

[விலை ரூ. 3

பொருளடக்கம்

(ஓம்)

1 திருக்கோயிலிலும் திருவீதியிலும் செய்யத்தகாத குற்றங்கள்
2 அநாசாரம்
3 சிவாலய தரிசனவிதி
4 கிரிப்ரதக்ஷிண விதி
5 தீபவிதி
6 தீபதத்துவம்
7 கார்த்திகை தீபச்சிறப்பு
8 சைவசமயி
9 சைவ சமயம்
10 திருநகரச்சருக்கம்
11 திருமலைச் சருக்கம்
12 திருவவதாரச் சருக்கம்
13 திருக்கண் புதைந்த சருக்கம்
14 இடப்பாகம் பெற்ற சருக்கம்
15 வச்சிராங்கத பாண்டியன் சருக்கம்
16 வல்லாள மகாராஜன் சருக்கம்
17 தீர்த்தச் சருக்கம்
18 திருமலை வலம்புரிச்சருக்கம்
19 ஆதித்ய சருக்கம்
20 பிரதத்தராஜன் சருக்கம்
21 பாவந்தீர்த்த சருக்கம்
22 புளகாதிபன் சருக்கம்

உ

சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவண்ணாமலை ஸ்தல புராணமென்னும்

அருணாசல புராண

வசனம்

திருக்கோயிலிலும் திருவீதியிலும்

செய்யத்தகாத குற்றங்கள்

(1) ஸ்நானஞ் செய்யாது போதல், (2) தோய்த்து லராத வேட்டி தரித்துக்கொண்டு போதல், (3) கால் கழுவாது போதல், (4) ஆசௌசத்துடனே போதல் (5) தலையில் வஸ்திரந்தரித்துக் கொள்ளுதல் (6) சட்டையிட்டுக் கொள்ளுதல் (7) போர்த்துக் கொள்ளுதல் (8) மேல்வேட்டி போட்டுக் கொள்ளுதல். (9) பாதரக்ஷை இட்டுக்கொள்ளுதல் (10) வாகனமேறிப் போதல் (11) குடை பிடித்தல் (12) வெற்றிலைபாக்கு அருந்துதல் (13) துப்புதல் (14) மலசலங்கழித்தல் (15) மூக்குநீர் சிந்துதல். (16) மயிர்கோதி முடித்தல் (17) சூதாடுதல், (18) சிரித்தல், (19) சண்டையிடுதல் (20) வீண்வார்த்தை பேசுதல் (21) காமப்பற்று வைத்தல் (22) காலைநீட்டிக் கொள்ளுதல், (23) சயனித்தல் (24) ஆசனத்திருத்தல் (25) சுவாமிக்கும் பலிபீடத்துக்கும் குறுக்கே போகுதல் (26) சுவாமிக்கும் பலிபீடத்துக்கும் இடையிலே நமஸ்காரம் பண்ணுதல், (27) சுவாமிக்கு நேராகக் காலைநீட்டி அங்கப்

பிரதக்ஷிணம் பண்ணுதல். 28 திருமாலியத்தை கடத்தல், 29 நிருமாலியத்தை மிதித்தல், 30 ஸ்தூபி துஜத்தம்பம், பலிபீடம், விக்கிரகம், இவைகளின் நிழலை மிதித்தல். 31 விக்கிரகத்தைத் தொடுதல்.

இவைகளை அருணகிரி புராணம் வலம்புரிச்சருக்கத்தில் 90-வது செய்புள் முதலியவற்றில் பார்க்கக் காணலாம்.

இந்தக் குற்றங்களைச் செய்தவர்கள் நரகத்தில் தண்டிக்கப்படுவார்கள் என்று ஆகமங்களும்புராணங்களும் சொல்லுகின்றன. குளிக்கப் போய் சேறு பூசிக் கொள்வது போலச்சுவாமி தரிசனமாகியபுண்ணியஞ் செய்யப்போய் பாவத்தைத் தேடிக் கொள்வது புத்தியன்று எல்லாரும் இந்தக் குற்றங்களை நீக்கி விதிப்படி தரிசனஞ்செய்து, திருவருள் கடாக்ஷம் பெற்று உய்யக்கடவர்.

இந்தியாவிலே உத்தியோகஸ்தர் அனேகர் சுவாமி சந்நிதானத்திலே விதிக்கு விரோதமாக சட்டை இட்டுக்கொண்டும். போர்த்துக்கொண்டும்; மேல்வேட்டி போட்டுக்கொண்டும் தலையில் வஸ்திரந் தரித்துக்கொண்டும், பாதரக்ஷை இட்டுக்கொண்டும், குடை பிடித்துக்கொண்டும் போகிறுர்கள். அவர்கள் தங்கள் சமயத்தில் விசுவாசம் உடையவர்களானுல் இப்படிச் செய்வார்களா? கிருஸ்தவர்களுக்குள்ளே கவர்னர் முதலிய பெரிய உத்தியோகஸ்தர்களுந் தங்கள் கோயில்களுக்குத் தங்கள் சமயக் கிரமப்படி போவதை அவர்கள்காணவில்லையா; தங்களிற்குழ்ந்த மனிதர்கள் தங்களெதிரே பாதரக்ஷை இட்டுக்கொண்டாயினுங் குடை பிடித்துக்கொண்டாயினும் நின்ருல் அவர் கோபிக்கிருர்களோ? இதுகுற்றம் என்றுகொண்டவர்கள் இந்தக் குற்றத்தைத் தாங்கள் சுவாமி சந்நிதானத்திலே செய்யத் துணிவது என்ன அறிவு?

திருக்கோயிறன்னின் மலஞ்சலம் விடுதல் உமிழ் தல் திருவிளக்குச்சாயை யிலிங்கச்சாயை கடத்தல் ஒரு காலால் வலம் வருதல் ஓடி வலம் வருதல். ஒண்டொடி வேசியாய்ப் புணர்தலுற்றரை நினைத்தல் மருக்கமழ் நிர்மாலியத்தை சிவன்றனைக் கோமுகையை கடத்தல் ஆடையின்றி மருவுதல், கான்றுமிழ் தல் மெருக்க நீறணியாமை! பெலிப்புற்று மிதித்தல், பெலிபீடங் குறுக்கிடுதல். பெருமான் சந்நிதியில்.

ஏறுடனே தூபிசதண்டு பலிபீடம் இலிங்கமிவை சாயை மிதித்தேகுதல் பொய்மொழிதல், பேரிழவேயு சுசி பிறர் தாரத்தை விரும்பல்; பெரும்பனலாலிரு பாதங் கழுவாமை சயனம் தேறுபாகிலை தின்றம்பல முமிழ் தறிருடல் திருக்கோயினியமத்தைச் தெய்வத் தோர் தங்கட்காறணியுஞ் சடைமுடியா ராகமத்திற் சொலுமிவ்வாவறந்தோடிரண்டுகுற்றமாகா வன்றே

இக்குற்றங்கள் அபுத்தி பூர்வமாகநேரின் வேதத் திலுள்ள உருத்திர மந்திரத்தை ஆயிரமுருச் செபிக் கின் குற்றமகலும் அவ்வேத வாக்கிய மந்திரங்களை உச்சரித்தற்கு அருகரல்லாதவர் அகோர மந்திரத்தை ஆயிரமுரு செபிக்கக் கடவர் இக்குற்றங்களைப்புத்தி பூர்வமாகவேயியற்றின் தப்பாது எரிவாய் நிரயத்தில் அழுந்துவது திண்ணம் இதற்கு பரிகாரமுமில்லை என்பது வேதாகம புராணாதிகளின் துணிபாகலின் ஆலயத்திலே புண்ணியத்தை நாடிப்போய் இத்தகைய செயல்களால் பாவத்தைத் தேடிக்கோடல் முறையன்று ஆகையால் இவற்றுள் ஒன்றினையிமியற்றுது தமக்கு விதித்தவாறே அவ்வவ் வெல்லையினின்று சுவாமி தரிசனஞ் செய்து திருவருளைப் பெற்று மீள்வதே கடமையாம்.

சுபம்! சுபம்!! சுபம்!!!

திருக்கோயிற் குற்றங்கள்

முற்றிற்று

சிவமயம்

அநாசாரம்

(1) மற்சம் மாமிசம் புசித்தல் (2) கள்ளு சாராயங்குடித்தல், (3) மற்சம் மாமிசம் புசிப்பவர் கள்ளுஞ் சாராயம் குடிப்பவர், தாழ்ந்த சாதியார் அந்நியசமயிகள் என்கிற இவர்களிடத்தாவது இவர்களுடன் இருந்தாவது இவர்கள் காணவாவது போசனம் பண்ணுதல் (4) சன்ன மரண சௌசம் உடையவரிடத்தே போசனம் பண்ணுதல் (5) போசனஞ் செய்தவுடனே எச்சில் தெளியாது விடுத்தல் (6) எந்தப் பாத்திரத்தையாவது எச்சிலாக்குதல் (7) பலகாரம் பழம் முதலியவைகளை எச்சில் பண்ணிப் புசித்தல் (8) புகையிலையைச் சுருட்டுப் பிடித்தல் (9) வெற்றிலைபாக்கு வாயிலிருக்கச்சயனித்தல் (10) காலையிலே தந்தசுத்தி பண்ணு முன்னே வெற்றிலைப் பாக்கு போடுதல் (11) வாயோடு கையுங் கையோடு பாத்திரத்தையும் அணைத்து எச்சில் பண்ணித் தண்ணீர் குடித்தல் (12) வீட்டு முற்றத்திலும் கிணற்றங்கரையிலும் குளக்கரையிலும் ஆற்றங்கரையிலும் பூந்தோட்டத்திலும் மலசலங்கழித்தல் (13) ஸ்நானத்துக்குஞ் சமையலுக்கும் உபயோகபடுகிற சலத்திலே சௌசம் பண்ணுதல். (14) கிணற்றங்கரையிலே சௌசம் பண்ணுதல் (15) சௌசத்தின் பொருட்டுப் பாத்திரத்திலே சலம் கொண்டு வைத்துக்கொள்ளாது மலசலங் கழித்தல் (16) சௌசம் செய்தவுடனே தந்தசுத்தி செய்தவுடனும் போசனஞ் செய்தவுடனும் வாய் கொப்பளித்துக் கால் கழுவாது விடுதல் (17) க்ஷௌரம் பண்ணுவித்துக் கொண்டாலும் துக்கவீட்டுக்குப் போனாலும் உடுத்த வஸ்திரத்துடனே முழுகாது விடுதல் (18) முகக்ஷௌர மாத்திரம்

பண்ணுவித்துக் கொள்ளுதல் 19 மத்தியானத்துக் குப் பின் க்ஷௌரம் பண்ணுவித்தல் 20 தைச்சங்கி ராந்தியினும் ஆசௌசமுடிவிலும் பழைய மட்பாண் டங்களைத் தள்ளாது விடுதல், 21 மட்பாண்டங்களை எல்லாருங் காணும்படி வெளியில் வைத்தல், 22 பாண்டங்களை காகம் நாய் முதலியவைகளெல்லாம் தீண்டவிடுதல், 23 எச்சில் முதலியவைகளை ஓரத்திலே துப்பாது வழியிலே துப்புதல், கஞ்சா அபினி உண் ணல் இந்த அநாசாரங்களை எல்லாரும் விலக்கித் திருத்த முற நடக்கக்கடவார்கள்;

அநாசாரம் முற்றிற்று.

ஓம்

சிவாலய தரிசன விதி

1. சைவசமயிகள் நாள்தோறும் திருக்கோயி லிற் சென்று சிரத்தையோடு விதிப்படி சிவதரிசனஞ் செய்துக் கொண்டு விட்டுக்குத் திரும்பல் வேண்டும்.

2. சிவதரிசனஞ் செய்ய விரும்புவோர் சிவால யத்துக்குச் சமீபத்தில் உள்ள சிவ தீர்த்தத்திலே விதிப்படி ஸ்நானஞ் செய்து: கரையிலேறி சரீரத்தி லுள்ள உலர்ந்த வஸ்திரத்தினுலே துவட்டி நெற்றி யில் விபூதி தரித்து குடுமியை முடித்து ஈர கௌபீ னத்தைக் களைந்து உலர்ந்த கௌபீனந் தரித்து, கைகளிரண்டையும் சுத்தி செய்து தோய்ந்துலர்ந்த னவாய் வெள்ளியனவாயுள்ள சுத்த வஸ்திரம் இரண்டு அரையிலே தரித்து, அனுட்டானமும் செப மும் முடித்துக் கொண்டு திருக்கோயிலுக்குப் போகக் கடவர் ஸ்நானம் முதலிய நியமனங்கள் இல்லாது திருக்கோயிலுக்குப் போவோர் சிவந்தகரை ஒப்பர்.

3. திருக்கோயிலுக்குப் போகும்பொழுது, ஒரு பாத்திரத்திலே தேங்காய்பழம் பாக்கு வெற்றிலைமுதலியவை வைத்து அரைக்குக்கீழ்ப் படாது மேலேவுயர்த்தப்பட்ட கையில் ஏந்திக் கொண்டு திருக்கோயிலுக்குப் போகக்கடவர். சிவபெருமானையும் சிவாக்கினியையும் ஆசாரியரையும் சேவிக்க போகுமிடத்து வெறுங்கையுடனே போகாது தம்மாலே கொடுத்தற்கியன்ற பதார்த்தத்தை அவர் சந்நிதியிலே வைத்து வணங்குதலே தகுதி பொருளில்லாதவன் பத்திர புட்பங்கள் கொடுத்து வணங்கல் வேண்டும் அதுவுங் கூடாதவன் சந்நிதியில் செத்தை முதலியவைகளைப் போக்கி வணங்கல் வேண்டும்.

4. திருக்கோயிலுக்குச் சமீபித்தவுடனே தூபலிங்கமாகிய கோபுரத்தை வணங்கி இரண்டு கைகளையும் சிரசிலே குவித்துக்கொண்டு உள்ளே பிரவேசித்து, பத்திரலிங்கமாகிய பலிபீடத்துக்கு இப்பால் நமஸ்காரம் பண்ணக்கடவர்.

5. ஆடவர் அட்டாங்க நமஸ்காரமும் பெண்கள் பஞ்சாங்கமாக நமஸ்காரமும் பண்ணல் வேண்டும் திரயாங்க நமஸ்காரம் இவ்விருவருக்கும் பொது

6. அட்டாங்க நமஸ்காரமாவது: தலை கையிரண்டு செவியிரண்டு மோவாய், புயங்களிரண்டு என்னும் எட்டுறுப்பும் நிலத்திலே தோயும்படி வணங்குதல் பஞ்சாங்க நமஸ்காரமாவது தலை கையிரண்டு முழந்தாளிரண்டும் என்னும் ஐந்துறுப்பும் நிலத்திலே தோயும்படி வணங்குதல் திரயாங்க நமஸ்காரமாவது சிரசிலே இரண்டு கை குவித்தல்.

7. நமஸ்காரம் மூன்று தரமாயினும், ஐந்துதரமாயினும் ஏழுதரமாயினும், ஒன்பது தரமாயினும், பன்னிரண்டு தரமாயினும் பண்ணல் வேண்டும். இருதரம் பண்ணுதல் குற்றம்.

8. நமஸ்காரம் பண்ணுமிடத்து, மேற்கேயினும் தெற்கேயினும் கால் நீட்டல்வேண்டும். கிழக்கேயினும் வடக்கேயினும் கால் நீட்டலாகாது.

9. கிழக்கு நோக்கிய சந்நிதியிலே பலிபீடத்துக்கு அக்கினி மூலையினும், தெற்கு நோக்கி சந்நிதியிலும், மேற்கு நோக்கிய சந்நிதியிலும், பலிபீடத்துக்கு நிறுதி மூலையினும் வடக்கு நோக்கிய சந்நிதியிலே பலிபீடத்துக்கு வாயுமூலையினும், சிரசை வைத்து மார்பு பூமியிலே படும்படி வலக்கையை முன்னும் இடக்கையைப் பின்னும் நேரே நீட்டிப் பின் அம்முறையே மடக்கி வலப்புயமும் இடப்புயமும், மண்ணிலே பொருந்தும்படி கைகளை அரையை நோக்கி நீட்டி வலக்காதை முன்னும் இடக்காதை பின்னும் மண்ணிலே பொருந்தச்செய்து நமஸ்காரம் பண்ணக்கடவர்.

10. பின் பகலிலே சூரியகிரஹணமாயினும் சங்கிராந்தியாயினும் வரின் அப்பொழுது தரிசனஞ் செய்யப்போனவர் மேற்கே கால் நீட்டலாகாமை நோக்கிய சந்நிதியிலும் அட்டாங்க பஞ்சாங்க நமஸ்காரம் பண்ணாது திரயாங்க நமஸ்காரமாத்திரம் பண்ணல் வேண்டும்.

11. மேற்சொல்லியபடி நமஸ்கரித்து எழுந்து கும்பிட்டு சிவபெருமானைச் சிறிதும் மறவாத சிந்தையோடு ஜபகொண்டாயினும் இரண்டு கைகளையும் இருதயத்திலே குவித்துக் கொண்டாயினும் பூர்ண கர்ப்பிணியானவள் காலிலே விலங்கு பூட்டப்பட்டவளாய் எண்ணெய் நிறைந்த குடத்தை சிரசின்மேல் வைத்துக்கொண்டு நடத்தல் போல ஜந்துக்கள் வருந்துமே யென்று மனம் உருகி பூமியைப் பார்த்துக் கொண்டு கால்களை மெல்லவைத்துப் பிரதக்ஷிணம் பண்ணக் கடவர்.

12. சிவபெருமானை மூன்று தரமாயினும் ஐந்து தரமாயினும், ஏழுதரமாயினும் ஒன்பது தரமாயினும் பதினைந்து தரமாயினும், இருபத்தொருதரமாயினும் பிரதக்ஷிணம் பண்ணல் வேண்டும்.

13. விநாயகரை ஒருதரமும், சூரியனை இரண்டு தரமும் பார்வதி தேவியாரையும், விஷ்ணுவையும் நான்கு தரமும் பிரதக்ஷிணம் பண்ணல் வேண்டும்.

14. பிரதக்ஷிணம் பண்ணும் ஆவாணத்திலே தூபி நிழலேனும் துசத்தம்ப நிழலேனும் இருப்பின் அந்நிழலில் மூன்று கூறு நீக்கி எஞ்சிய இரண்டு கூறினுள்ளே செல்லக்கடவர். கடவுள் உற்சவங் கொண்டருளுங் காலத்திலே உடன் செல்லும் பொழுது அந்நிழலிருப்பினும் நீக்காது செல்லலாம்:

15. அபிஷேக காலத்தில் உட்பிராகாரத்திலே பிரதக்ஷிணம் நமஸ்காரம் முதலானவை பண்ணலாகாது.

16. பிரமசாரிகள் வலம் வரக்கடவர், கிருகத்தரும் வானப்பிரத்தரும் வலமும் இடமுமாக வரக்கடவர் சந்நியாசிகள் இடம் வரக்கடவர் வலஞ் செய்தலினாலே போகமும் இடஞ் செய்தலினாலே மோக்ஷமும் வலமுமிடமுஞ் செய்தலினாலே போக மோக்ஷமும் உண்டாகும்.

17. வலமுமிடமுஞ் செய்தல்: கர்ப்பக்கிருகத்தில் என்று சுவாயம் புவத்திலே சொல்லப்பட்டது. கர்ப்பக்கிருகத்துப் பிரதக்ஷணம் பூசகராகிய சிவப்பிராமணருக்கு மாத்திரம் விதிக்கப்பட்டது. கர்ப்பக் கிருகத்திலே சிவலிங்கச் சாயையும் நிருமாலியத்தையும், சோம சூத்திரத்தையுங் கடவாது வலமிடஞ் செய்தல் வேண்டும், கர்ப்பக் கிருகத்தில் வலமிடமும் வெளிப்பிரகாரங்களில் வலமும் செய்தல் வேண்டுமென்று காலோத்தரத்தில் விதிக்கப்பட்டது.

18. பிரதக்ஷணம் பண்ணும் ஆவரணத்தில் உள்ள பலிபீடத்தையும், இடபத்தையுஞ் சேர்த்துப் பிரதக்ஷணம் பண்ணக்கடவர். தாம் பிரதக்ஷணம் பண்ணும் ஆவரணத்திலே பலிபீடமும் இடபமும் இல்லையாயின் அதற்கு வெளிப்பிரகாரத்தில் உள்ள பலி பீடத்தையும், இடபத்தையுஞ் சேர்த்துப் பிரதக்ஷணம் பண்ணக்கடவர். சிவலிங்கத்துக்கும். அந்தந்த ஆவரணத்தில் உள்ள பலிபீட இடபங்களுக்கும் இடையே போகலாகாது. இப்படி காலோத்தராகமத்திலே சொல்லப்பட்டது.

19. மேற் சொல்லியபடி பிரதக்ஷிணம் பண்ணிச் சந்நிதானத்திலே நமஸ்காரஞ் செய்து எழுந்து கும்பிட்டு துவாரபாலகரை வணங்கி பின்பு கணநாயகராகிய திருநந்திதேவரை வணங்கித் துதித்து பகவானே உம்முடையதிருவடிகளை அடைந்த அடியேன் உள்ளே புகுந்து சிவபெருமானைத் தரிசித்துப் பயன் பெறும் பொருட்டு அனுமதி செய்தருளும்" என்று பிரார்த்தித்துக் கொண்டு உள்ளே போகக் கடவர்.

20. முன்னே விக்கினேஸ்வரருடைய சந்நிதியை அடைந்து இருகைகளையுங் குவித்து அவரை தரிசித்து மனதலே தியானித்து முட்டியாகப் பிடித்த இரண்டுகைகளினாலும் நெற்றியிலே மும்முறை குட்டி வலக்காதை இடக்கையினாலும் இடக்காதை வலக்கையினாலும் பிடித்துக் கொண்டு மும்முறை தாழ்ந்தெழுத்து தோத்திரம் பண்ணக் கடவர்.

21. பின்பு இரு கைகளையுஞ் சிரசிலே குவித்துக்கொண்டு சிவபெருமானுடைய சந்நிதியை அடைந்து அவரைத் தரிசித்து மனதிலே தியானித்து சிரசிலும இருதயத்திலும் அஞ்சலி செய்து மனங்கசிந்துநக, உரோமஞ் சிலிர்ப்ப ஆனந்த அருவி சொரிய முப்பத்திரண்டறங்களுள் அவ்வக்காலத்துக்கு ஏற்ற

வக்காலத்து ஏற்ற இராகத்துடன் தோத்திரங்களைச் சொல்லக் கடவர்.

22, உத்தமோத்தமமாகிய தோத்திரங்கள் தேவாரம் திருவாசகம், திருவிசைப்பா, திருப்பல்லாண்டு, பெரியபுராணம் திருவருட்பா என்னும் அருட்பாக்களாறுமாம்.

23. சிவபெருமானைப் பூசகரைக்கொண்டு வில்வத்தினலே அர்ச்சனை செய்வித்து விதிப்படி சுத்தி செய்யப்பட்ட பழ முதலியவற்றை நிவேதிப்பித்து காப்பூராராத்திரிகம் பணிமாறப்பண்ணி பூசகருக்கு இயன்ற தக்ஷனை கொடுக்கக் கடவர்.

24. சிவப்பிராமணர்கள் கர்ப்பக்கிருபத்திலும் பிராமணர்கள், அரத்தமண்டபத்திலும், க்ஷத்திரியர் மகா மண்டபத்திலும், புகுந்து சிவமூல மந்திரத்தினலே புஷ்பாஞ்சலி செய்யக்கடவர் வைஸியர் இடபத்துக்கு முன்னும் சூத்திரர் இடபத்துக்கு பின்னும் கோமயத்தினலே சதுராச்சிரமாக இடம் பண்ணி சிவமூலமந்திரத்தினல் அர்ச்சிக்கக் கடவர் இப்படி அஞ்சுமான என்னும் ஆகமத்திலே சொல்லப்பட்டது

25. பின்பு சபாபதி தக்ஷிணமூர்த்தி, சோமாஸ்கந்தர் சந்திரசேகரர் சுப்பிரமணியர் முதலிய மூர்த்திகளையும் சமயசாரியர்கள் நால்வரையும் வணங்கி துதிக்கக் கடவர்.

26. அதன்பின் பார்வதி தேவியாருடைய சந்நிதியை அடைந்து சிரசிலும், இருதயத்திலும் அஞ்சலி செய்து அவரைத்தரிசித்து மனதிலே தியானித்து அர்ச்சனை முதலியன செய்வித்து தோத்திரங்களைச் சொல்லக் கடவர்.

27. இறுதியில் விபூதி வாங்கித் தரித்துக் கொண்டு பிரதக்ஷணஞ்செய்து, சண்டேசுரர் சந்நிதியை அடைந்து வணங்கித் தோத்திரஞ் செய்து

தாளத்திரம் பண்ணிச் சிவதரிசன பலத்தைத் தரும் பொருட்டுப் பிரார்த்திக்கக் கடவர்.

28. அதன்பின் நந்திதேவரை அடைந்து வணங்கித் துதித்து பலிபீடத்துக்கு இப்பால் வந்து மும்முறை நமஸ்கரித்து எழுந்து வடக்கு நோக்கி இருந்து சிவபெருமானை தியானித்துக்கொண்டு பஞ்சாக்ஷரத்தில் இயன்ற உருச்செபித்து எழுந்து வீட்டுக்கு போகக்கடவர்.

29. தரிசனஞ்செய்து திரும்பும்பொழுது சிவபெருமானுக்கும் இடபதேவருக்கும் புறங்காட்டாது திரும்பல் வேண்டும்.

30. சிவதரிசனம் பிராதக் காலத்திலே செய்தால் இரவிலே செய்த பாவம் போம் மத்தியானத்திலே செய்தால் பிறந்த நாட்டொடங்கிச்செய்தபாவம் போம், சாயங்காலத்திலே செய்தால் ஏழுபிறவிகளிற் செய்த பாவம் போம். ஆதலால் சைவசமயிகன் யாவரும் எந்நாளும் காலந்தோறும் தவறுமல் விதிப்படி மெய்யன் போடு சிவதரிசனஞ் செய்யக் கடவர்.

31. சோமவாரம் அட்டமி, பிரதோஷம், பௌர்ணமி, அமாவாசை, திருவாதிரை, உத்தராயணம், தக்ஷியணம், சித்திரைவிஷு, ஐப்பசிவிஷு, மாதப்பிறப்பு சூரியகிரகணம், சந்திரகிரகணம் சிவராத்திரி முதலியபுண்ய காலங்களிலே சிவதரிசனஞ் செய்தல் மிகமேலாகிய சிவபுண்ணியம்.

33. சிவபெருமானை மனதினலே தியானித்துக் கொண்டும், பஞ்சாக்ஷரத்தை வாக்கினலே உச்சரித்துக்கொண்டும் சூரியோதயந் தொடங்கி அச்சமய பரியந்தமாயினும் ஒருயாமம்மாயினும் அங்கப் பிரதக்ஷணஞ் செய்தவ தீவினைகளெல்லாவற்றினின்றும் நீங்கி முக்தியடைவர்.

33. இடபதேவரைத் தரிசித்து அங்கு நின்றும் இடமாகச் சென்று சண்டேசுரரைத்தரிசித்து சென்ற வழியே திரும்பி வந்து மீண்டும் இடபதேவரைத் தரிசித்து அங்கு நின்றும் வலமாகச் சென்று வடதிசையைச் சேர்ந்து கோமுகையைத் கடவாறு முன்சென்ற வழியே திரும்பி வந்து இடபதேவரைத் தரிசித்து அங்கும் நின்றும் இடமாகச் சென்று சண்டேசுவரைத் தரிசித்து அங்கு நின்றும் திரும்பி இடபதேவரை தரிசியாது வலமாகச் சென்றுவடதிசையைச் சேர்ந்து அங்கு நின்றும் திருப்பி வந்து இடபதேவரை தரிசியாது இடமாகச் சென்ற சண்டேசுரரைத் தரிசித்து திரும்பி வந்து இடபதேவரைத் தரிசித்து பின்பு சிவலிங்கப் பெருமானைத் தரிசித்து வணங்குதல் சோம சூத்திரப் பிரதக்ஷணம் எனப்பெயர் பெறும் பிரிந்து வரும் பொழுது ஆன்மப் பிரதக்ஷணம் பண்ணல் வேண்டும் இப்படி ஒரு பிரதக்ஷணம் செய்யின் அநந்த மடங்குப யனுண்டு இந்தப் பிரதக்ஷணம் பிரதோஷ காலத்திலே செய்யின் மிக விஷேடமாம்

34. சுக்கிலபக்ஷம், கிருஷ்ணபக்ஷம் என்னும் இரண்டு பக்ஷத்துக்கும் வருகின்ற திரியோதசி திதியி லே சூரியாஸ்தமயனத்துக்கு முன் மூன்றேமுக்கால் நாழிகையுமாய் உள்ள காலமே பிரதோஷம் எனப்படும் விஷ்ணு முதலிய தேவர்கள் தாங்கள் திருப்பாற் கடல் கடைந்தபோது ஆலகால விஷம் தோன்றக் கண்டு அஞ்சி ஓட்டமெடுப்ப அது அவர்களை வலமும் இடமுமாக கறுத்துத் தொடர்ந்தது, அவர்கள் திருக்கைலாயத்திற் சென்று இடதேவருடைய அண்டத்தில் ஒளித்தார்கள். அவர்களை ஆலகாலவிஷம் பின் தொடர்ந்து வரும்போது சிவபெருமான் இடப தேவருடைய இரண்டு கொம்பினடுவே இருந்து அவ்விஷத்தைத் திருக்கரத்திலேற்று உட்கொண்டு

அவர்களைக் காத்து அக்கொம்பினடுவே நின்று திருத்தஞ் செய்தருளுனார். இது சனிவாரத்திலே திரியோதசி திதியிலே சாயங்காலத்திலே அர்த்தமண்டல சமயத்திலே நிகழ்ந்து ஆதலால் சனிப்பிரதோஷம் மிகச் சிறந்தது இப்பிரதோஷ வரலாறு வேறொரு பிரகாரமாகவுஞ் சொல்லப்படும் ஏகாதஸியின் மாலைக் காலத்திலே சிவபெருமான் ஆலகால விஷத்தை உண்டு தேவர்களைக் காத்தருளினார். துவாதசியிலே அமிர்தந்தோன்ற தேவர்கள் அதை உண்டு திரியோதசியின் மாலைக்காலத்திலே சிவபெருமானைப் பூசித்து வணங்கினார்கள் அப்போது சிவபெருமான் இடபத்தின் மேல் நின்று அருள் செய்தார் இப்பிரதோஷத்திலே இடபதேவருடைய அண்டத்தைப் பரிசித்து அவருடைய இரண்டு கொம்பினடுவே பிரணவத்தோடு கூட ஹர ஹர என்றுசொல்லி சிவலிங்கப்பெருமானைத் தரிசித்தல் வேண்டும்.

35. பிரதோஷகாலத்திலே மெய்யன்போடு சிவதரிசனஞ் செய்யின் கடன், வறுமை, நோய், பயம், கிலேசம் அவமிருந்து மரணவேதனை பாவம் என்னும் இவைகளெல்லாம் நீங்கும் முத்தி சித்திக்கும்.

சிவாலய தரிசனம் முற்றிற்று.

ஓம்

கிரிப் பிரதக்ஷணவிதி

திரு அருணாசலம் என்னும் திருமலையை வலம் வருவோர் மார்கழி மாதம் தொடங்கிச் செய்தல் வேண்டும், செய்கையில் புண்ய தீர்த்தங்களிலே முழுகிச் சுத்த வஸ்திரந் தரித்துச்சந்நியா வந்தன முதலிய நித்தியகர்மங்களை முடித்து போசனஞ் செய்யாமற் செய்க. சிவபெருமானது திருவடிகளையிடையறுது தமது மனத்தினிறுத்தித் திருவைந்தெழுத் தெனப் படும், ஸ்ரீ பஞ்சாட்சர மந்திரத்தை உச்சரித்து கொண்டு விபூதி உத்திராக்கம் என்னும் சிவ சின்னங் களைத் தரித்துத் தமது கைகளைக் கூப்பிக்கொண்டாவது அல்லது மார்பினிடத்தில் வைத்தாவது ஜப மாலை தரித்தாவது பூமியிலுள்ள உயிர்கள் நோவா வண்ணம் எண்ணெய் சூடத்தைச் சிரசிலிட்டுக்காலிற் றனை பூட்டிய பூரண கர்ப்பவதிப்போல் மெல்லெனப் பிரதக்ஷணஞ் செய்க இம்மார்கழியில் ஒரு நாள் ஒரு முறைவலம் வந்தால் ஒருவருடம் இடையறுது செய்த பலனை யடைவார்கள். இப்பூமியில் என்ன வேண்டுமோ அவற்றை யனுபவித்து இறுதியிற் சிவலோகத் தையும் அடைவார். என்க. ஒரு அடிக்கு ஆயிரம் அசுவமேத யாக பலன் உண்டாம் வாசபேய்யாக பலனை விட நூறுபங்கு அதிகமுண்டாம். இம்மலை முழுவதை யும் பிரதக்ஷணஞ் செய்யும் பெரியோர் சிவனிடச் சென்று விளங்குவரர்.

தைமாதத்திலே தேவரும். முனிவரும் மனங் குழைந்து அருணாசல மலையைத்தியரனித்து, அநிட் டங்கெடவும் இடபம் பொருந்தவும் பிரதக்ஷணஞ் செய்பவர்கள்பண்டிதராயினும்பாதகனுயிருந்தாலும குலத்திலுயர்ந்தோனு யினும் தாழ்ந்தோனுயினும்.

தேவர்களும் வணங்கா நின்ற அருணசலத்தைப் பிரத க்ஷணம் செய்வாளுயின் அளவில்லாதகோடி பாவங்க ளெல்லாம் அ+ன்றுசாயுச்சிய மடைவார்களென்பது சத்தியம். பிரதக்ஷணம் செய்யும்போது மிதியடி, செருப்பு இவை தரித்தும், குதிரை, யானை, ஒட்டை வண்டி பல்லக்கு இவைகளிலேறிச் சென்றும் குடை பிடித்தும் செய்தல் பாவமாம். மாகிதன் என்னும் அர சன் அவ்வாறு குதிரையிலேறிப் பிரகக்ஷணஞ் செய் தமையால் நகரத்தில் விழுந்தான் குதிரை சிவலோ கஞ் சார்ந்தது அங்கே கணங்களுக்கெல்லாம் அதிபதி யாக விளங்கிற்று ஆதலால் அன்பர்கள் மிதியடி முத லானவற்றை விடுத்துச் சிவபெருமானது திருவடி களைத் தியானித்துச் செய்யின் புத்தி, சித்தி முத்திகள் எளிதில் கைகூடும்.

பிரதக்ஷணஞ் செய்யும் போது ஓரடி வைத்தால் மனத்திஞற் செய்த பாவங்களெல்லா மகலும் இரண் டடி வைத்தாற் சொற்களானேர்ந்த பாவங்களெல் லாந் தீரும் மூன்ருடடி வைத்தால் உடலிஞற்செய்த தீமைகள் யாவுமோடும்; பிராதக்காலத்திலே விடியற் காலம்) வலஞ் செய்யின் இட்ட சித்திகள் விளையும் மாலைக்காலம் வலம்வரின் மிகுதியாகத்தழைத்து வள ருந்தனத்தானிய முதலாயின் பெற்று வாழ்வர் ஞாயிற்றுக்கிழமையில் வலம் வந்தோர் மெய்யிலும் நோய்கள் நீங்கிப் பூமியில் வாழ்ந்து சூரியலோகத்தை யடைந்து மகர சங்கார காலத்திற் சிவபெருமான் திருவடியிற் கலப்பார் திங்கட்கியமை சுற்றிஞேர். பாபங்களெல்லாம் நீங்கிச்சந்திரலோக மடைந்து போகமனுபவித்து இறுதியில் முத்தியடைவார். மற் றைய வாரங்களிற் செய்தோருள் அவ்வாறே நினைந் தன பெற்று வாழ்ந்து அவ்வக்கோம் களிலுலகங்களை யடைந்துபோக முற்றுப்பின்னர் அரசனடியே சேர்வர் சித்திரை மாதத்திலே அமரபக்ஷத்திலே சதுர்த்தசி

திதியிலே உதய காலத்தில் ஸ்நானஞ்செய்து வெண்ணீறு சாத்தி சிவலிங்கப் பெருமானைத் துதித்துப் பணிந்து இவ்வுலக போகத்தை விரும்பாமலும் சுவர்க்க முதலிய பதவிகளிலும் நுப விக்கும் பலனை விரும்பாமாலும் அநாதிமல முத்தராகிய சிவபெருமானுகிய அருணுசலத்தை வலஞ் செய்தோர் வலஞ் செய்தோர் அசுத்த தத்துவமாகிய வித்தியாதத்திவங்களிலும் தங்காது சுத்த தத்துவமாகிய சிவதத்துவத்தி னெஞ்ஞான்றும் சிவரூபமூற்று வாழ்வார்.'

ஸ்ரீ பஞ்சாட்சரத்தை யுச்சரித்துச்சிவபிரான்றிருவடிகளை யுளத்திற் பதித்துச் சூரிய உதயமுதல் அததமயனம் வரையும் செய்தோர் சுத்த சிவ தத்துவத்திற கலந்து வாழ்வார் சாமம் வலம் புரிந்தால் அட்டமா சித்திகளடைவர்.

மலைவ ஞ்செய்து ஒருமுறை செய்வதிலும் மும்முறை செய்வது விஷேடம் நூறு ஆயிரம் பதினுயிரம் இலக்ஷம் கோடி என்னுங்கணக்காக ஆலயங்களை வலஞ் செய்த பலனையளிக்கும் சரீரப்பிரதக்ஷணஞ் செய்தவர். தம் உடலிற்படிந்த மணலொவ்வொறிற்குப்தேவவருடம் ஆயிரம் வரையும் புட்பத்தேரிலிருந்து போகங்களை யனுபவித்து மகா சங்கார காலத்திற் சிவன்றிருவடிப் பேறுகிய அத்துவித முத்தியை யடைவார் என்க.

மலைசிவரூபமாயிருத்தலால் அதன் கண் ஏறுதல் மகாபாவம் ஆகும் அதற்குப்பிராயச்சித்தமில்லை ஆதலால் ஒரு வரும் ஏற்றக. மலை அக்கினி வடிவென்பதற்குத் திருஷ்டாந்தம் இப்போதுங் காணலாம், என்னெனில் எவ்வளவு மழை பெய்யினும் அருணுசலம் வடியாமையே யாம்.

பணிந்தேரவயவத்திற் பற்றியமணலொவ் வொன்றற்கெணந்திகழிமையோ ராண்டா யிரமல் ரிரதந்தன்னி வணைந்தமர் நதிருப்பரின் புற்றமலனறன் சிவலோகத் திற்றணந்திடு மவர்மு னின்ற றநுவுனிற் சார்த்த பாவம்.

கிரிப்பிரதக்ஷண விதி முற்றிற்று.

ஓம்

திருச்சிற்றம்பலம்

தீப விதி

ஆலயம் முதலிய சிவசந்நிதானங்களிலும் பூசையிலும் யாகாதிகளினும் விளக்கிடுதல் சிறந்த புண்ணியமாகும். பதினாறுவகை உபசாரங்களுள் விளக்கிடுதலும் ஒன்று. சரியைத் தொழில்களுள் அது விசேடித்ததாகக் கூறப்பட்டுள்ளது. விளக்கில்லாத எக்காரியங்களும் பயன்படா விளக்கில்லா இடம் உயிரில்லாத உடம்பை நிகர்க்குமென்று சிவாகமங்கள் கூறுகின்றன. சிவபெருமானுக்கு முப்பத்திரண்டு உபசாரங்களுடன் பூசைசெய்க அவையியலாதாயின் பதினாறுவகை உபசாரங்களிற் பூசிக்க அவையுமில்லாதவர் சந்தனப் புட்பம் நைவேத்தியம் தூபம் தீபம் என்னும் ஐந்துவித உபசாரங்களினாலாவது செய்க அவையிற்றானுஞ் செய்ய வியலாதவர் முடிவிற் செய்யப்படும் தீபமாத்திரம் ஏற்றித்தலையாரக் கும்பிட்டுக் கூத்தமாடிச் சங்கராசம் போற்றி யென்னக்கடவர் என்று காமிக ஆகமம். இயிளித ஆகமம், தமிழ் வேதம் என்பன முழங்கா நிற்கும் இதனாற் தீபத்தின் பெருமை இத்துணைத்து என்பது தெற்றெனப் புலப்படும். புவனங்கள் யாவற்றையும் பொது வறப்புரந்த மாவலிச்சக்கிரவர்த்தி என்பான் யாவன்? அவன்முன் பிறப்பில் எலியாகப்பிறந்துசிவாலயத்தினுள்ள விளக்கிலிட்டு வைத்த நெய்யை யுண்ணுதற்குச் சென்றான் அக்காலத்து மங்கியிருந்த தீபச்சுடர் தன் முகத்திற் உதறியதால் அது ஓங்கியெறிந்தது. அதனால் தத்துவாதீக தனிப்ரஞ்சுடராகியதற்பரசிவனார் அவனுக்கு மூவுலகும் ஏவல்கேட்ப ஆளும் பேற்றினையும் அட்ட

ஐசுவரியம் அட்ட போக்கிய சம்பன்னம் சுத்த சந்தா னம். சதுர்விதோபாயம் சட்குண சமேதம் பஞ்ச தந் திரபிரவீனம், வர்க்கத் திரவிய விசிட்டம் சதுரங்க பலம் முதலிய சகல விநோத சகிதமாக வாழும் வாழ்க்கையினையும் அருளினர் என்று புராணங்கள் உரைத்தன சிவ திரவியமாகிய நெய்யைத் தன் பசிக் காக வுண்டமையினாலும் மங்கிய தீபத்தைத் தூண்ட வேண்டுமென்று நினைத்துச் செய்யாமையினாலும் சிறிது குற்றமுற்றவனான படியால் திருமாலது படிற் றுச் செய்கை யினகப்பட்டான் இங்ஙனமாயின் மெய் யன்புடன் தீபமிடுகின்றனர் அடையும் பலன் இவ்வள வின தென்று உலகமறிந்து ஏற்றியுய்க.

தீபமாலை. தீபம் என்னும் இவற்றாற் பிரகாசிப் பித்தல் சில வழிபாட்டிற்கு இன்றியமையாததாகும், தீப மாலையாவது கபில நிறப்பசுவின் நெய்யினால் நிறைக்கப்பட்டதும் கர்ப்பூரம் அகில் என்னுமிவற்றோடு சம்பந்தமாகத் திரிக்கப்பட்ட இழைகளையுடையதும் அவியாததும், வட்ட வடிவாகிய தோரணம் முன் னர்த் தூங்கப்பெற்றதும் திரிசூல வடிவாகச் செய்யப் பட்டதுமாயுள்ளது. தீபங்கள் ஒருமுகம் இருமுகம், மும் முகம் நான்கு முகம் ஐம்முகம்,என்பனவும் பருட தீபம் நக்ஷத்திர தீபம் மாயூரதீபம், இடதீபம் நந்தி தீபம் கும்பதீபம் எனப்பலவகையாக விளங்கும் பூசை யின் மூவகையுள் தீபம் வரையும் அர்ச்சனை எனவும் நைவேத்தியம் வரையும் பூசை எனவும் பலியிடுமளவும் சாந்தி கருமம் எனவும் சொல்லப்படும் ஆகவே தீபமில்லையேல் அர்ச்சனை என்பது இல்லையால் ஆல யங்களில் தீபமிடும்போது ஒன்று முதல் பத்துவரை யில் இடுதல் அதமாதமமாம் பத்துமுதல் நூறுவரை யில் இடுதல் அதமம், நூறு முதல் பதினாயிரமுதல் ஓரிலக்கம் வரையும் இடுதல் உத்தமமாம். இலக்கத் திற்குமேல் இடப்படுவன வெல்லாம் உத்தமோத்தம மாகும்.

பகற்காலத்தில் இடப்படுந் தீபங்களில் இரட்டிப் பாக இராக்காலத்திடுக, முதலாஞ்சாமம் நான் காஞ் சாமங்களின் இடப்படுவனவற்றிலும் இடைச்சாமங்க ளில் இருமடங்கு அதிகமாக ஏற்றுக. இன்னுந் தீபங் கள் நான்கு வகைப்படும். குற்றமில்லாத நற்பசுக்க ளின் நெய்கொண்டு இடுவது சாத்துவீக தீபம் வெள் ளாட்டு நெய் நல்லெண்ணெய் கொண்டு இடுவது இராசத்தீபம் எருமை நெய்யை விடுவது தாமததீப மாகும் விருக்ஷங்களின் விதைகளில் உற்பத்தியான ஆமணக்கெண்ணெய் இளுப்பை நெய் கடலையெண் ணெய் முதலியன கொண்டு இடுவது பைசாசதீப மென்க தாமததீபத்தைப்பார்க்கிலும் பைசாசதீபம் இழிந்ததும் யோக்கியமில்லாததும் என்று சிவாகமங் களால் இழித்து கூறப்பட்டன திரிகள் தாமரை நூல் பருத்தி நூல் கொண்டு செய்க. இவ்வாறு பரமசிவனு ரது திருமுகங்களினின்றுந் தோன்றிய சிவாகமங்கள் முறையிடவும் சிலர் அதனை யெட்டுணையேனும் மதிக் காது குளிக்கப்போய்ச் சேறு பூசுவார்ப்போலச் சிவா லயங்களிலே கெட்ட நாற்றமுள்ள மண்ணெண்ணெய் கொண்டும். மெழுகுவர்த்தியென்னும் அநாசாரப் பொருள் கொண்டும் தீபமிடுகின்றனர் உற்சவகாலங் களிலே எண்ணெய் செலவிற்குப் பயந்து கானவாட்டி யிலே மண்ணெண்ணெயைத்தோய்த்துக் கொளுத்திப் பிடிக்கின்றனர். தருமகர்த்தர்களும் அதனைக்கண்டித் தல் கிடையாது அர்ச்சகர்களும் அவர்வழியே செல் கின்றார். அதனுல் அவர்க்கு நரகப்பிராப்தியன்றி நற் பலன் கிடையாது தீபமிடுங்கால் அது ஒரங்குலம் வளர்ந்து எரிவது அற்பமென்க இரண்டு மூன்று அங் குலமத்திபமாம் அவற்றின் மேற்பட்டெரிவன உத்த மம்,

காலை, உச்சி, மாலை என்னும் முக்காலங்களிலும் தீபங்கள் நந்நான்குடன் பூசிப்பது அதமத் தினதமம். காலை உச்சிகளில் நான்கு தீபங்க ளும். மாலைக் காலத்தில் எட்டு தீபங்க

ளும் இட்டுபூசித்தல் அதமம். முக்காலங்களிலும் பன்னிரண்டு இடுவது மத்திமத்திலதமமும் இரு பத்து நான்கிடுவது மத்திமத்தின் மததிபமும், சங்க காசளத் தொனிகளோடும் அருக்கிய புட்பங்களோ டும் முப்பத்தாறு தீபங்களிடுவது மத்திமத்தி லுத்தம மாகும். எழு து தீபங்களேற்றிப் பூசித்தல் உத்தமய திலதமும் முக்காலங்களிலும்இரண்டுமரக்கால் அரிசி கொண்டு செய்யப்பட்ட அவிசு பாயஸம் சித்தரான் னம் என்பவற்றையும், அவ்வளவு சுத்த அன்னத் தையும் படைத்து அர்த்த சாமத்தும் அவ்வாறு நை வேத்தியம் செய்து முப்பத்தி நான்கு வாத்தியங்கள் முழங்க இருநூறு தீபங்களிட்டுப் பூசிப்பது இத்தமத் தில் மத்திபமாம் பத்து மரக்கால் அரிசி கொண்டு செய்த நைவேத்தியம் படைத்து ஐம்பது வாத்தியங் களும் முப்பத்திரண்டு உபசாரமும் ஐம்பது உருத் திர கணிகையர் நிருத்தங்களுமமையக் காலை, உச்சி மாலை என்னு முக்காலங்களினும் ஐந்நூறு ஆயிரம், பதினாயிரம் தீபங்களேற்றிப் பூசிப்பது உத்தமமோத்த மம் ஆகும். இங்ஙனம் சிவாகம விதிப்படி சிவாலயங் களிலே எண்ணிறந்த தீபங்களை யேற்றிப் பூசித்தத னாலுண்டாகும்பலன்திருவருணசலத்தில் கார்த்திகை மாதத்தில்.இட்டப்படும் தீபதரிசன மாத்திரையே யுண் டாகும் கார்த்திகை தீபத்துக்கு நெய்திரி முதலியன உபசரித்தோர் பெறும் பயனை எவருஞ் சொல்லுத லியலாது.

ஓம் தத் ஸத்

ஓம்

திருச்சிற்றம் பலம்

தீபதத்துவம்

ஆலயாதிகளிலே திருவிளக்கிடுவதின் உண் மையை ஆராய்வோம், தீபம் ஆக்கினையே உபசா ரத்து ளொன்று அக்கினி அருளாகவும், உருவாகவும் இருத்தல் போலச் சங்கரபகவானும் அருளாகவும்

உருவாகவும் இருக்கின்றார் என்பது உணரப்படும். அக்கினி யொன்றைப் பற்றித் தோன்றுதல் போலப் பரமபதியும், அன்புமுருகிய விடத்துத் தோன்றுவார் என்பதும் பொதருள், ஒரு விளக்கினிலிருந்து வேறொரு விளக்கும் அதிலிருந்து பல விளக்குகளும் தோன்றுவது போலத் தத்துவங்கடந்த தனிப்பரம்பொருள் ஆகிய சிவபெருமானும் ஆன்மாக்களை அநாதியே பந்தித்த அணவாதி மும்மலங்களையும் நீக்கியவைகட்கு அத்துவித இன்பமாகிய சிவசாயுச்சியத்தை யளித்தற்குச் சிவமாகியும் சத்தியாகியும், நாதவிந்துக்களாகியும் சதாசிவன் மகேசுரன் உருத்திரன் முதலிய அளவிறந்த உருவங்களைக் கொண்டும் பஞ்சகிருத்தியங்களையும் இயற்றுகின்றார் என்பது பெறப்படும். அவ்வுண்மை ஒரு முக தீபம் இருமுகதீபம் மும்முகதீபம் நான்முகதீபம் ஐம்முகதீபம் பலவடுக்குத் தீபங்களாலும் உணர்த்தப்படுமென்க தீபம் என்பது சிவபெருமானது திருவருள் வடிவாகிய சிவசக்தியாம் இன்னும் இத்தீபமிடுதலை ஆராயுங்கால் தீபம் இருளை நீக்குவதுபோல அஞ்ஞானவிருளை நீக்குவது ஞானம் என்று அறிதல் சான்றோர்க் குரிமையாம். ஆலயம் தேகமாகவும் ஆங்குள்ள தகழிபோல இருப்பது தேகத்திலுள்ள மனம் ஆகவும், அத்தகழில் நெய்யை நிறைத்தல் போல இம்மனத் தகழிலும் உண்மையுணர்வாகிய நெய்யை நிறைத்து தாமரை நூல் திரியிடுதல்போல உயிர் என்னுந்திரியையிட்டு பிராணன் என்னுங் காற்றை நிறுத்தி அன்பென்னுந் தூண்டுகோல் கொண்டு சிவஞானம் என்னுந் தீபத்தையேற்றின ஆணவமாதி மலவிருளகன்று பரஞ்சோதியாகிய சிவதரிசனம் உண்டாகும் என்பதற்கு அறிகுறியாக காணப்படும் கார்த்திகை தீபமும் இதனை தரிசிக்குங் கண்களின் ஒளியும் இரண்டற அத்துதமாக விளங்கல் போலச் சிவபெருமானாகிய பசுபதியும் ஆன்மாக்களும் " விண்ணினிலமுடலுயிர்'

என்றின்னவர் போல அத்துவித மாக விளங்குகின்ற
னர் என்னுந்தத்துவமுந்தோன்ற நிற்கும் பெற்றியது

தேவாரம்

உடம்பெனு மனையகத்து ளுள்ளமே தகழியாக
மடம்படு முணர்நெய்யட்டி யுயிரெனுந் திரிமயக்கி
இடம்படு ஞானத்தீயா லெரிகொள விருந்து நோக்
கடம்பமர் காளைதாதை கழலடி காணலாமே (கில்

மேற்படி

ஊதி லுயிர்ப்பை யொடுக்கி யெண்சுடர்
ஞான விளக்கினை யேற்றி.

ஓம் தத் ஸத்

ஓம்

திருச்சிற்றம்பலம்

கார்த்திகை தீபச் சிறப்பு

திருவண்ணாமலையிலே கார்த்திகை மாதங்கள் தோறும் இடப்படுந் தீபத்திற்குச் சர்வாலய தீபம் எனவும் கார்த்திகை விளக்கிடு எனவும், சிவஜோதி பரஞ்சுடர் எனவும் பெயர்கள் வழங்கப்படும். கார்த்திகை தீபக்காட்சியைக் கண்டு ஆனந்தித்தவர் கண்களே கண்களெனப்படும். அல்லாதார் கண்களெல்லாம் புண்கண், மரக்கண், பீலிக்கண், மட்பாண்டக் கண் எனப்பட்டு ஒருசிறிதும் பயனிலாவாம். அதனை மதுரைச் சங்கப்புலவருளொருவராம் பொய்கை யாகும்.

மயநடைப் பறவையு மாயவிலங்கு
மடிமலர் முடிக்கர டவைமுறை போகா
துறழுபு காண்குமென் றுறீயித் திரிந்து
தேவபாண்டாயிர நேடியு முணராப்

பரஞ்சுடர் மலேக்கட் கருத்தடங் கண்ணி
காணுபு விளேக்குஞ் கார்த்திகை விளக்கை
மரணப் பெறீ இயவிற் மணக்கோ விழியே
அல்லன மரங்கற் பீலி யேனம்
நிலமிவற் றுழை ீபா மாசின வாகலின்
பல்சான் றீரே பல்சான் றீரே
விழிநாட் படாமை வியற்பய றூறுவான்
சென்மின் காண்மின் றிருவிளக் கருளே.

என்று அவ்வுண்மை தெரிவித்தார். இவ்விளக்கீடு சிவபெருமான் உலக முழுவதும் சோதிவடிவாய் விளக்கி நின்றதற்கு அறிகுறியாக எவ்விடத்துந் தீப மிட்டுத் தரிசிக்குமதுவரம் வைணவர்க்கு ஐப்பசியில் தீபாவளி வருதல் போல, சைவ சித்தாந்திகளாகிய எம்மனேர் யாவருக்கும் உரிய தீபாவளி கார்த்திகை தீபமேயாம் இதனேப்பறச்சமயிகளும் ஏற்றுக்கொண் டாடி வருகின்ருர், சமணர் முதலாய்ப் புறப் புறச்ச மயிகளும் ஆங்காங்கு எடுத்து வியந்துளார் சமண நூலாகிய சீவகசிந்தாமணியினும்.

தார்ப்பொலி தருமதத்தன் றக்கவா றுரைப்பக் குன்றிற் கார்த்திகை விளக்கிட்டன்ன கடிகமழ்குவ ளேப்பைந்தார் போர்த்ததன் னலமெல்லாம் பொள் ளென வியர்த்துப் பொங்கி நீர்க்கடன் மகரப்பேழ் வாய் மதனன் மற்றிவனேச் சொன்னுன்.

(நாமகளிலம்பகம் 227-வது செய்யுள்)

என்று சிறப்பித்துப் பேசப்பட்டிருக்கின்றது. ஒல்காப் பெரும்புகழ்த் தொல்காப்பியனுரும் புறத் திணையியலின் மக்கட்பாடாண்டிணே கூறியவிடத்து 'வேலினேக்கிய விளக்கு நிலேயும்' என்றருளி இதன் பெருமை குறிக்க வைத்தார். இதற்கு உரை செய்த உச்சி மேற் புலவர்களும் ஆசிரியர் நச்சினுர்க் கினியாரும் "இது கார்த்திகைத் திங்களிற்

கார்த்திகை நாளின் ஏற்றியவிளக்குக் கீழும்மேலும் வலமுமிடமுந் திரிபரந்து சுடர் ஓங்கிக் கொழுந்து விட்டெழுந்ததென்று அறிவோராக்கங் கூறப்படுவ தாம்" என்றுரைத்தார் அவ்வாறே சங்கப்புலவர்களும்

தொல்காப்பியம் புறத்திணையில் 35 சூத்திரத்து உரைச் செய்யுள்கள்

மைம்பிசை யின்று மலைவிளக்குப் போலோங்கி
செம்மையி னின்றிலங்குந் தீபிகை—தெம்முனையுள்
வேலினுங் கேடாது வேந்தன் மனைவிளங்கக்
கோலினுங் கோடா கொழுந்து
வளிதுரந்தக் கண்ணும் வலந்திரியா பொங்கி
யொளிசிறந் தோங்கி வரலா—னளிசிறந்து
நன்னெறியே காட்டு நயந்தெரி கோலாற்த
மெயந்நெறி காட்டும் விளக்கு

என்று கார்த்திகை தீபத்தின்பெருமையை நன்கு எடுத்துக் காட்டினர் ஆகவே யித்தீபக்காட்சி உலகந் தோன்றிய காலந் தொடங்கி நிகழுகிறதென்பதை உண்மையாயிற்று முன்னர்க்காலத்தில் கார்த்திகை மாதத்திலே கார்த்திகை நக்ஷத்திரத்தில் சிவபெருமானைப் பூசித்து விளக்கு ஏற்றியபோது அது எத்துணைக் காற்றடித்தபோதும் சாயாது மேலோங்கி யெரியுமாயின் மிகவும் நல்லதென்றும் வலப்பக்கத்தாயினும், கீழியாயினும் சாய்ந்து எரியுமாயின் இன்னின்ன பலாபலமென்றும் அறிந்து கொள்ளும் வழக்கம் இருந்தது இக்காலந்தும் அது கொள்ளப்படுகின்றது. உலகரும் "மலையிலிட்ட விளக்கு குன்றின் மேலிட்ட விளக்கு" எனக்கூறுதல் காணப்பட்டு வருதலால் திருவண்ணாமலையின் கண் இடப்படும் கார்த்திகைத் தீபத்தின் சிறப்பு விளங்கும். திருவண்ணாமலை என்பது தொண்டை நாட்டு முப்பத்திரண்டு சிவதலங்களுள் ஒன்று முப்பத்திரண்டு தலம் வந்ததற்குக் காரணம் என்ன வென்று ஆராயுங்கால், இறை

வென்று ஆராயுங்கால், இறைவியாகிய பரமேசுவரி திருக்கயிலையினின்றும் இவ்வுலகில் வந்து முப்பத்திரண்டு அறங்களையும் வளர்த்தருளினல் என்னலாம் அதற்கு அறிகுறியாகத் தலங்களும் முப்பத்திரண்டாயின வென்பர் பெரியோர் உலகத்திலுள்ள தலங்கள் எவற்றிலும் நினைத்த மாத்திரையே அத்துவித முத்தியாகிய திருவடிப்பேற்றை யளித்தலால் திருவருணசலத்திற்கு எப்பாகவும் மிக்கவுமான தலங்கள் எங்குமில்லை பரமசிவனே மலையாக விளங்குவாராயின் அதன் பெருமையை யாவரே உணரவல்லார்.

இத்திருவண்ணுமலையின் பெருமை தேவாரம் திருவாசகம் திருவிசைப்பா பெரியபுராணம், கந்தபுராணம், சூதசங்கிதை, பிரமாண்டபுராணம், சரப உடநிடதம். உருக்கு வேதம் பாஸகரசங்கிதை அருணசலபுராணம், அருணகிரி புராணம் திருவருணைக் கலம்பகம் அருணையந்தாதி அருணகிரியந்தாதி, சிவரகசியம் முதலிய பலநூல்களில் விளக்கப்பட்டுள்ளன, விட்டுணு தன் பிள்ளையுடன் சண்டையிட்டு மிருகமாகவும்புத்திரன் பறவையாகவும் உருவெடுத்து அடிதலை தெரியாது மயங்கிக் கருவமொழிந்த பின்னர்த் துதிக்க சோதிவடிவாய்ச் சிவபெருமான் மலையாக விளங்கி நின்ருர் அம்மலையினுல் உலகமெல்லாஞ் சிவந்த நிறமாக விளங்கினமையால் அருணசலமென பெயர் பெற்றது. அருணம் சிவப்பு அசலம்—மலை; சோணகிரி என்பதற்கும் பொருள் அதுவே சோணம் சிவப்பு, இனி அருணம் என்பதனை நருணம் என்னும் வடமொழிகளாகக் கொண்டு ருண சம்பந்தங்களை யொழிப்பது எனவும் பொருள்கூறுவர் அருணகிரி புராணத்தார் நிற்க சிலபோலி வைணவர்கள் திருவண்ணுமலை சுதரிசனகிரி எனப்பெயர்பெற்ற வைணவதலம் என்று கூக்குரலிடுகின்றனர் அவ்வாறே இராமநுசன் என்னும் புதுவை வைணவனெருவன் சுதரிசனகிரி புராணம் என்று ஒரு போலிபுராணம் பாடிச் சிவதூடணங்களும் புரிந்தான்.

அதற்குச்சைவர்கள் மறுப்புக்கள் எழுதி வெளியிட வாயடங்கி நாவுலர்ந்து நாளுலாதுதென்றிசையோடி னன். அது நிற்க விட்டுணுவும் பிரமனும் அடி முடிக ளைத் தேடியறியாது துதிக்க அக்கினிருவாய் நின்ற ருளிய பெருமான் அடியையும் முடியையுங்காட்டாது இலிங்கோற்பவ மூர்த்தியாய்விளங்கியும் இலிங்கோற் பவ காலமாகிய மகா நிசியிலே ஒரு முகூர்த்த காலங் காட்சி கொடுத்தருளியது மன்றி கார்த்திகை மாதத் திலே கார்த்திகை நட்சரத்திலே இதுபோல் ஓர்சோதி காட்டுவோம் அதனைத் தரிசிப்பவர்யாவராயினும் அவர்பாசமாகிய இரு சடலத்தினின்றும் நீங்கிச் சிவ ஞான வொளியையடைந்து நமகழலடியுறுவர் என் றும் பரமர் அருளின்மையால் அந்த ஐதிகப்படியே இப்போதும் மலையில் கார்த்திகைக் கார்த்திகையில் தீபமேற்றித் திருவிழா கொண்டாடப்படுகின்றது. விட்டுணுவுக்கும் பிரமனுக்கும் நடுவிற் சோதி வடி வாகத்தோன்றியது மாசி மாதத்தில் கிருஷ்ணபக்ஷச் சதுர்த்தசி திதியும் சோமவாரமுந் திருவோண நட் சத்திரமும் கூடிய மகரநிக்க காலமன்றோ? தீபமிடல் மாசி மாதத்திலன்றிக் கார்த்திகையி லிடுதல் யாது காரணம் எனலினவிற் கூறுவாம்.

இறைவன் சோதியுருவாக முதலிற் றோன்றியது மாசிச்சிவராத்திரியிலே இலிங்கோபற்பவமூர்த்தியார் பின்னர்க் காட்சி கொடுத்து மகா நிசிக் காலமாகிய இரவு இருபத்தேழு நாழிகைக்குள்ளாம். அக்காலந் தேவநாளாதலின் அக்கணக்கின்படி பார்க்கின் மானி டதினக்கார்த்திகை மாதமே தேவர்க்கு மகா நிசிக் காலமாகும் அது பற்றியே கார்த்திகையில் விளக்கு விழாச் செய்யப்படு மென்றறிக. இதுவன்றியிரன் என்னுமொரு சித்தன் முனிவர் சாபத்தால் மகிடா சூரனாகப் பிறந்திருக்க சங்கரி அவனைக் கொன்று அவன் கையினின்றும் நீங்காதுறைய அப்பாவத்தை

விலக்கிக் கொள்ளற்காக அம்மையார் இத்திரு வருணு சலத்தை யடைந்து ஐப்பசி மாதத்திற் கேட்டை நட்சத்திரத்திற் பூசித்து கடக தீர்த்தத்தில் முழுகி அருச்சித்தமையால் சிவலிங்கங் கையினின்றும் நீங்கப் பெற்று கார்த்திகை கார்த்திகையிலே சிவாகம விதிப்படி உற்சவம் நடத்து வித்துத்தீபங்களையும் எவ்விடத்தும் ஏற்றுவித்துத்தாம் நினைத்தன வெல்லாம் பெற்ருர் என்று அருணகிரி புராணங் கூறுதலால் அவ்விதிபடி யிருக்காலத்துந் தீபமேற்றுதலுமாம் இத்தீபதரிசனஞ் செய்தோர் சிவபெருமானைத்தரிசித் தவராவர்.

சிவபெருமான் ஒளிவடிவாயிருக்கின்ருர் என்பது தோன்றத் திருநெறித் தமிழ்வேதமும் "சோதியே சுடரே சூழொளி விளக்கே," என அடுக்கிக் கூறுகின்றது. இத்திருமலை சிவனே யாதலால் இதன் கண் கால் வைத்து ஏறுதல் மகாபாதகமாம். இம்மலையை வலம் வந்தோர் தம்பாவங்களெல்லாம் நீங்கி முத்தி பெறுவர் வலம் வருவோர் பாதரட்சையிட்டும் குடை பிடித்தும். வாகனத்தில் ஏறியும் செய்தல் ஆகாது முன்னர் மாகிதன் என்னும் அரசன் குதிரையிலேறி வலஞ் செய்தான், அதனுல் அவன் நகரத்தில் வீழ்ந்தான் குதிரை சிவலோகஞ் சென்று சிவகணத் தலைவனுய், வாழ்ந்ததென்று உண்மை நூல்கள் கூறுகிறது. ஆதலால் நாமெல்லாம் குளிக்கப்போய்ச் சேறு பூசுவார் போலப்பாவந் தேடிக்கொள்ளாது விதிபடி தீபதரிசனமும் பிரதிக்கினையுஞ் செய்து சிவஞான பலத்தால் அருணகிரிப் பெருமானது திருவடிப் பேருகிய அத்துவித சிவசாயுச்சிய முத்தியை யடைந்து செம்மாந்து வாழ்வீராக.

ஓம் தத் சத்

திருச்சிற்றம்பலம்

சைவசமயி

விபூதி உருத்திராக்கந் தரிப்பது மாத்திரமே சைவ சமயிக்கு இலக்கணம் என்று சிலர் எண்ணுகிறார்கள் விபூதி உத்திராக்கந் தரிப்பது மச்சமாமிசம் புசியாது விடுவது இவ்விரண்டு மாத்திரமே சைவசமயிக்கு இலக்கணம் என்றுவேறுசிலர் எண்ணுகிறார்கள் விபூதி உத்திராக்கந் தரிப்பது மச்சமாமிசம் புசியாது விடுவது மச்சமாமிசம் புசிக்கிறவர்கள் காணுதிருக்கும்படி போசனஞ் செய்வது இந்தமூன்று மாத்திரமே சைவசமயிக்கு இலக்கணம் என்று மற்றுஞ் சிலர் எண்ணுகிறார்.

சைவசமயிக்குரிய முக்கிய விலக்கங்களாவன:

1. கொலை, களவு, கள்ளுண்ணம், மச்சமாமிசம் புசித்தல் வியபசாரம், பொய் முதலாகிய பாவங்களை மரண பரியந்தம் விலக்கி நடப்பது, 2, உயிர்களுக்கு இறங்குதல், மெய் பேசுதல் வறியவர்களுக்கு ஒருபிடி அன்னமாவது கொடுத்தல் செய்தநன்றி அறிதல், அந்தக்கருமங்களைமரணபரியந்தம் பாதுகாத்து நடப்பது 3, மாதா; பிதா, பாட்டன் பாட்டி, தமையன் மாமன், உபாத்தியாயர், குரு, அரசன் முதலிய பெரியோரை மரணபரியந்த முபசரிப்பது 4, சிவதீக்ஷை பெற்றுக்கொள்வது 5 விபூதி உருத்திராக்ஷந்தரிப்பது 6 சந்தியாவந்தனே, (அனுஷ்டானம்) சிவாத்தியானம் பஞ்சாக்ஷர ஜபம். சிவஸ்தோத்திரம் இவைகளை மரணபரியந்தம் நித்தமும் ஒருபத்து நிமிஷ நேரத்திலாவது மனதை ஒடிக்கி விதிப்படி அன்புடன் செய்து முடிப்பது 7. நித்தமுமாவது புண்ணிய காலங்களிலாவது சிவலிங்கப் பெருமானை அன்புடன் விதிப்படி வலஞ்செய்து வணங்கித்துதிப்பது 8 சைவ வினு

விடை, சிதம்பரமான்மியம், பெரிய புராணம்முதலாகிய புத்தகங்களை வாசித்தாவது கேட்டாவது அறிவது9, சிவபெருமானுடைய மகிமையையும் புண்ணியபாவங்களையும், சிவபெருமானை விழிபடுமுறைமையும் அறிவிக்கிற சைவ பிரசங்கங்களைக் கேட்டுச்சிந்திப்பது 10 சிவநிந்தை சிவனடியார் நிந்தை இவைகளைக் கேளாது நீங்கிவிடுவது' 11 திருஞான சம்பந்தமூர்த்தி நாயஞர். திருநாவுக்கரசு நாயஞர், மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் என்னும் சைவசமயகுரவர் நால்வருடைய திருநக்ஷத்திரங்களிலே, அவரவருடைய சரித்திரத்தைக்கேட்டுச் சிவனடியார் ஒருவருக்காவது அன்னங்கொடுத்து விரதத்துடனிருப்பது.

சைவசமயி முற்றிற்று.

ஓம்

சைவசமயம்

பிறப்புமிறப்புமுடையவர்கள் பசுக்கள் பசுக்கள் எண்ணில்லாதவர்கள்; பசுக்களாவர் தேவர்கள் முதலாகக் கிருமிகள் ஈருக உள்ள சீவர்கள்.

பிறப்பும் இறப்பும் இல்லாதவர் பதிபதி ஒருவரே அந்தப்பதி சிவபெருமான். சிவபெருமானுக்குப்பசுக்களெல்லாம் என்றும் அடிமைகள் சிவபெருமான் அந்தப்பசுக்கள் தோன்றும் நிறைந்து நின்று அவர்களை எல்லாம் ஆளுந்தலைவர் ஆதலால் சிவபெருமான் ஒருவரே பதி (பசுக்களுக்குப்பதி பசுபதி) பசு-ஆன்மா பதி தலைவன்.

இந்த உண்மையை விசுவசித்துச் சிவபெருமானை வழிபடுகிறமார்க்கம்-சைவசமயம்பலரைப்பரம்என்று

கொண்டு வணங்குகிற சமயம் சைவமெய அன்று சிவ பெருமானிலும் உயர்ந்தவர் உண்டு என்றுவது சிவ பெருமானுக்குச் சமத்துவம் உடையவர் உண்டு என றுவது கொள்வது சிவத்துரோகம்.

சிவபெருமானின் வேறுகாத திருவருளே சிவ சக்தி அந்தச் சிவசக்தியே பார்வதிதேவியாரென்று சொல்லப்படும் சிவபெருமான் ஆன்மாக்களுக்கு அருள் செய்யும் பொருட்டு கொண்டருளிய மூர்த்தங் கள்:-

விநாயகக்கடவுள் சுப்பிரமணியக்கடவுள், வை ரவக் கடவுள், வீரபத்திரக்கடவுள் இவர்களுக்குச் செய்யும் வணக்கம் சிவபெருமான் ஒருவரைக்குறித்த வணக்கமேயாம்.

(சத்தி—வல்லபை)

முப்பத்து முக்கோடி தேவர்களைப் பரம் என்றுக் கொண்டு வணங்குகிற மார்க்கம் சைவசமயம் என்று மூடர்கள் பலர் பகர்கின்றனர். மனிதர்களைப்போலாக பிறந்தும் இறந்தும் உழலுகிறதேவர்களைப்பரம் என்று கொள்ளுவது சைவசமயத்துக்கு முற்றும் விரோதம்.

சைவசமயிகளை அஞ்ஞானிகள் என்று கிறிஸ்த வர்கள் வழங்குகிறார்கள். அஞ்ஞானி என்கிற சொல் லுக்குப் பொருள் மெய்க்கடவுளை அறிகிற அறிவு இல் லாதவன் கிறிஸ்தவர்கள் தங்கள் கருத்தின்படி தாங் கள் சைவசமயிகளை அஞ்ஞானிகளென்று வழங்கலாம் என்றால் சைவசமயிகளுந் தங்கள் கருத்தின்படி கிறிஸ் தவர்களை அஞ்ஞானிகளென்று வழங்கலாம்.

சைவசமயிகள் என்று பெயர் இட்டுக்கொண்டு அநேக மூடர்கள், உயிர்ப்பலி ஏற்கிற துஷ்ட தேவ தைகளையும் காடன், மாடன். சுடலைமாடன், காட் டேரி, மதுரைவீரன், கறுப்பன், பதினெட்டாம் படிக் கருப்பன்,, சங்கிலிகருப்பன் பெரியதம்பிரான், முனி, கண்ணகி, பேய்ச்சி முதலானவர்களையும் வணங்குகிறார்கள் இந்தியாவில் அநேகர் மதிமகம்

யர்களுடைய பள்ளிவாயிலைச் சேவிக்கிறார்கள். இலங்கையில் அநேகர் ரோமன்கத்தோலிக்கருடையமரியை கோயிலுக்குக் காணிக்கை செலுத்துகிறார்கள். இவர்கள் எல்லாருஞ் சிவத்துரோகிகள்இவர்களே அஞ்ஞானிகள்.

சைவசமயத்தைத் தமிழ்ச்சமயம் என்றும் சைவசமயக்கோயிலை தமிழ்க்கோயில் என்றும் அறிவில்லாத ஜனங்கள் வழங்குகிறார்கள். தமிழ் இன்பம் ஒருசமயத்தின் பெயரன்று ஒரு பாஷையின் பெயர்.

பெறுதற்கரிய மனிதப்பிறவியைப் பெற்றும் மிக மேலாகிய சைவசமய மரபிலே பிறந்தும் சைவசமயம் இப்படிப்பட்டது அந்தச் சமயக் கடவுள் இப்படிப்பட்டவர் அவரை வழிபடுகிறமுறைமை இப்படிப்பட்டது என்று ஆராய்ந்து அறிந்துகொண்டு விசவசமயத்தை அநுட்டியாது, நேர்ந்தது நேர்ந்தபடி நடந்தது ஐயையோ நரகந்த் துன்பத்துக்குக் காரணமன்றோ!

சைவசமயிகள் சைவசமயத்தை அறியாது கெடுவதற்குக்காரணம் சைவசமயத்தை சைவசமயசாரிகள் பிரசங்கஞ் செய்யாது விடுதலே, யாதாயினும் ஒரு சமயத்தை அறிவது பிரசங்கஞ் செய்யாதவர்கள் அந்த சமயத்துக்குத் தாங்கள் குருமார்கள் என்று சொல்லிக் கொண்டு திரிவதும் அந்தக் குருத்துவத்துக்கு உரிய பொருளையும் மரியாதையையும் தாங்கள் பெற விரும்புவதும் என்ன பரிதாபம் பரிதாபம்!

சைவசமயம் முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவண்ணுமலை ஸ்தலபுராண மென்னும்

அருணுசலபுராண

வசனம்

விநாயகர் வணக்கம்

திருவளர்நா ராயண ஞன்முக னிருவழிந்
தேடித் திகைத்து நிற்க
மருவியவோ ரழற்சயில மவர்நடுவி
லேயுதித்து மலேவு நீக்கி
ஒருபெரிய தெய்வமிஃ தனத்தைரித்த
தலமகிமை யுரைக்க வெற்குத்
தருமரிய வுயரருணே விக்கினவி
நாயக நற்சாமி தானே

திருநகரச் சருக்கம்

அநந்தகல்யாணகுண பரிபூரண சச்சிதானந்த சொரூபியாகிய சிவபெருமான் தரித்துக் கொண்டிருக்கும் கங்கையினையும் சந்திரனையும திருநீற்றினையுமொத்தகந்திகையைப்போலவெண்மையாகப் பிரகாசித்துக் கொண்டிருக்கும் திருக்கைலாயம் என்னும் ஒருபெரிய ஒப்பற்ற மலையுண்டு அத்திருமலைமேல்

அத்திருமலை மேல் சிவபெருமானை வணங்கும் பொருட்டுத் தேவேந்திரன் முதலிய தேவர்கள் நெருங்குகிறபடியால் கிரீடத்துடன் கிரீடம் நெருங்கி யிடிபட்டுச் சத்தத்துடனே சொர்ணப் பொடிகளும் இரத்தினப்பொடிகளும் உதிர்ந்து மேருமலையினைப் போலக் குவியும் இந்திரலோக கல்லினாலே ஒன்றுடனொன்று சேர்த்துச் சந்துதெரியாமற் சித்திரமெழுதிச் சுவர் வைத்து, மந்திரகிரிபோல வயிரத்தூண்களை நிறுத்தி மாணிக்கத்தினாற் செய்த கொடுங்கைச் சேர்த்து பவளத்தினாற் பொதிகையும், மரகதத்தினால் உத்திரமுஞ் சேர்த்து அதன் மேல் சந்திரகாந்தத் தகடு பரப்பிய மண்டபமொன்றுண்டு, அம்மண்டபத்தில் நந்திகேசுரரானவர் மழுவும் மானும்பிரம்பும் உடைவாளுமுடையவராய் பவளமலையில் சந்திரன் பொழிகின்ற நிலவுப்போலத் தேகத்தில் அணிந்த விபூதியை உடையவராய், சடாபாரத்தை யுடையவராய், திரிநேத்திரங்களை யுடையவராய் இடையில் புலித்தோலை யுடையவராய், நான்கு புயங்களை யுடையவராய் பூனூலையுடையவராய்' இருபக்கமும் முத்துக்களிழைத்த சிங்காதனத்திலிருந்து பருத்த நீலரத்தினத்தினலிழைக்கப் பட்டிருக்கிற பாதக்குறட்டில் மலர் போன்றபாதங்களை வைத்துக்கொண்டு பரமசிவனைப் போல வெழுந்தருளியிருந்தனர். அக்காலத்தில் குற்சர், உரோமசர் குமுதர் குமுதாற்சர் சகடாயர் அகத்தியர், வற்சர், வைசம்பாயனர் கணுசிமுனி வியாக்கிர பாதர், வாசுதேவர், சனகர், சனகர் சனற்குமாரர், வியாசர், மதங்கர், பதஞ்சலி முதலாகிய அனந்த முனிவர்கள் பக்கத்திற்சூழ நிலைபெற்ற வயதினையுடைய மார்க்கண்டேய முனிவர் எழுந்திருந்து நந்தி எம்பெருமானை வந்தனஞ் செய்து சுவாமி மேகத்திற்றோன்றி அதிசீக்கிரத்தில் அழியுமின்னல் போல உயிர்கள் இவ்வுலகத்தில் பிறப்பதும் இறப்பதும் இவைகளுக்குக் காரணமாக நல்வினை தீவினைகளாகிய

இரண்டு முண்டாவதுமான காரணங்களை எங்களுக்கு விளங்கும் படியாக முன்னமே அருளிச்செய்த கருணு மூர்த்தியே! இனி நாங்கள் திவாசயுச்சியத்தினை அடைவதற்கேற்ற உபாயத்தினை கிருபை செய்தருள வேண்டுமெனக்கேட்ட மாத்திரத்திற் கிருபா நிதியாகிய நந்தி எம்பெருமான் சொல்லத் தொடங்கினர்.

சைவமுனிவர்களே! கும்பைநதி, கும்பநதி காவிரி கோதாவரி, கிருஷ்ணவேணி, பம்பைநதி, வேகநதி, சரயுநதி கங்காநதி, தாம்பிரவருணி பொன்முகிலி, யமுனுநதி, தருமதாநதி, சோணைநதி முதலாகிய அநேக நதிகளுலகத்திலுண்டு அவற்றுள் ஸ்நானஞ் செய்தவர்களுடைய பாவத்தையவை நீக்கும் அன்றியும் காசியென்கிற ஒரு திவ்வியதலம் இக்கைலாயத்தைப் பார்க்கிலும் சிறப்புள்ளது அக்காசியில் கங்காப் பிரவாகத்தில்திரிகரண சித்தியுடன்முழுகினுல் மோட்சத்திற்கு சாதனமாகும். மரமானும் மிருகமாயினும் மனிதராயினும் அக்காசியில் இறந்தால் சிவபெருமானுடைய தாரக பிரமோபதேசத்தினைச்செவியிலேற்றவினுல் சிவசா ரூபமுண்டாகும் விண்டு வானவர் ஒரு காலத்தில் அசுரருடன் யுத்தஞ் செய்து யாவரையுந் தோற்கடித்துத் தனித்து ஒரு பக்கத்தினின்று தனது கரத்திலுள்ள கோதண்டத்தினை முகவாய்க் கட்டையினில் ஊன்றிக் கொண்டு நிற்கையில் தோற்றேடிப் போன அசுரர் சிலர் செல்லுருக்கொண்டு வந்து கோதண்டத்தின் நரணியினை அடியில் அறிந்தவுடன் கோதண்டத் திடீரென நிமிர விண்டுவின் தலை அறுப்புண்டு அநேக காததூரம் போய் விழுந்தது.

இலட்சுமிகண்டு சிவபெருமானை நோக்கிநடனஞ் செய்து யாசித்துத் பூசித்துத் தனது நாயகனுக்குயிர் பிச்சையேற்ற கமலலாயமென்னும் திருவாரூர் எனுந் தலமொன்றுண்டு விராடபுருடனுடைய இதயத்தல

மாகிய சிதம்பரமென்று ஒருதலமுண்டு அத்தலத்துக் கனகசபையின் கண்ணே சர்வலோகேசனுகிய மகா நடராஜப்பெருமான் ஆனந்தத்தாண்டவம் புரிந்தார் அவருடைய மூர்த்தி கரத்தில் ஆயிரத்திலொரு கூறு தான் இக்கைலாயத்திலிருக்கிமெனில். அத்தலத்தின் பெருமையினை யறிந்து சொல்வர் யாவர்? அத்தலத்தினை தரிசித்தவர்கள் அலைகடற் றுயின்றேனுலும் மலர்மிசை யிருந்தேனுலுங் காணற்கரிய சிவகதியினை யடைவர் சக்கரத்தினைக் கரத்தேந்திய சநாரத்தனன் பூசித்த விருத்தாசலமென வொருதலமுண்டு அத்தலம் பிரணவ சொரூபமாயிருக்கும் அத்தலத்திலுயிர் விட்டால் தேகமழியாது; நிறங்குன்றுது, வீங்கமாட்டாது கட்டு நமுவாது பட்சி மிருகங்களால் பின்னமாகாது வெடிக்காது துர்க்கந்தமும் புழுவும் உண்டாகாமல் வலதுகாது மேலாகக் கிடக்கும்.

மகிடாசுரனைச்சங்கரித்த சாம்பவியினை வாம பாகத்தினில் வைத்த சிவபெருமான் எழுந்தருளியிருக்கும் எருமை முகம் போன்ற திருக்கேதார மென்னுந் தலமொன்றுண்டு இது இச்சென்மத்தில் வருகிறதுக் துக்கமும் மறுமையில் வருகிற துக்கமும் ஞானமின்மையால் வருந்துக்கமும் ஆகிய எல்லாத் துன்பங்களைத் தீர்ப்பதற்கு மூவுலகத்தினர்க்கும் எளிதாகி கனித்த முத்தித்தானமாக விருக்கின்றது மல்லிகார்ச்சுன மென்னும் பாவத்தில்பிரமராம்பிகை சமேதராக விளங்கும் சிவபெருமானை அன்னவாகனத்தையுடைய பிரமன் வந்து பக்தியுடன் இரண்டு வேளையும் வணங்கி அவருடைய அருள்பெற்றுத் தேவலோக முதலாக வெல்லாவுலகங்களையும் படைத்தார். மற்றைத்திருப்பதியிலிருப்பவரும் தேவர்களும் அத்தலத்தில் சரசமாகவும், அசரமாகவும் பிறந்திருப்பதற்குத் தவஞ்செய்வார்களென்றுல் எத்தகைய தலமும் அத்தலத்தினுக்குச் சமமாகுமோ? திருக்காளத்தியென்னுந் தெய்வீகம் பொருந்திய தலத்தில் ஆதிசைவப

பிராமணராகிய சிவகோசரியார் பக்தியோடு மிகுதி யாக வருச்சனை செய்த அறுகு புட்பங்களிவைகளு டனே கண்ணை பிடிங்கிப் பதித்த கண்ணப்பதேவரது காற்செருப்பையும் விருப்பமாக வேற்றுக்கொண்ட இலிங்க சொரூபமாகிய சிவப்பெருமான் தானே குளிர்ச்சி பொருந்திய தேனை சொரிகின்ற தாமரை மலரிலிருக்கின்ற இலட்சுமியுடன் வாசனையுள்ள துள பமாலையை யணிந்தமார்பை யுடைய விஷ்ணுமூர்த்தி திருவேங்கடமென்னுந்திருப்பதியில் நின்றுக்கொண்டு தரிசனஞ் செய்து வணங்கும் பொருட்டு அந்தக்கா ளத்தி மனையாகியும் விளங்குகின்றூர், அகன்ற எண் திக்கிலுள்ளவர்களும் புகழ்ந்து கொண்டிருக்கின்ற தொண்டை மண்டல மென்னும் தெய்விகம் பொருந் திய நாட்டில் தரிசனஞ் செய்தவர்களுடைய பாவத் தைப் போக்குகின்ற ஒருதலமுண்டு அதன் பெயரைச் சொல்லக் கேளுங்கள் சரஸ்வதியின் கணவனுகிய நான்முகம் படைத்த உலகத்திலுள்ள உயிர்கள் பிழைக்கும்படி முப்பானிரண்டு தருமங்களையும் பரிபா வனஞ்செய்து எந்நாளும் காக்கின்றகாமாட்சியம்மை யாருடனே ஏகாம்பரரேசுவரர் எழுந்தருளி யிருக்கிற காஞ்சிபுரமாகும். யாதொருபழுது மில்லாமலேழு சமுத்திரங்களையும் ஏழுமலைகளையும் ஏழுலகத்தை யும் படைத்த பிரமனுலறியக்கூடாத திரத்தினைச் சிவசருமர் என்னுமோர் ஆதிசைவப் பிராமணப் பிள்ளையறிந்த தலத்தினைச் சொல்லக்கேளுங்கள்.

ஆநந்தத்தாண்டவஞ்செய்த சுவாமிக்குபார்வதியா ரும், பிரமனும் சிவநேசமிகுந்த விஷ்ணுவும், கரனும் பூசித்த விரிஞ்சிபுரமென்னும் தலமாம். பொய்க்கா மல் பெருகிவருகின்ற காவேரி நதியினிருகரையிலும் சீர்காழி, திருவையாறு திருவிடை மருதூர்,கும்பகோ ணம் திருவானைக்கா, திரிசிரபுரம், இரத்தினகிரி முத லான ஸ்தலங்களில் விளங்கிக் கொண்டிருக்கும் அந் தத் திவ்விய க்ஷேத்திரங்களுடைய பெருமையெல் லாம் வேதமானது தான் மெய்மையாக விவரித்தச் சொல்லும் பெரிய சங்குகள் முழங்கா நின்ற வைகை

யாற்றின் தீரத்தில் சோமசுந்தரக் கடவுள் அறுபத்து நான்கு திருவிளையாடல்களைச் செய்தருளிய துவாத சாந்தத்தலமாகிய மதுரை மாநகர மென்னுமொரு தலமுண்டு. அத்தலத்தின் மகிமையினை எவராலுஞ் சொல்லுதலரிது தென் சமுத்திரகரையில் சன்ன துக்கத்தைத் தொலைக்கின்ற இராமேச்சுர மென்னு மொரு ஸ்தல முண்டு, யுத்தத்தினை விளையாட்டாகச் செய்கின்ற இராமபிரான் இராவணனைக் கொன்றத னுல் நேர்ந்த பிரமஹத்தியை யித்தலத்திற் சிவபூசை யியற்றியப் பாவத்தினை நீக்கிக் கொண்டனர் இத்த கைய தலங்களில் எவராயினும் பிறந்திடினும்; இறந் திடினும்; தரிசித்திடினும் பரிசுத்தமாகிய சிவாசாயத் தின் கண்ணே நிருத்தஞ் செய்யுமிகுந்த பிரகாசமே சொரூபமாகிய சிவபெருமானுக்குத் திருவுளங்களிக் கும்படி தூய்மையாகிய நீரினுல் அபிஷேகஞ் செய்தி னும் திரவியங்களைச் செலவு செய்து சிவாலயங்கட்டு கினும் விரிந்த பூஞ்சோலை வைக்கினும் உத்தமமான சிவசாயுச்சிய முண்டாமென நந்தியெம் பெருமான் சொல்லைக்கேட்டு மார்க்கண்டேயமுனிவர் சொல்லத் தொடங்கினுர்.

எம்பெருமானே இது காறும் தாங்கள் கட்டளை யிட்ட நதிகள் தோறும் தலங்கள் தோறும் போய்த் தீர்த்தமாடி வழிபாடு முதலியவற்றைச் செய்யவேண் டுமெனில், மிகுந்த சிறப்புப் பொருந்திய தேவர்களா லும் சித்தர்களாலும்முனிவர்களாலும்முடியாது மின் னல் போற்ருேன்றி நிமிடத்தில் அழியுஞ் சிறியவாணு ளையுடைய மனிதர்கட்கு எளிதில் முடியுமோ அங்ஙன முடிந்தாலும் மிருகங்கட்கும் பட்சிகட்கு விருக்ஷங் கட்கும் கிடைக்கமாட்டாதே. மனிதர்கள் ஆடுகின்ற அந்த நதிகள் தோறும் இனிதாகிய அந்த தலங்கடோ றும்அநேக காலமாக ஸ்நானஞ்செய்து தரிசன முத லியவைகளைச் செய்ததினுல் உண்டாகிய பிரயோசன மாகியசிவஞானத்தைவருந்தப்படாமல்சிறிது காலத் திற்ருனே பிரதட்சணஞ் செய்தல், கும்பிடுதல், தரிச

பிரதட்சணஞ் செய்தல் கும்பிடுதல் தரிசனஞ்செய் தல் முதலியற்றிற்கு ஏதுவாகிய கை கால், கண்களற் றவர்களுக்கும் விவேக சூனியர் கட்கும் நீசர்கட்கும் நரகத்தில் விழித்தகுந்த பாவஞ் செய்தவர்கட்கும் மற்றுமுள்ள எல்லாஞ் ஜீவராசிகட்கும் புண்ணியம் கொடுக்கின்ற ஒரு ஸ்தல மருளிச்செய்யவேண்டுமென இயமனைச் செயித்த பெருமையினை வாய்ந்ததவத்தி னையுடைய மார்க்கண்டேயரும் மற்றுமுள்ள முனிவர் களும் இந்தப் பிரகாரமாகச் சொல்லித் தோத்திரஞ் செய்துதாமரைமலர் போன்ற கரங்களால் நந்தியெம் பெருமானுடைய திருவடிகளைப் பரிசித்து வந்தனஞ் செய்யும் அளவில் அவர் கிருபை யுள்ளவராகி நீங்கள் சொன்னபடியே மோட்சங்கொடுக்கின்ற தலமொண் றுண்டு.

அதனைச் சொல்லுகிறேமென்று கையமர்த்திய பின்பு விடந்தங்கிய கண்டத்தையுடைய சிவபெரு மான் எழுந்தருளியிருக்கின்ற அருணசலமென்னுந் தலத்தினை நினைத்துப் பரவசமாகி தேகமெல்லா மயிர்க்கூச்செரிய நடு நடுங்கிக் கொண்டு இரண்டு நேத்திரங்களிலும் நின்று அருவி போலானந்த பாஷ் யம்பரவ மலர்போன்ற விரண்டு கரங்களுமொன்று கக்குவிய வார்த்தை தடுமாறஅநேக நாழிகை ஞாபக மில்லாற் கங்கையைத் தரித்திருக்கின்ற சடையை யுடையவரே அக்கினிக் கண்களை யுடையவரே எங் களையாட் கொண்டவரே என்று தோத்திரஞ் செய்து விழித்துக் கொண்டு அதன் பின்பு சொல்லத்தொடங் கினர்.

கேளும் மார்க்கண்டேயரே! சத்தியமாகச் சொல் லுகின்றேன் மோட்சத்தைக் கொடுக்கின்றதலமொன் றுண்டு அதற்குரிய நாமங்களோ அநேகம். அத்தனை பெயரையுஞ் சொல்லுகிறதற்கு நானெவ்வளவு சக்தி யுடையவன் ஆனாலும் அவைகளில் சில நாமம்மாத் திரம் சொல்லுகிறேன். சித்திகளைக் கொடுக்கிற கவுரிநகரம் என்றும் தேவநகரம் என்றும் அழகிய

அருணாசலம் என்றும் சிறப்புப் பொருந்திய சிவலோகம் என்றும் நாகரீக மிகுந்த வாயு நகரம் என்றும் பெயர்களுண்டு சத்தபுரிகளென்ற அயோத்தி மதுரை மாயாபுரி காசிகாஞ்சி அவந்தை துவாரகை முதலாகிய எல்லாத் தலங்களையும் ஒரு தட்டிலும் அந்த அருணாசலத்தினை ஒரு தட்டிலும் வைத்து நிற்க்க அத்தலங்கட்கெல்லாம் அதிக கனத்தை யுடையதாயிருந்து பிரகாசிக்கின்ற அத்தலத்திற்கு முத்திநகரம் என்றும் ஞானநகரம் என்றும் முதன்மையாகிய தவேச்சுரம், சத்தநகரம், தக்ஷிண கைலாயம் என்றும் சோணகிரி என்றும் பெயர்களாம், இறுதி காலத்திலுண்டாகிய பிரசண்ட வாயுவினாலும் ஊழித்தீயாகிய வடவாமுகாக்கினியினாலும் சமுத்திரப்பிரளயத்தினாலும் யுகமுடிவில் பொழிகின்ற ஏழு மேகங்களினாலும் யாதொரு வேதனையுமடையாத தலம் சைத்திய முதலான பிணிகள் தீமையாகிய விடையூறுகள் பசி முதலிய சேராததலம், மகத்தாகிய தவசிகள் அநேகமான விஷ்ணுக்கள்பூஜை செய்ததலம்அத்தகைய விஷ்ணுக்களுடைய நாபிகளாகிய தாமரை மலர்களிலுண்டாகிய தொண்ணூற்றுறு பிரமர்கள் பூசித்த தெய்வீகம் பொருந்திய தலம் அருணாசலமென்னுந் தலம் இத்தகைய தலமொன்றுண்டு,

இத்தலமின்றைக்குப் புதிதாக வந்ததல்ல இப்பூவுலகமும் மேலுலங்களும் ஆகாயவெளியும் என்றுண்டாயினவோ அன்றே யுண்டாயிருக்கின்றது, வேதத்தின் முடிவினீங்காமலுள்ளது அத்தலத்தில் கெடுதலில்லாதவொரு மலையுண்டு அது நெடிய கடல் சூழ்ந்த பூமியிலுள்ளவர்கள் வாழும்படிக்குத் தென் திக்கல் என்றும் நிலையுற்றுப் பிரமாண்ட கொள்கையை யூடுருவிநிற்கின்றது இருடிகளால் பூசிக்கப்பெற்ற ஆர்டலிங்கம், இராக்கதரால் பூசிக்கப் பெற்ற இராட்சசலிங்கம் அசுரராற் பூசிக்கப்பெற்ற அசுரலிங்கம் தேவர்களால் பூசிக்கப்பெற்ற தைவதலிங்கம் மனிதரால் பூசிக்கப்பெற்ற மானிடலிங்கம் தானே முளைத்த சுயம்புலிங்கம் முதலிய எத்தலங்களிலும் பிரகாசிக்கும் இத்

தலத்திலேயாவெனில் மலையே லிங்கமாக விருக்கின்றது முதல் யுகமாகிய கிருதாயுகத்தில் சிவப்பாகிய அக்கினி மலையாகவும் திரே தாயுகத்தில் மாணிக்க மலையாகவும், துவாபரயுகத்தில் மிகுந்தபிரகாசத்தையுடைய பொன் மலையாகவும், கலியுகத்தில் கல்மலையாகவுந் திருவுருக் கொள்ளும் அந்த மலைக்கு அருணசலமென்னும் திருநாமமுண்டு, எல்லாச்சீவராசிகளும் கருவறும்படி யுயர்ந்த காலத்தில் பொழிகின்ற மேகங்கள் ஏழென்கிற வெண்ணிக்கையில்லாமல் ஒவ்வொன்று கோடியாகிய ஆயிரம் வருஷம் ஒவ்வொரு துளி பனியின் கனிபோலப் பருமனாகப் பெய்தாலும் அம்மலையின் மேற் சிறிய வருவியாகச் சுவரி யடங்கிப்போமல்லால் புறத்தில் வரமாட்டாது.

விஷ்ணு பன்றியாகியும், பிரமன் அன்னமாகியும் அநேக கோடி காலமாகத் தேடி யடி முடிகாணுமல் வருந்துவார்களானுல் அவ்வருணஜலத்திற்கு ஒன்றைச் சமமாக சொல்லக்கூடுமோ! அஃதல்லாமல் ஆகாய கங்கை தன்னிலும் முக்கிய மென்று துதிசெய்கின்ற அந்த மலையிலிருக்கின்ற சுனையிலே நீருண்ணச் சூரியன் தேரிற்கட்டிய குதிரைகள் தாவிச்செல்லும் வெள்ளை நிறமாகிய மேகங்கள் அம்மலையடிவாரத்தில் சேர்ந்திருந்தல் எவராலும் மதிக்கத் தகுந்த கைலையின் மேல் அம்மலை யிருத்தலை யொக்கும் குளிர்ச்சி வாய்ந்த கார்த்திகை மாதத்தில் கிருத்திகா தீபம் அம்மலையின்மேல் ஏற்றுதல் பூமிதேவினுடைய கிரீடத்தில் பதித்தஇரத்தினம் போற்றேன்றும் முன்னொரு காலத்தில் விஷ்ணுவினுலும் பிரமனுலும் அறியப்படாத சிவபெருமான் கீர்த்தி பொருந்திய அம்மலையுருவங் கொண்டதனுல் இமயபர்வத இராஜனுனவன் நல்லது இதுகாறும் வேறு சாதியிலிருந்த நம்மருமகன் இப்போது நம்குலமான மலையுருவாயினனென மனஞ் சந்தோஷித்தனர், பன்னிரண்டு மாதமும் சூரிய சந்திரர்கள் மகாமேருவைவலஞ்செய்தல்போலப் பிரதக்ஷணம் செய்து வருவார்களென்றுல் அவ்வருணசலத்தின் பெருமைச் சொல்லுதற்கு அற்பமாகி என்னுடைய

புத்திபோதுமோ! ஆனாலுஞ் சொல்லவேண்டுமென நினைவு கொண்ட அவாவினால் சொல்லத் தொடங்குகிறேன். அருணாசலம் என்னுமலைக்கு அடுத்தகீழ்ப் பக்கத்தில் அர்க்கமலை யென்று ஒருமலையுண்டு அதில் ஆயிரங் கண்களையுடைய தேவேந்திரன் இருந்து கொண்டு சுவாமியை தோத்திரஞ் செய்வான். அவ் வருணகிரிக்கு அடுத்த தென்பக்கத்தில் தெய்வமலை யென்று ஒன்றுண்டு, அதில் சிவந்த கரங்களையுடைய இயமனிருந்து புகழ்ந்து வணங்குவான். மேற்பாரிகத்தில் தண்டமலையென வொன்றுண்டு அதில் மகரவாகனத்திலேறும் வருணராஜன் செவ்விய கரங்களைக் கூப்பி வணங்கிக் கொண்டிருப்பான்.

வடதிசையில் சூலமலையென ஒன்றுண்டு. அதில் எல்லாராலும் ஏத்தப்பட்டகுபேரன்இருந்துகொண்டு துதி செய்வான். மற்ற நான்கு திசைகளிலும் இருக்கிற மலைகளிலிருந்து கொண்டு வாயு அக்கினி ஈசான் நிருதி இந்நால்வர்களும் வணங்குவார்கள், அவைகளைச் சுற்றயிருக்கிற மலைகளில் எல்லாம் தேவர்களும் சித்தர்களும் சிறப்பு வாய்ந்த அஷ்டவசுக்களும் இருந்து கொண்டு வணங்குவார்கள் தனக்குத்தானே ஒப்பாகிய அத்தலத்திலே பூலோகத்திற்குத்தாயாகிய பார்வதியம்மையார் மகத்தாகிய அரியதவஞ்செய்து சிவபெருமானுடைய இடப்பாகத்திற் சேர்ந்தனள் ஆதலின் அவ்வருணாசலத்தின் பெருமையினைச் சொல்ல முடியுமோ? மந்திரம், புவனம், தத்துவம் இவைகளுருவாய் விளங்கும் அருணாசலத்தின் விஷ்ணு பிரமன் இருவரும் பன்றியும், அன்னமுமாகித் தேடியுங் காணாமையாலே தங்களுடைய கர்வத்தினை நீக்கினார்கள மகத்தாகிய கீர்த்தியுற்ற வச்சிராங்கத பாண்டியன் அருணாசலத்தினைப் பிரதக்ஷணம் வந்ததினாலே தன்னுடை பாவத்தைப்போக்கி பயமில்லாத வனாக்கிக் கொண்டனன்.

பெருமை பொருந்திய கலாதரன் காந்திசாலி இவ்விருவரும் அத்தலத்தை வலம்வந்து மோட்சத்தை யடைந்தார்கள் இது காறுங் கூறியவர்கள் தொடங்கி அன்றுமுதல் இன்று வரைக்கும் அநேகம்பேர் அருணா சலத்தினை நினைந்தும் ஆசையுடன் தோத்திரஞ் செய்தும் கேள்வியுற்றும், தரிசனஞ் செய்தும், பிரதட் சணஞ் செய்தும் அத்தலத்தில் நீதி பொருந்திய வை திக மார்க்கத்தை யனுசரித்துக் கொண்டிருந்தும் மகத்துவம் பொருந்திய தீர்த்தங்களிலே முழுகியும், தருமங்களைச் செய்தும் சோதி சொரூபமாகிய சிவ பெருமானது பாதங்களைத் தொழுதும் திருப்பணி செய்தும் கெடுதலில்லாத சிவசாயுச்சியத்தினைப்பெற் றிருந்தார்கள் அவ்வருணாசலம் தமிழ் நாட்டில் இருக் கிறது. அத்தலத்திற்கு வலப்பக்கத்தில் வருகிற பெண்ணையாறு இடையென்னும் நாடியாகும். இடப் பக்கத்தில் வருகிற செய்யாறு பிங்கலை யென்னும் நாடியாகும். கமலை என்கிற நதி சுழிமுனை என்னும் நாடியாகும். அந்நதிகளில் ஸ்நானஞ் செய்தால் ஒன்றுக்கு ஆயிரம் பங்கு பலன்வரும் முப்பத்து முக் கோடி தேவர்களும்,முனிவர்களும் அத்தலத்தில்தவஞ் செய்வார்கள் அத்தலத்திற்கொப்பு இவ்வுலகத்தினும் மேலுல கத்தினும் இல்லை என்று சொல்லினர் நந்தியெம்பெருமான்.

சிவபக்தியிற் சிறந்த நந்தியெம்பெருமான் இவ் வாறு சொல்லிய அருணாசலத்தின் மான் மியத்தி னாலே மனமகிழ்ந்து உருக்கத்தையடைந்து மார்க் கண்டேய முனிவரானவர் மற்றைய சிவதலங்களைப் பார்க்கிலும் அருணாசலத்தலம் அதிகமென்று சொன்ன உண்மையினை மனத்தி லொப்புக் கொள் ளாமல் சொல்லுவாராயினர் சுவாமி! நான் சிறிய அறிவையுடையவனாதலால் தேவரீர் திருவுளம் பற்றி யருளியது நன்றாகத் தோன்றவில்லை. என்று சொல்ல அது கேட்டுச் சகலத்தையும் உள்ளத்தில் உணர்ந்த நந்தி எம்பெருமான் உமக்குண்டான சந்தேகத்தைச் சொல்லுமெனக் கேட்கமார்க் கண்டேயர் அவருக்குச் சொல்லுவார்.

சிதம்பரத்தினைத் தரிசனஞ் செய்தாலும். காசியில் தேகத்தினை விட்டாலும், சிறப்பு வாய்ந்த திருவாரூரிலே பிறந்தாலும், அளவில்லாத பெருமையினை வாய்ந்த அருணாசலத்தினை நினைத்தாலும் முத்தி கிடைக்குமென்று அருளிச் செய்தீர் இந்நான்கு தலங்களையும் ஒன்றுக்கொன்று ஒப்பென்னத் திருவுளம் பற்றாமல் சுவாமி! அல்லிமலர்தடாகஞ்சூழ்ந்த அருணாலத்தினை மாத்திரம் அதிகமெனக் கட்டளை யிட்டதை அனுக்கிரகஞ் செய்ய வேண்டுமென மார்க்கண்டேயர் கேட்க அதற்கு நந்தி யெம்பெருமான் அருளிச்செய்கின்றனர் கேளும் மார்க்கண்டேய முனிவரே ஒருவன் இறக்குந் தொழிலும், பிறக்குந் தொழிலும் நினைத்த படி முடியாது அஃதிருக்க, பட்சி ஜாதிகளுக்கும் மிருகங்கட்கும், விருட்ச முதலிய வோரறிவுயிர்கட்கும் புன்மை நிறைந்த நீசருக்கும் குருடருக்கும் நடராஜப் பெருமானது நிருத்த சபையைத் தரிசனஞ் செய்யவே இயலாது பூர்வஜனன புண்ணியத்திலே அந்தச் சபைக்குப் போய்க்காணத் தகுந்தவர்களாகிய சிலருக்கு மாத்திரங் கிடைக்கும் மற்றவர்கட்கு அரியதாகும்.

ஒருமாது தன் கணவனுக்கன்றி வேறொருவனுக்குப் பெறப்பட்ட குண்டர்களுக்கும், பாவிகளுக்கும், விதவை பெற்ற கோளகருக்கும், நீசருக்கும், கொலை செய்கிறவர்கட்கும்: அவயங் குவைந்தவர் கட்கும், தீமை செய்கின்றவர்கட்கும் நெடுந்தூரத்தில் இருப்பவர்கட்கும் கிருபை வாய்ந்த அருணாசலத்தினை ஒருதரம் நினைத்த மாத்திரத்தில் முத்தியுண்டாகும். இவர்களல்லாமல் மிருகங்கள் பட்சிகள் மரங்கள் தாமரை முதலிய கொடிபூண்டுகளும் அத்தலத்தில் முளைத்தால் முத்தியை யடையும் அத்தலத்திலிருக்கிற கற்களெல்லாம் இலிங்கங்களான படியினலே அது சிவலோகமாகும், அத்தலத்திலிருக்கிற விருட்சங்கள் யாவும் கற்பக விருட்சங்களாம். அத்தலத்திலிருக்கிற அலைபொருந்திய நீரெல்லாம் சிவபெருமான் சடாபாரத்திலிருக்கிற கங்கையா

கும்: அத்தலத்தில் சாப்பிடுகிற உணவுகளெல்லாம் தேவாமிர்தமாகும் அத்தலத்திற் சஞ்சரித்தல் பூமி பிரதட்சணஞ் செய்தலாகும் அத்தலத்தில் சொல்லும் வார்த்தைகளெல்லாம் வேதமாகும். அத்தலத்தில் நித்திரை செய்தல் நிஷ்டைகூடிச் சமாதியிருத்தலாகும் ஆதலின் அதற்கு மற்றொரு தலஞ்சமான மாதமே? காருகபத்தியம் ஆகமனீயம் தக்ஷணக்கியம் என்கிற மூன்றக்கினியை வளர்த்தவர்களும், உருக்கு யசுர், சாமம், அதர்வணம் என்னும் நான்கு வேதங்களை உணர்ந்தவர்களும் பிரமயாகம் தெய்வயாகம், பூதயாகம் பிதுர்யாகம் மானிடயாகம் என்கிற ஐவகையாகங்களையும் நிறைவேற்றினவர்களும், எத்தகைய தவஞ் செய்தவர்களும் யாகம் நியமம்; ஆதனம், பிராணயாமம், பிரத்தியாகாரம், தாரணை, தியானம் சமாதி எனப்படுகிற அஷ்டாங்கயோகஞ் செய்தவர்களுமாகிய எத்தகையவராயினும், அவ்வருணசலத்தினை நினையாவிடில் அவர்கட்கு முத்தியென்பது எந்நாளுமில்லை.

ஆகையினால் தேவர்களாகச் சொர்க்க லோகத்தில் இருந்தவர்களும் ஞானம் வாய்ந்த மானிடராகப் பூமியிற் பிறந்தும் அவ்வருணசலத்தினைத் தியானம் செய்து கெடுதலில்லாத முத்தியை அடைந்திருப்பார்கள். ஒப்பில்லாத சொர்க்கலோகத்தில் நரை, திரை, மூப்பு உண்டாகாதபடி அமிர்த முண்டிருப்போர்களாகிய தேவர்களும். போகத்தை அனுபவித்தற்குறிய பொன்னுலக முதலாய் திக்குபாலகர்களும் அருணசலத்திற் கிருமியாக பிறத்தல் சொர்க்கத்தை அனுபவித்தலைப் பார்க்கிலும் அதிகமெனப் பிறத்தற்கு ஆசைப்படுகிறார்கள். தெய்வத்தன்மை பொருந்திய அத்தலத்தில் பிறத்தல் நூறுயாகஞ் செய்தவர்கட்கில்லாமல் கிட்டாது.சிவபெருமானது கிருபை,பெற்றவர்கட்கு கிடைக்கும். அவர்களன்றி மற்றையதேவர்

கள் முதலான மகத்துவம் பொருந்திய யாவர்க்கும் அங்ஙனம் பிறத்தல் கிடைக்கமாட்டாதுசொற்பவிலே பெற்ற இரும்பிலும், செம்பிலும், வெண்கலத்திலும், வெள்ளியிலும் வெள்ளைப்பொன்னினும் பதித்த தோஷமில்லாத மாணிக்க ரத்தினம் போல மற்றையஸ்தலங்களில் சிவபெருமான் எழுந்தருளியிருப்பார் பொன்னாற்செய்த தகட்டினில் பதித்த இரத்தினம் போல அருணசலத்தில் எழுந்தருளியிருப்பர். கண்களிருக்கிறதினுல் முகம் பிரகாசிக்கும் அம்முகத்திலிருப்பதால் அக்கண்கள் விளங்கிக் கொண்டிருக்கும். இவையிரண்டினுடைய சேர்க்கையழகால் உடலெல்லாம் விளங்கும். அதுபோலச் சிவபெருமானுல் அருணசலம் சிறப்படையும். அவ்வருணசலத்தால் சிவபெருமான் அமிசையுடையவராய் விளங்குவார்.

அத்தலத்தாலும் அப்பெருமானுலும் எண்ணில்லாத தலங்களெல்லாம் சிறப்புற்று விளங்கும், ஆதலின் எத்தலத்திலும் அருணசலஞ் சிறந்து விளங்கும் ஒரு கொடியினது வேரில் நீர்வார்த்தால் அக்கொடியும் அதிலிருக்கிற மணம் வீசுகின்ற புட்பங்களும், இலைகளும் குளிர்ச்சியினை யடையும், அதுபோல் அருணசலத்தில் சிவபெருமானுக்குள்ளளவேனும் பூசை குற்றமின்றி நடக்குமானுல் அதுகாசி முதலிய எல்லாஸ்தலங்களிலும் மேன்மையாகப் பூசை நடந்ததாகும் அவ்வருணசலத்தில் பூசைநடவா விட்டால் மற்றைய தலங்களில் நடந்தாலென்ன நடவாவிட்டாலென்ன ஒருபயனுமில்லை உலகத்தார் போற்றுகின்ற அருணசலத்தினைவிட உயர்ந்த தலமிருக்கு மென்பதிற் சந்தேகங்கொண்டு சென்று ஒரு ஸ்தலத்தினை நாடி நடந்தவர்கட்கு அவர்கள் அதற்குமுன் செய்திருந்த தவங்களும் பிரயோசனப்படமாட்டா அவர்கள் நல்ல குலத்திற் பிறந்தவர்களானுலும் நீசரேயாவர் நல்ல குணங்களை யுடையவரானுலும் கொடிய குணத்தவராவர். அவர்கள் உயிரோடிருந்தாலும் இறந்தவர்

கட்குச்சமானமரனவரே யாவார்கள். அவ்வருணு சலத்திற்கு ஒப்பாகச் சொன்னுலுந் தோஷமீனத்து முண்டாம். இங்ஙனம் அருணுசலத்தின் பெருமை யினைக் காரணங்களுடன் முனிவர்கட்கு இனிதாக வெடித்து அருளிச் செய்து மான்மழு உடைவாள் தரித்த நந்தி தேவர் களிப்புற்றிருந்தார். அந்நந்தி யெம்பெருமானைப் பலதரம் வந்தனஞ்செய்து கரங்கு வித்துட்டுருகிச் சிரசின் மேல் சிவந்த கைகளை நெடு நேரங்கூப்பி ஒன்றுபட்ட மனத்தராய் ஆனந்த சமுத் திரத்தில் முழுகித் தன்னை மறந்தவராகிப் பின்பு ஞாபகமடைந்து மார்க்கண்டேயர் சொல்லுவாராயி னர்.

திருநகரச் சருக்கம் முற்றிற்று,

சிவபிரான் முடியையும், அடியையும் காணப் பிரமன் அன்னமாயும், விஷ்ணு வராகமாயும், தேடி அலுத்து நிற்க கயிலையினின்று தவறிய கைதை பிரமனுக்காகப் பொய்சொல்லக் கைதைக்கும், பிரமனுக்கும் நேரிட்டது.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருமலைச் சுருக்கம்

அருணாசலத்தின் மகிமையினைக் கேள்வியுற்ற மார்க்கண்டேயமுனிவர் நந்தியெம்பெருமானைநோக்கி எம்முடைய ஆண்டவரே! அடியார்க்ககளியவரே தேவரீர் அருளிச்செய்த திருவண்ணமலை என்னுந் தலத்தின் மகிமையினால் மனங்களிப்பற்றேன். அத்தகைய ஸ்தலத்தினிடத்தில் சிவபெருமான் அக்கினி சொரூபமாய்த் திருவுளங்கொண்டதும் அதன் பின்பு மலையுருவலானதும், அந்த அக்கினி மலையின் அடியும் முடியும் அறியக்கூடாமல் பிரமதேவரும், விஷ்ணுமூர்த்தியும் வருத்த மடைந்ததும் பின்பு சிவபெருமான் அவ்விருவர்கட்கும் அனுக்கிரகஞ் செய்ததும் திருவுளம்பற்ற வேண்டும்'' என்று விஞ்ஞாபனஞ் செய்து கொண்டனர் நந்தியெம்பெருமான் அம்முனிவரைப் பார்த்து 'ஐயா ஒருவன் அந்த அருணாசலத்தில் பஞ்சமா பாதகங்களைச் செய்ய வேண்டுமென்று நினைத்தாலும், அங்ஙனம் நினைந்ததே விசேஷ புண்ணியமாகி அதனால் பற்றுக் கோடாகிய முத்தியுண்டாகும், என்று வேதங்கள் விளம்பும் அன்பினை யுண்டாக்கும். நல்ல சொற்களினால் தோத்திரஞ்செய்பவர்கட்குளன்ன பேறு கிடைக்கமாட்டாது? ஆனபடியால் அந்த அருணாசலத்தின் மகாத்மியத்தைக் கேட்கிற உமக்கேயல்லாமல் எனக்கும் அதிக பலனுண்டாம். துக்கத்தையும் மோகத்தையும், நீக்கி விடுகிற சிவபெருமான் ஒப்பற்ற பெரிய சோதி வடிவாய்ப் பிர்மா விஷ்ணுக்காக ஆகாயம் அளாவி வந்ததும் யாவருக்கும் போகத்தைக் கொடுக்கா நின்ற இலிங்க வடிவமென்று சொல்லும்படி திருவுருக் கொண்டதும் எனக்குத்

தெரிந்த அளவில் சிறிது சொல்லுகிறேன் கேட்கக்கடவாய்' என்று தொடங்கினர்.

மார்க்கண்டேய முனிவரே! சர்வசங்கார காலத்தில் முறைப்படி சகல உயிர்களும் பிரமனிடத்திலே ஒடுங்கிப் பிரமதேவர் விஷ்ணுவிடத்தில் ஒடுங்கினர். அந்த விஷ்ணு உருத்திரனிடத்தில் ஒடுங்கினர். அவ்வுருத்திரர் மகேச்சுரனிடத்தில் ஒடுங்கினர் அம்மகேச்சுரர் சதாசிவர்டத்தல் ஒடுங்கினர் அச்சதா சிவர் விந்துவினிடத்தில் ஒடுங்கினர். அவ்விந்து நாதத்தில் ஒடுங்கியது. அந்நாதம் சத்தியினிடத்தில் ஒடுங்கியது அச்சத்தி சிவத்திலே ஒடுங்கியது அச்சிவத்தினுக்கு மேற்பட்ட வஸ்து ஒன்றுமின்மையால் அது தனித்து நின்றது அப்பரமசிவன் மறுபடியும் உலகத்தினை யுண்டாக்க வேண்டுமெனத் திருவுளங் கொண்ட போது அச்சிவனிடத்து ஒடுங்கின முறையே யாவரும் உண்டானர்கள். பிரமன் தனக்கு உரிய தொழிற்படி உலகத்தினைச் சிருஷ்டிப்பதற்கு மனதில் எண்ணினர். அங்ஙனம் நினைத்தவுடன் மரீசி, அங்கிரர், புலத்தியர், புலகர், கிருது அத்திரி சனபதி என்கிற இருடிகள் ஏழுவரும் பிறந்தனர். தக்கன் வலதுகால் பெருவிரலிற் பிறந்தான்பிறகு மார்பினிடத்திற் பிறந்தான் தருமதேவதை முகத்திற் பிறந்தது மேறசொன்ன மரீசி முனிவரிடத்தில் காசிபன் பிறந்தனன். தக்கனென்பவன் ஐம்பது பெண்களைப் பெற்றனன். அப்பெண்களுள் பதின்மூவரைக் காசிபன் விவாகஞ் செய்து கொண்டனன்.

முதன் மனைவியாகிய அதிதி என்பவள் வயிற்றில் முப்பத்து முக்கோடி தேவர்கள் பிறந்தார்கள். இரண்டாவது மனைவியாகிய திதி என்பவள் வயிற்றில் இரணியாதி இரணியாட்சனென்னும் இருவர் பிறந்தனர். இவ்விருவரில் இரணியன் பிரகலாதன்

முதலாக ஐந்து பிள்ளைகளைப்பெற்றனன். அப்பிரகலாதனன் மூன்று பிள்ளைகளைப் பெற்றனன். அம்மூவரில் விரோசனன் என்பவன் மாவலி என்பவனைப் பெற்றனன் மாவலி வாணாசுரனைப் பெற்றனன் அவ்வாணாசுரன் பரமசிவனைப் பூசித்துப் பிரமன் தொழும்படியான வாழ்வு பெற்றிருந்தனன். தேவேந்திரன் வேண்டுகோளுக் கிரகித்தன் முகெலும்பைக் கொடுத்தவனாகிய தசீசி என்பவன் சம்பரன் முதலாய்ப்பத்து அசுரர்களைப் பெற்றனன். அப்பதின்மருள் சிங்கிகை என்பவள் இராகு முதல் நான்கு பிள்ளைகளைப் பெற்றனள், அவளுக்கு இளையவள் மூன்று அசிரரைப் பெற்றனள், காலை என்பவள் காலகேயர்கள் ஆறுபேரையும் பெற்றனள் கவிர்த்தை என்பவள் கருடன் அருணனுடன் நான்கு பிள்ளைகளைப் பெற்றனள் கத்துரு என்பவள் பாம்புகள் எல்லாவற்றையும் பெற்றனள். அரிட்டை என்பவள் அரம்பை—ஊர்வசி முதலிய பெண்களைப் பெற்றனள். இலங்கிளை என்பவள் பதினாறு வகையாகிய கந்தருவர்களையும் பெற்றனள் கபிலை என்பவள் பத்து பிள்ளைகளைப் பெற்றனள். அங்கிரர் சனபதி என்னும் இருவரும் காந்தருவரைப் பெற்றனர்அத்திரி யென்பவன் சூரிய சந்திரர் இருவரையும்பெற்றனன் புலத்தியன் இராட்சதர்—வானவர்—கின்னரர் இவர்களைப் பெற்றனன். பலகர் என்பவன் கிரும்பிருடரையும் மிருகங்களையும் பெற்றனன் சனபதி என்பவன் அஷ்டவசுக்களைப் பெற்றனன், பிருகு என்பவன் கவி சவுனகன் இலக்குமி மூவரையும பெற்றனன் கவி என்பவன் சுக்கிரனைப் பெற்றனன் சூரியன் தன்மனைவியைச் சேருவதற்கு எத்தனப் பட்டபோது அவள் அதற்குச் சம்மதியாமல் பெண் குதிரையாக ஒடினாள் சூரியன் ஆண் குதிரையாகித் தொடர்ந்து போக அவள் திரும்பிப் பார்த்தனள். அப்போது அவள் மூக்கினில் சூரியன் இந்திரியத்தையூற்ற அசுவனி தேவர்கள் இருவர் பிறந்தனர், அதன்பின்பு சரமும் அசரமுமான அநேகமுண்டாயின.

இங்ஙனம் சகலமும் உண்டாகிய பின்னர் பிரம தேவர் இந்த உலகமனைத்தும் நம்முடைய சிருஷ்டியி னாலன்றோ உண்டாயினவென்று அகங்காரங்கொண்டு அதனால் வைகுந்தத்தில் வலியிற்சென்று விஷ்ணு வைப்பார்த்து அவமதித்துச் சிலவார்த்தைகளைச் சொல்லத்தொடங்கினர் வாராய் விஷ்ணுவே! பதி னான்கு உலகங்களையும் கறுத்த மேகங்களையும். சத்த சமுத்திரங்களையும், சத்தகுல பருவதங்களையும் உண் டாகும்படி மனத்தினால் படைத்து இப்போது வாழ் கின்ற எல்லாஉயிர்களையும் உண்டாக்கி மரீசிமுதலிய இருடியர்களைப் பெற்றேன் என்னுடைய பிள்ளைகளு டைய பிள்ளைகள் குருவாகிய பிரகஸ்பதியுடனே எல லாத்தேவர்களும் சந்திர சூரியர்களும் அசுரர்களும், கந்தருவர், கிமபுருடர், சித்தர், கணநாதர்களும், தே வேந்திரன் முதலாகிய திக்குபாலர்கள் எட்டுப்பே ராய் யிருக்கிறார்கள் இவர்கள் எல்லோரும் என்னாலல் லவோ உண்டானார்கள் சகலத்திற்கும் கர்த்தர் நீ என்பதும் உன்பிள்ளை நான் என்பதையும் மறந்துவிடு நான் உலகத்தினைப் படைக்கா விட்டால் நீ எப்படி காப்பாற்றுவாய்? சுவரின்றி சித்திரமெழுத முடி மோ சகலத்தையும் இரட்சிக்கின்றோமென்கிற மம தையை விட்டு விடு விடாமற்போனால் உன் உத்தி யோகத்தினை நீக்கி மற்றொருவனை யுண்டாக்கி இரட் சிக்குந் தொழிலுக்கு நியமிததுப் போடுவேன் என்னு டைய புத்திர பௌத்திரர்களாகிய தேவர் கூட்டங் கள் உன்னைக் கொல்லும்படி வளைத்துக் கொள்ளுவ தற்கு முன்னே திருப்பாற் கடலுக்குள்ளே குதிதது ஒளித்துப்போகக் கடவாய்,

ஞான சொரூபமாகிய பிருகுமுனிவரிட்ட சாபத் தினால் பத்துதரம் நீ பூமியிற் பிறந்தாய், பிறந்தபோ தெல்லாம் நானன்றோ உன்னை சிருஷ்டித்தேன். அவ் வப்போது உன்னுடல்களைப் படைத்துப் படைத்து என்கைகள் காய்ப்பேறிக் காய்த்தம் போயிற்று. இதோ பார்! ஒரு காலத்தில் உன்னுடைய நாபிக் கமலத்தில் நான் வந்தவனென்று நீ

நிந்தனை சொல்லாதே முன்னொரு காலத்தில் நீ ஒரு தூணிடம் பிறந்தாயன்றோ? அத்தூணை உனக்குத் தகப்பனென்று சொல்லலாமா? அல்லது தாயென்று சொல்லலாமா? அத்தூண் உனக்குத் தந்தையாகு மேல் எனக்கு நீ தந்தையாவதற் கிடமில்லை நெருப் பானது மூங்கிலினிடத்திலேஉற்பத்தியாகி மூங்கிலைத் தானே கொளுத்திப்போடுகிறதையறியாயோ? அங்ங னமே உன்னிடத்தில் நான் பிறந்திடினும் உன்னைய ழித்துப் பே டுவதிற் றடையில்லை என்றனர். இங்ங னம் பிரமன் சொன்ன வார்த்தைகள் விஷ்ணுவிற்கு இரண்டுகாதிலும் வேலாயுதத்தைப் பழுக்ககாய்ச்சித் தொளைக்க விட்டு உள்ளே செலுத்திய நெருப்புப் போலத்தகிக்க மிகுந்த கோபங்கொண்டுபுகையெழும் பும்படியாக நகைத்துஇப்பிரமனுக்கு இவ்வகங்காரம் எவ்விதத்தினலோ என்று ஆலோசித்தும் சிலவார்த் தைகளைச் சொல்லத் தொடங்கினர்.

"பிரமனே! நீ வந்த வழியினையும் நினைத்ததா யில்லை, என்னுடைய நாபியை உனது தாயென்று ஆலோசித்ததாயில்லை தந்தையாயினம்பர் தங்கள பிள்ளைகள் செய்தபிழைகளைக்குற்றமாகநினையார்கள் என்று இவ்வார்த்தைகளைச் சொல்லினை போலும், இனிச்சிறிதும் பொறுக்கமாட்டேன் கோபத்தினையு டைய மதுவென்பவனும் யானைபோன்ற கைடவ னென்பதும் எனக்குப் பிள்ளைகளல்லவா? என்னை இகழ்ந்தபடியினலன்றோ நான் அவர்களைக்கொன்று விட்டேன்நிலைபெற்ற ஒருதீங்கு செய்தால் அக்காலத் தில் மகனென்று பார்க்கக்கூடுமோ? அஃதன்றித் தேகத்தினிடம் ஒரு கட்டி கண்டால் அதை யறுத் தெரிந்து சௌக்கியப் படுத்திக் கொள்ளாமல் இருக் கின்றவர்களும் உண்டோ? முதல்வனகிய பரமசிவன் உன்னுடைய தலைகளில் ஒன்றை பிடுங்கி எறிந்த காலததில் அத்தலையினை மறுபடி உண்டாக்கிக் கொள்ள வகையறிந்ததாயில்லை இத்தகையனகிய நீ தலைவனவது எப்படி? இப்படிப் பட்டவனன்றோ

றிடத்தை வாய்ந்த ஆதிசேடன் முடியிலிருக்கிற பூமி யினைப் படைத்தனே! சோமுகாசுரன் உன்னிடத்தில் வேதங்களைத் திருடிக்கொண்டு போனபோது, நான் மச்சவதாரங் கொண்டு அவ்வசுரனைக் கொன்று அவ் வேதங்களை வாங்கித் தந்தேன் அஃதன்றிச் சாமர்த்தி யமுள்ள அநேக அசுரர்களைக்கொன்று தேவர்களுடன் உன்னையும் காப்பாற்றினேன் எட்டிமரமானாலும் தான் வைத்த மரமாக யிருந்தால் அதனை வெட்டத் துணியார்கள் அதைப்போல எனது பிள்ளையான உன்னைக் கொல்லக்கூடாதென்று அஞ்சுகிறேன்' என்றனர்.

இங்ஙனம்ஒருவர்க்கொருவர் எவ்வளவோ வார்த் தைகளைச் சொல்லிக் கொண்டிருந்தார்கள். கோபித் துக் கொண்டுப் புஜத்தின்மேல் கைகளாலே அடித் துக்கொண்டார்கள் பூமியின் மேல் குதித்தார்கள். நெருங்கினார்கள் நிமிர்ந்தார்கள் நெருப்புப்பொறி நெருக்கமாய்விழ சுருக்கெனக்கண்களை விழித்தார்கள் சண்டையிட ஆரம்பித்தார்கள் இருவருஞ் சண்டை செய்கிறபோது மலையனைத்தும் பொடியயின. அண்ட கடாகம் படீரென வெடித்தது பற்பல கிரணங்களையு டைய சந்திர சூரியர்கள் ஒளித்தார்கள். ஆதிசேஷன் தலைச்சுமை பொறுக்கமாட்டாமல் வுடல் நெளிந்துக் கொண்டான். கற்பகாலம் வந்து உலகம் அழியபோ கிறதென்று இமையா நாட்டமுடைய தேவர்கள் கண்களை இமைத்துக் கொண்டார்கள். நட்சத்திரக் கூட்டங்களும் மேகக்கூட்டங்களும் உதிர்ந்தன. உலகமெல்லாம் துன்பங்களுடன் அடுக்குக்குலைந்து விழுந்தன தூளெழும்பின லங்கை முதலான நதிகளை னத்தும் தண்ணீரில்லாமல் வற்றிப்போயின. அட் டத்திக்கினுமிருக்கிற யானைகள் திடுக்கிட்டுப்பயந்தன ஒருவரையொருவர் மேலே எடுத்தெறிவார்கள்.கீழே விழுவார்கள் மறுபடியும் எழுந்து விரைவில் ஓடி வளைத்து எதிரே நின்றுகுத்தென்று சொல்லுவார்கள் அங்ஙனம் குத்திக் கொண்டு மடியைப் பிடித்துச்

சுழன்று திரிவார்கள் அது அந்திநேரமும் இருளும் வலமிடமாக வருதலை ஒத்திருந்தன.

அவ்வேளையில் உலகத்தில் ஊர்ந்து போகின்ற ஜீவன்களும் தவழ்கின்றவைகளும் நடக்கின்றவைகளும் பறக்கும் சீவராசிகளைப்போல ஆகாயத்திலே பறந்தன நிலையாக நின்ற விருட்சமும் மலைகளுமுதிர்ந்தன திரளாக நிறைந்த ஐந்துவகையாகிய தேவதருக்கள் பொடிப்பொடியாய் போயின எவ்விடமும் அந்தகாரம் நிறைந்தது மகாமேரு அசைந்தது சத்த சமுத்திரங்களுஞ் சேராயின, சருவசங்கார காலம் வந்ததென்று சொல்லும்படி இருவரும் சண்டை செய்ய அவ்வேளையில் தேவர்களெல்லாம் பயப்பட்டு தேவேந்திரனிடத்திற் போய்ச் சேர்ந்து தங்களுடைய துக்கத்தை சொல்லுவதற்குமுன்னே தேவேந்திரன் தான் பட்ட துன்பங்களெல்லாம் சொல்லிப்பின்பு நீங்கள் வந்த காரியம் ஏதென்றுகேட்கத்தேவர்கள்இந்திரனை நோக்கிஐயா "பிரமவிஷ்ணுக்களாகிய இருவரும் பூமியில் மிகுந்த யுத்தத்தைச் செய்கின்றனர், எங்கட்குப் பிழைக்க தகுந்த மார்க்கம்வேறேயில்லை சகல லோகங்கட்கும் காரணமாய் சர்வைஸ்வரிய சம்பன்னராய் எழுந்தருளியிருக்கும், சிவபெருமானைத் தொழுது இச்செய்தியினை விஞ்ஞாபனஞ் செய்துகொள்வதே நலம் என்றனர்.

இங்ஙனம் சொல்லத்தேவேந்திரனும் சம்மதித்து தேவர்களுடனே சென்று திருக்கைலாயத்தினையடைந்து பரமசிவனுடைய பரிசுத்தமாகிய தாமரை மலர் போன்ற திருவடியினைத் தொழுது, அனந்த கல்யாண குண சம்பன்னராக விளங்கும் அமலனே! அம்பலவாணனே! அடியேன் விஞ்ஞாபனதிற்குச் செவி கொடுத்தருள வேண்டும், விட்டுணுவும், பிரமனும் சண்டை செய்து வருவதால் விளையும் துக்கத்தினை நிவர்த்தி செய்தருள வேண்டும் பிள்ளைகட்குத் தாயே துணையில்லாமல் மற்றொரு துணையுமுண்டோ?

உருண்டு கொண்டு போகின்ற வண்டியினுடைய சக்கரம் போல அஞ்ஞானம் பொருந்திய பிறப்பையும் இறப்பையும் மாறி மாறியடைந்துவருத்தத்தை யனுபவியாமற் மோட்சத்தைப்பெறத்தேவருக்கு அடிமையாகப் புகுந்து தேவருடைய அளவில்லாத கிருபைக் கடலில் குளிக்க அடைக்கலமானேம் அநேகம் புழுக்கள் குடைந்து கொண்டிரா நின்ற உடற்பாரத்தைப் பொறுக்க முடியாத இழக்காகிய சுவாமியே பெரிய சமுத்திரத்தினிடத்தில் தினம் முழுகினும் போகாத மும்மலமாகிய அழுக்கற்றுப்போக அடைக்கலமாக உமது திருவடியில் அடைந்தோம் இனிமேல் வேறே ஆலோசனையில்லை எங்கட்குக்கிருபை செய்தருள வேண்டுமெனத் தோத்திரஞ் செய்கையில் கருணைக் கடலாகியகண்ணுதற் பெருமான் அவ்விருக்கும் வந்த சண்டையின் மூலத்தினை யறிந்துகொண்டு சகல ஆன்மாக்களிடத்தும் எள்ளிலெண்ணெய் போல எழுந்தருளி யிருக்கும் எமது பெருமான் அவ்விருவர் சண்டையு மாற்றக் கருணை கூர்ந்தனர்.

நடுக்க மடைந்த முனிவர்கள்,தேவர்களெல்லோரும் பயம் நீங்கும் படி சர்ப்ப சயனத்தில் நித்திரை செய்கின்ற விட்டுணுமூர்த்தியும் தாமரைப் புட்பத்தில் வீற்றிருக்கின்ற பிரமதேவரும் ஒருவருக்கொருவர் தம்பகை நீங்கவும் அடுக்கடுக்காய் இருக்கும் அண்டங்களெல்லாம் அடுக்கிழியாமலிருக்கும் கிருபை செய்வதாய்த் தடுத்தற்கரிய அக்கினி சொரூபத்தோடு கூடிய ஒருமலையாகி அவ்விருவருக்கும் மத்தியில் எழுந்தருளினர். பாதாளத்தி லிருக்கும் பாம்புகள் அனைத்தும் அம்மலைக்குச் சல்லிவேராகவும் அதன் கீழ் பருத்தவேரோடி பூமியிற் பெரியதாய்க் கிளைத்துத் தேவலோகங்கள் எல்லாம் தாண்டி பிரமலோகத்து முகட்டையு முடைத்து அண்டகடாக வெயைக் கடந்து அதற் கப்பாலிருக்கின்ற பெரிய வெளிக்கு மேலாயிருக்கிறது இடத்துக்கும் வக்கினி சொரூபமாகிய மகாமேரு அடுத்த தென்று சொல்ல

வளர்ந்தது உதயமாகி நெடுந்தூரங்கிரணங்களை வீசுகின்ற சூரியனுடைய தேரிற்கட்டிய குதிரைகள் சஞ்சரிக்கக் கூடாத உலகமெல்லாம் ஒடிக்கிளைத்த நீலமணி போலும் கரிய இருளை ஒங்குவதற்கு ஏற்றி வைத்த விளக்குபோல் பிரகாசிப்பதனுல், சமுத்திரமெல்லாம் சொல்லுதற்கரிய வடவாமுகாக்கினி பறந்தது போலச் சிவப்புநிறம் போலிருந்த சந்தகுல பர்வதங்களெல்லாம் அந்தப் பிரகாசத்தினுல் அந்த அக்கினி மலை சொறிந்த அக்கினிப்பொறிகள் போலச் சிவந்தன, இங்ஙனம் ஆகாய பரியந்தம் அக்கினி சொரூபத்தைக் கண்டபிரமனும் வேணு நாதத்தைச் செய்கின்ற கிருஷ்ணனுகிய விஷ்ணுவும் பயப்பட்டு ஒதுங்கி நின்றனர். ஞானக்கண்களை யுடையவர்கள் காணுவதல்லாமல் குற்றம் பொருந்திய ஈனமாகிய முகங்திற்கண்ணுடையவர் காண்கிறதற்கு எளியரோ நம்முடைய பரமசிவன்! அவ்விருவரும் தங்கள் கண்களாசலே இவ்வளவு தூரம் இம்மலை போய் இருக்கிறதென்று அறியக்கூடாத பிரகாசமான மலையினைப் பார்த்து இரண்டு பேருந்துன்பத்தினை யுடையவர்களாய் இம்மலையினது அடியையாவது முடியையாவது அறிகிறவரே பெரியவரெனஒருவர்க்கொருவர் சொல்லிக்கொண்டு சர்ப்பாசயனத்தில் நித்திரை செய்பவராகிய விஷ்ணுமூர்த்தியானவர்இம்மலையின் அடியினை நான் அறிந்து வருகிறேனென்று வராக வடிவமானுர்

இம்மலையின் சிகரத்தினைக் காண்கிரேனென்று பிரமன் அன்னப்பட்சியாகி ஆகாயத்திற் பறந்தார் அரைக்கணத்தில் பிரமதேவர் ஆயிரங்காதவழி பறந்து மேலாகப்போனுர் படத்தை யுடைய ஆதிசேஷன் சுமக்கும் பூமியை அரை நொடியில் ஆயிரங்காத தூரம் தொளைத்துக்கொண்டு விஷ்ணு கீழாகப்போனுர். அவர்கள் அங்ஙனம் மேலும். கீழும் போனது எங்ஙனமிருந்தது என்னில் அம்மலை தங்கமயமாகிய இராட்டினப்பூட்டைப் போலவும் அதில் இறைக்கிறதற்குக்கட்டிவிட்டிருக்கிற நீலரத்தினத் தோண்டி போல

வும், அதில் முத்துக்கள் இழைத்திருக்கிற அழகிய தோண்டி போலவும் இருந்தன. வராகவடிவமெடுத்த விஷ்ணுவானவர் பூலோகத்தைக் கடந்து அதன்கீழ் இருக்கிற ஏழு உலகத்தினையும் முறையே தொளைத்துக் கடந்து போய் மாவலிசக்கரவர்த்தி காவல் இருக்கிற ்போகவதி பட்டினத்தைத் தாண்டி அப்புறம் தேவர்கள் வணங்கும் பிரம சொரூபமாய் இரா நின்ற ஆடகேசரத்தைக்கண்டு கைகளினாலும் சிரத்தினாலும் வணங்கி முன்னே மூன்று லோகத்தையும் அளந்தவர் இப்போது ஏழு உலகங்களையும் அளந்தும் அம்மலையின் அடியைக்காணமல் தனது வளர்ச்சியுற்ற இரு கொம்புகளும் தேய்பிறைபோல் குறைந்து மழுங்கிப் போகவும், காற்குளப்புகளும் முகத்தினுனியும் தேடும்போது எங்ஙனம் குறைந்து போயிற்றோ அங்ஙனம் தேய்ந்து குறைய எண்ணக் கூடாத துக்கசாகரத்தில்விழுந்து நூறுவருஷ காலந்தேடியுங் காணமல் பின்பு தெளிவடைந்து இது முதல்வனாகிய சிவபெருமான் செயலென்று உணர்ந்து அவரைத் தியானம் செய்து இளைப்பும் சலிப்பும் நீங்கித் தன்னுடைய துக்கச் சமுத்திரத்தினையும் ஏழு உலகத்தினையும் தாண்டிப் பழையபடி பூமியின் மேல் வந்து தனக்கும் பிரமனுக்கும் வந்த கலகத்தை நீக்கும் படி அக்கினி சொரூபமாய் எழுந்ததலத்தினைச்சேர்ந்து அழகிய தாமரைப் பூவிலிருக்கின்ற பரமன் இம்மலையின் முடியினை அறிய மாட்டானென நிச்சயஞ் செய்து கொண்டு நம்பாத மனிதர்கட்கு அரிதானவரை எத்தகையினருக்கும் தூரமானவரைத் தன்னுடைய கண்ணாகிய புட்பத்துடன் அழகியபுட்பங்களைத் தரிசிக்கின்றவரைப்பலதரமும் வந்தனஞ்செய்து உள்ள முருகிப் பரவிநின்றனர்.

இந்தப்பிரகாரம் விஷ்ணு இருக்க அக்கினி மலையின் முடியைத்தேட, அன்னப்பட்சியாகப் பிறந்த பிரமர் அரைக்கணத்திலே ஆயிரங்காதவழி தாண்டிப் போய்ப்பார்த்தாலும் முதல் பார்த்தது போலவே முடிவில்லா திருக்கவும் சிறகெல்லால் உதிர்ந்து வேகமுமடங்கிச் குறைவில்லாத துக்கமும் பெருமூச்சும்

அதிகப்பட்டு மனக்குறை வளர ஒருவருமின்றித் தனியே நின்று மனத்தில் ஆலோகிக்கத் தொடங்கினர். என்னைப்போலவே இவ்வக்கினி மலையின் அடியைத் தேடிக் கொண்டுபோன விஷ்ணு அடியை அறிந்து திரும்புவானோ? கொஞ்சந் தூரந்தேடி முடியாமல் திரும்பி வருவானோ? எத்துக்கம் அதிகரித்து ஊஞ்சல் போல தள்ளாடி நெருப்பிலே இட்டமெழுகு போல் இளகிய மனமுடையவனாகி இம்மலையினைச் சிவபெருமானென்று அறியாமற் போனேனே! பகைத்துக் கொள்ளப்பட்ட விஷ்ணுவையாவது உறவு செய்து கொள்ளாமற் போனேனே! அன்றுமுதல் இன்றுவரையிலும் வெகு காலமாய்த் துக்க சமுத்திரத்தில் மூழ்கினேனே என்னுடைய சிறிய புத்தியினாலேயோ? பூர்வம் நான் செய்த பாவத்தினாலேயோ இங்ஙனஞ் சம்பவித்தது இவ்வளவு தூரந்தேடி வந்தும் முடியை யறியாமற் போனேன். ஆனாலும் இனிமேற் போய் விஷ்ணுவினிடத்தில் முடியைப் பார்த்தேனென்று பொய்சாட்சி சொல்வதற்கும் ஒருதுணையும் இல்லையே என்று விசனப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிற சமயத்தில் தாழம்பூ மடல் ஒன்று மேலிருந்து இறங்கித் தனக்கு சமுகமாக வரக்கண்டு இத்தாழைமடல்எங்கேயிருந்து வருகிறதென்று ஆலோசித்து அதைத் தனது கரத்தில் ஏந்தினன், அது சிவபெருமானுடைய சிரத்தினின்றுந் தவறி விழுந்த பழம் பூவாகையால் மெய்மையான பெருமூச்சுடன் என்னைச் சீக்கிரத்தில் விட்டு விடுவாயெனச் சொல்லிற்று. அதனைக்கேட்டு அழகிய தாழம்பூவே! எங்கேயிருந்து இங்குவந்து கொண்டிருக்கிறாய்? என்று பிரமன் கேட்க, நான் முகக் கடவுளாலும் நாராயணனாலும் அறிக்கூடாத பரமசிவனுடைய சிரத்திலிருந்து நாற்பதினாயிரம் வருஷங்களாக இன்னும் பூமியில் நான் போகவில்லை வருத்தத்துடன் வருகிறேன் என்னைப் பிடிக்கவேண்டாம் விட்டு விடென்று தாழம்பூ சொல்லப் பிரமன் சுவாமியின் முடியைத் தேடுவதை நிறுத்திச் சிலவார்த்தை சொல்லத்தொடங்கினர்.

என் சமீபத்திலுற்ற தாழம்பூவே! "நீ எனக்குத் துணையாயிருந்து நான் இன்னமுந்தேடி யலையாமல் என் வருத்தத்தை நீக்கினுல் உன்னைப்பார்க்கினும் உயிர் போன்ற துணையும் உறவும் வேறில்லை, நானும் அன்னியனல்லன் அன்னபட்சியும் அல்லன், என் பெயரோ பிரமன், நானும் விஷ்ணுவுங் கூடி அக்கினி சொரூபமாகிய இம்மலையின் உயர்வைத் தெரிந்து கொள்ளஎண்ணினேம் பூமியின் கீழிடத்தைப் பிளந்து கொண்டு அவன் அடியை தேடப்போனுன். பாவியாகிய நான் முடியைக்காண வெகுநாள் தேடியுங் காண்கிலேன். ஆதியந்தயாக நடந்த செய்தி இது அதைக் குறித்துப் பேசுவதினுற் பலனென்ன? பெருமை பொருந்திய உன்னுடைய நல்வரவினுலே நினைத்த காரியம் முடிந்தால் தான் பலன் பூமியை அளந்த விஷ்ணுவிடம் பறவையாய் உருவெடுத்த இப்பிரமன் முடியையறிந்தான் என்று நீ சொல்ல வேண்டும்" என்று பின்னுஞ் சொல்லுவான் பிரமன் தாழம்பூவே! கேள் இது வஞ்சனைத் தொழிலென்று தள்ளாதே யாதோ ஒரு துன்பத்தையடைந்தவர்க்கு உயிர்சேதம் வருமாயின் அது பிழைத்தற்குப் பெரிதாகிய பொய்யையும் சொல்லலாம். இது பயப்பட்டுச் சொல்லக் கூடாத வார்த்தையுமல்ல சினேசம் வேண்டினவர்கள் தம்முடைய நண்பன் விஷத்தைத்தின்ருன் என்ருலும் தின்று அவர்பேச்சைத் தட்டாமல் கீர்த்தி நிலைக்கச்செய்வார்கள் சிவபெருமானுடைய முடியில் வாழ்கின்ற தாழம்பூவே! வேறே ஓர் ஆலோசனையுஞ் செய்ய வேண்டாம். இதற்கு உடன்படு' என்றுசொல்லத் தாழம்பூ அதற்கிசைந்து வந்தது ஆகாயத்தினின்றும சீக்கிரத்தில் பிரமன்மண்ணளந்து விட்டுணுவிடத்தில் வந்த சேர்ந்தான். பிரமன் நாராயணனை நோக்கி, "விண்டுவே! உன்னுடைய நல்வரவைக்கேள் ஒரு நொடியிலே நூருயிரங்காதம் பறந்து எல்லோருக்கும் ஆதியாகிய சிவபெருமானுடைய சிரசினைப் பார்த்து வந்தேன்' என்று சொன்னுன் தாழம்பூவும் நிஜந்தான் பிரமன் பார்த்தானென்று சொல்லிற்று.

பிரமன் சொன்ன அந்தக்ஷணமே அக்கினிமலை படீரென்று வெடித்தது வெடித்தசத்தத்தில் இராக்ஷசர்கள், தேவர்கள் திடுக்கிட்டு உயிர் சோர்ந்தார்கள். அஷ்டதிக்கிலுள்ள யானைகள் அநேக சூரியர்களை உருக்கிச் சாய்த்தாலெப்படியோ அப்படி இரத்தத்தைக் கனக்கின மாலையில் தோன்றும் சொக்கர் வாகனத்துப் பிரகாசம் மழுங்கிப் போம்படியாகவும், முருக்கம் பூலிதழ் கறுக்கும்படியாகவும் சிவந்த தமது திருவுருவின் ஒளிபொருந்திய நிறம் விபூதியினால் வெளுத்த வடிவாய்த் தோன்ற அந்த வெடிப்பில் நின்றும் சிவபெருமான்முப்புரத்தை யெரித்த நகை அவர் முகத்திற்றோன்றஎழுந்தருளினர்.சிவபெருமான் நான்முகனை நோக்கி ஓ பிரமனே! உன்னுடைய அகங்காரத்தினால் சொன்ன சொல் நன்றாயிருந்தது' என்று சொல்லி நகைத்தபோது அண்டபகி ரண்டங்களெல்லாம் கிடுகிடென்று நடுங்கியொடுங்கிப் போயின! சூரிய சந்திரர்களுடைய பிரகாசம் அடங்கிப்போயின மேகங்கள் மறைந்தன; நிலையாயிருக்கிறவைகளெல்லாம் இறந்தன; குறைந்தவைகளெல்லாம் நிறைந்தன; கூட்டமாகிய திக்குகள் அலைந்தன; பரவியிருந்த மரங்களெல்லாம் கரிந்துபொரிந்து மெலிந்துபோயின தேவர்களெல்லோரும் பிரமன் இன்றே அழிந்துபோனானென்று பயப்பட்டார்கள். பூமி பள்ளமாகும்படி கொள்ளை கொள்ளையாகப் புட்பமாரி பொழிந்தார்கள். நெடுமாலுக்குச்சந்தோஷம் வந்தது. பிரமனுக்கு அகங்கார மென்கிற இருள் நீங்கிப்போயிற்று அப்போது தெளிவை யடைந்த விஷ்ணு அக்கினி மலையினிடத்திலிருந்து எழுந்தருளியசிவபெருமானைப் பாடினார். வந்தனஞ் செய்தார். பரவசங்கொண்டு ஆனந்த கூத்தாடினார் நான்கு திக்கிலும் ஓடினார். யாவராலும் அளவிடக் கூடாத இனிச் சிவபெருமானைத் தரிசித்துக் கூடினவணுகி இனிநாம் என்னவரங் கேட்போமென்று ஆலோசனை செய்தார் இங்ஙனம் மிகுந்த பக்தியினால் தேகம் உருகா நின்ற விஷ்ணுவி

னுடைய அடிமைத்திறத்தைப் பார்த்துக் கேட்ட வரங்களெல்லாம் சிவபெருமான் அருளிச்செய்து, பிரமனைப்பார்த்து, உனக்குப் பூமியிலே பூசையும் இல்லாமற் போகக்கடவது' என்று திருவுளம் பற்றினர். ஓ தாழம்பூவே நீ இப்பிரமனுடன் சேர்ந்து பொய் சாட்சிசொன்ன படியால்உன்னை இதுமுதற்கொண்டு தீண்டேன்; எனத் தள்ளினர் அதன் பின்பு சிவபெருமானுக்கு இத்தகைய கோபம் வந்ததைப் பார்த்து ஏக்கங்கொண்டு பிரமன் தன்னுடைய தேகம்பூமியில் நன்றாகப்பட விழுந்து வந்தனஞ் சொல்ல ஆரம்பித்தான்.

நீறுபூத்த நெருப்பினை யொத்த சுவாமியே! சண்டானத்துவமென்கிற ஆணவமலமென்னும் செடி மூடிக்கொண்டிருப்பதினால் அவிவேகியாய்த் திரியா நின்ற சிறியேன் ஒரு பொருளே உருவமானவரே! அகண்ட வொளியானவரே நான்கு வேதமானவரே! நான்கு வேதத்தினுடைய அந்தத்திலிருக்கின்றவரே! ஒப்பற்ற முதலாகியவரே! கோபித்துக் கொள்ள வேண்டாம்; எல்லா நதிகளின் நீரும் விழுந்து ஒன்றாகிய ஏழு சமுத்திரங்களும் காய்ந்து வெந்நீராகச் சுட்டால் அதை ஆற்றுவதற்கு வேறே ஜலமுண்டோ? தேவரீருக்கே இத்தகைய கோபம் வந்தால் உலகத்தில் இருக்கிற ஜீவராசிகள் எப்படி பிழைக்கும்? பூர்வ காலத்தில் சமுத்திரத்தில் பிறந்த ஆலகால விஷத்தையுண்டு தேவர்களை ரட்சித்த மூர்த்தியே! கோபம் செய்யவேண்டாம். இளம்பிறை யாகியும் பூர்ணச் சந்திரனாகியும், பெண்ணாகியும், ஆணாகியும், தேனாகியும், புட்பமாகியும், மலைகளாகியும், கிருபாவருஷத்தைப் பொழிகின்ற மேகமாகியும் விளங்காநின்ற சப்த ஸ்வரூபமாகியநாதமாகியும், மற்றும் நானாவித ரூபமாகி இருக்கின்ற மூர்த்தியே! உமக்கு முறையோ பலமுறை என்னைக் கோபிக்க வேண்டாம் மிகுந்த வெப்பத்தைக் கொடுக்கின்ற புஷ்ப பாணங்களை

யுடையமன் மதன் தேகமல்லவோ நான் தாருகாவன மது முனிவர்கள் விடவெழும்பின தலையும் ஆறு போன்ற மதத்தையுடைய கோபமாகிய யானையல்ல வோ. நான் விட்ட சிவப்பாகிய மழுவல்லவோ; நான் கொலை செய்யுந் தொழிலையுடையவனல்லவோ நான் திரிபுரமல்லபுவா; என்னை ஒரு பொருளாகக் கோபம் செய்யவேண்டாம் யாவராலும் அறியக்கூடாத உம் முடையமுடியினை அறிகிறேனென்றுகெர்வங்கொண்ட மாத்திரத்திலே பறவையுருவானேன். இனிமேலாவது துக்கத்தையடைவவன். சிறுமையடைந்த என்னிடத் தில் கிருபை செய்யுமென்று சொல்லி வசனப்பட்ட போது காய்ந்த குளிர்ந்த ஜலம்போலச்சிவபெருமான் சந்தோஷமாகித் திருவாய் மலர்ந்து சிலமொழிகளை அருளிச் செய்வாராயினர்.

பிரமனே! இனிமேல் நீ பயப்படாதே, பூமியில் பிராமணர்களுக்குச் செய்கிற பூஜை உன் பூஜையா கக்கொண்டு பொன்னுருவமாகிய மகாமேரு மலை தாங்கும் ஏழுலகத்தையும்எப்போதும்போல படைக்க கடவாய் பிரமவிஷ்ணுக்களே! உங்களுக்கு இந்தக் காலத்திலே அனுக்கிரகம் செய்து வரங் கொடுத்த படியினால் இத்தலத்தைச் சுற்றி மூன்று யோசனை தூரம் வரைக்கும் சுத்த பவித்திரமாக இருக்கவேண் டும் இந்தச் சோதிமலை சிறிய உருவத்தோடுங் கூடிய மலையாகக் கடவது! பேரின்பஞ் சிறந்த மோட்சத் தைத் தடையில்லாமற் கொடுக்கும். இத்தலத்திற்கு அருணைபுரி என்று பெயராம் தேவேந்திரனும். தேவர் களும் நம்மை நினைக்க அவர்களுடைய துன்பத்தை இத்தலத்தில் தீர்த்தோம். ஆனபடியால் இந்தத் தலத்தில் நினைக்கின்றவர்களுக்குப் பிறவித்துக்கத்தை நீக்குவோம் இந்தப் பர்வதமும், இத்தலமும் பிறவிய காலத்திலும் நாசமடையாத லட்சத்தையுடைய தாகி மோதுகின்ற வாரி சஞ்சரிக்கின்ற திக்குகளிலுள்ள சரா சரங்கள் எல்லாவற்றையும் மேலான முத்தியிலே சேர்க்கும் பூமியில் அரிதாகிய தவத்தைச் செய்தவர்களுக்கு இனிமை யான மோட்சத்தைக்கொடுக்கவிரும்பிச் சோணவடிவமாகிய இத்திலத்தில் அவதரிக்க வரத்தைக்கொடுப்போம், இதில் ஓர் தானஞ் செய்தால் ஒன்று ஆயிரமாய் விருத்தியாகும். இத்

தலத்தில் பாவமேயுண்டாகாது. இதைச் சந்தேகமாக நினைப்பவருக்கு நம்முடைய ஆணைப்படி மோட்சங் கிடைக்க மாட்டாது, என்றார். இந்தப் பிரகாரம் சிவபெருமான் சொன்ன மாத்திரத்தில் அக்கினிமலை குறுகிச் சிறிய மலையாய் நிறம் பொருந்திய மிகுந்த பிரகாசம் விரிந்து பிரகாசித்தலைப் பார்த்த பிரமவிஷ்ணுக்களும் சிவபெருமானை வணங்கிச்சொல்லுவாராயினர்.

'தேவர்கட்கும், எங்கட்கும் இந்தமலையின் சோதிக்கு எதிராகப்போய் விழிக்கக் கூடவில்லை. ஆனபடியால் எண்ணற்கரிய கிரகணங்களெல்லாம் மறைந்து ஒரு மலையாயிருக்க வேண்டும்'' என்கிறார்கள்; அன்னவாகனனும், கருடவாகனனும், அங்ஙனங் கேட்டுக்கொண்ட மாத்திரத்தில் அங்ஙனமே மலை உருவாகச் செய்தார். இம்மலையின் உச்சியில் ஒரு பிரகாசம் எந்நாளுந் தெரியும்படி கிருபை செய்ய வேண்டும் என்றார்கள். அவ்வாறு சொன்ன அடியார்கட்காகச் சுவாமி மனமிரங்கி "பிரம விஷ்ணுக்களே கார்த்திகை நட்சத்திரத்தில் மலையுனுச்சியில் ஒரு பிரகாசம் காண்பிப்போம். அங்ஙனம் பொருந்திய சுடரைத் தரிசித்தால் பசியும் வியாதியுமில்லாமல் உலகத்தில் நிலைபெற்று வாழ்வார்கள் இச்சோதியைக்கண்ட அரசர்களும் அரியதவசிகளும் இடையூறு நீங்குவார்கள். இதைப் பணிந்தவர்கள் தரிசித்தவர்களுடைய கோத்திரம் இருபத்தொரு தலை முறைக்கும் முத்திவரங் கொடுப்பேன் என்றனர். இறப்பினையும் பிறப்பினையும் நீக்குவதற்கு மருந்தான படியினாலே இம்மலைக்கு மலைமருந்தென்றும் பெயர். இம்மலை சிவப்பு நிறமானபடியினாலே அருணகிரி என்று பெயர்' அதனை ஒரு தரம் பூமியில் சொன்னவர்களுக்குப் பஞ்சாட்சரத்தை மூன்று கோடி தரம் உச்சரித்தற்தச்சமானமாகுமென்று சிவபெருமான் அருளிச்செய்யப் பிரம விஷ்ணுக்கள் சந்தோஷமடைந்து சிவபெருமானை வணங்கச்சொல்லுவார்கள் அருணசலேசுரரே! மலையாகிய தேவரீருக்கு ஆகாயத்தினின்றும் பொய்யநின்ற மழையேயல்லாமல் ஜலங்கொண்டு வந்து அபிஷேகம் செய்கின்றவர்கள் யார்? நட்சத்திரக் கூட்டங்களே முத்து மாலையாவதல்லது வேறே முத்துமாலை சூட்டுகின்றவர்கள் யார்? சூரியகிரகணமே தீபமாதல்லாமல் தீபங்கொண்டு வந்து காட்டுகிறவர்கள் யார்? ஆனபடியினாலே நாங்கள் அபிஷேக முதலானவைகள் செய்து பூசை செய்வதற்கு

இந்த மலையின் கீழ் ஓர் இலிங்கவடிவமாய்எழுந்தருள வேண்டும்'' என்று கேட்டுக்கொண்டார்கள். அங்ஙனமே இலிங்க மாகிறேம், நீங்கள் சுவாமியின் விதிப்படி பக்தியுடன் பூசியுங்களென்று சிவபெருமான் அம்மலையினுள்ளே மறைந்தருளினுர்.

அப்போது அம்மலையடி வாரத்தில் ஓர் இலிங்கந் தோன்றிற்று, அதைக்கண்டு வணங்கித் தோத்திரஞ் செய்து புஷ்ப வருஷம் பொழிந்து பரவசமாய்ச் சந்தோஷமடைந்து ஆனந்தக் கூத்தாடி மயனென்கிற தேவதச்சனைக்கூப்பிட்டு ஒப்பில்லாத கோபுரங்களும் மண்டபங்களும் அழகுபொருந்திய திருமதிலுஞ்செய்வித்தார்கள். ஒரு காலத்தில் அழியாத வளப்பமுள்ள நகரமும் முந்நூற்றறுபது வகையாகிய தீர்த்தங்களும் உண்டானது கண்டு ஆனந்தங் கொண்டார்கள். அழியாத ஜலத்தையுடைய ஆகாயகங்கையும் கற்பக விருட்சமும், கிணறுகளும், மரங்களுமாயின தேவர்களும். ரிஷிகளும், மனித வடிவங்கொண்டு பிறந்தார்கள், விருஷம் போன்ற கண்களையுடைய தாசிகளாக அரம்பா ஸ்திரீகள் பிறந்தார்கள் பிரம விஷ்ணுக்கள் இருவரும் கங்கையில் முழுகி மரவுரி தரித்துக்கொண்டு சிவந்த சடைகட்டி விபூதியைத் தேகமெல்லாந் தரித்துஉருத்திராட்சமாலை பூண்டுகொண்டு அன்னத்தினுலும் திருமஞ்சனத்தினுலும், சந்தனத்தினுலும். மாலையினுலும் சிவபூஜை செய்து திருவண்ணமலையைப் பிரதட்சணஞ் செய்து வணங்கிப்பதினுயிரம் வருஷம் ஆனபின்பு சிவபெருமானிடத்தில் விடைபெற்றுக்கொண்டு தங்கள் பதிக்குப்போய்த் தங்கள் அதிகாரத்தை பெற்றுக் கொண்டார்கள் சிவபெருமானுக்கு விருப்ப முண்டாகும்படி அருணசலத்தலம் அமைந்த பிறகு கயிலை மலையிலிருக்கும் ஆசை வெறுத்தது, இம்மலையே பொன்னுருவங் கொள்ளுமாயின் வெள்ளி மலையின் மேல் ஆசையுண்டாகுமா! காசி முதலாகச் சொல்லப்பட்ட ஏழுதலங்களும் தேவலோகமும் குற்றம் நீங்கிய சூரியன் உதயமாகப் பிரகாச மிகுந்த நட்சத்திரங்கள் போல ஒளி மழுங்கிப்போயின.

திருமலைச் சருக்கம் முற்றிற்று.

ஓம்

சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவவதாரச் சருக்கம்

மார்க்கண்டேய முனிவரே! முன்னுளிலே பிரம னிடத்திற் பிறந்த தக்கனென்பவன் அரிய கவஞ் செய்து உயர்ந்தவரங்களை பெற்றுக்கொண்டு மிகவும் பிரசித்தவனுகி வாழுகின்ற காலத்தில் பார்வதியார் தன்னிடத்தில் பிறந்த அந்த அம்பாளைச் சுவாமிக்குத் திருக்கலியாணஞ் செய்து கொடுத்து மாமனுராகும் படி வரம் பெற்று அந்தப்படி செய்த பின்பு ஒருநாள் தக்கன் சுவாமியினுடைய சபைக்குப் போனுன் அவ் விடத்தில் சுவாமி தனக்கு எழுந்து மரியாதை செய்ய வில்லை யென்கிற கோபங்கொண்டு தன்னுடைய வீட் டிற்கு வந்து சுவாமியைப்பார்க்கிலும் தான் உயர்வை அடைய வேண்டுமென்று எண்ணங்கொண்டு பன்னி ரண்டு சூரியர்கள், பதினெரு ருத்திரர்கள் சத்தரிஷி கள். அஷ்டதிக்கு பாலகர், நாகலோகத்தார், கின்ன ரர் கிம்புருடர், சித்தர், யட்சர். தேவர்கள், முனிவர் கள், பிரமன், விஷ்ணு, சரஸ்வதி, இலக்குமி முதலிய யாவருஞ்சூழ முதல்வராகிய பரமசிவனை நிந்தித்துப் பெரிய யாகமொன்று செய்யத் தொடங்கினுன் பார் வதி தேவியானவள் தகப்பனுகிய தக்கன் யாகம் பண் ணுவதைக்கேட்டு சுவாமி, என்னுடைய தகப்பன் செய்கிற வேள்வியைப் பார்த்து வருகிறதற்கு உத்தி ரவு கொடுமென்று கேட்க அதற்குச் சுவாமியானவர் உன் தகப்பன் புத்தியில்லாமல் என்னைமிகவும் நிந்தித் திருக்கிருனே? நீ போகலாமா?' என்று சொல்லினர். அதைக் கேட்டு சுவாமி என் தகப்பன் செய்த இக் குற்றத்தை என் பொருட்டுப் பொருத்தருள வேண்

தக்கன் பரமசிவனை நிந்தித்து யாகஞ் செய்யவும் அதையறிந்த பரமசிவன் வீரபத்திரரால் யாகத்தை யழிக்கவும், பின்பு பரமன் பாணிக்கிரசணஞ் செய்யப் பார்வதி பருவதா இராஜனுக்குப் பெண்ணாய் அவதாரஞ் செய்தது.

டும்' என்று நமஸ்காரஞ் செய்தபோது அந்த அம்மை யைப்பார்த்து நகைத்து நல்லது நீபோய் சீக்கிரத்தில் வந்து சேர்வாய் என்றுசொல்லப் பார்வதியாரும் தனது தகப்பன் யாகஞ் செய்கிற இடத்துக்குப் போயினள். அம்பாள் யாக சாலைக்குப் போய்த் தன் னுடைய தாயை வணங்கினள். அவள் இந்த அம்மை யைத் தழுவி உபசாரஞ் சொல்லாமல் இருந்தாள். அதன் பின்பு தனது தகப்பனை வந்தனஞ்செய்ய வெகு வாக நிந்தித்தான்.

அதைப்பார்த்து கோபங்கொண்டு உன்னுடைய யாகசாலை பேயிருந்து விளையாடும் சுடலையாகப் போ கக் கடவது என்று சபித்து இந்தப்பாவி வளர்த்த தேகம் இருக்கக் கூடாதென்று யோகத்தினலே தன் னுடைய தேகத்தை விட்டனர் அது தெரிந்த பரம சிவம் கோபித்துக் கொள்ள அவருடைய நெற்றிக் கண்ணிலிருந்து வீரபத்திரர் ஆகாயமும், பூமியும் நடுங்கும்படி மேகத்தைப்பார்க்கிலும் உடம்புகறுத்து மயிலின் நிறம்போன்ற மரகதரத்தினத்தை இழைத்த கிரீடத்துடன்' மேருவுக்கு ஒப்பாகி இடிபோலமுழங்கு கின்ற நெருப்பாகிய சொல்லையுடைய வாய் நஞ்சைக் கொப்பளிக்க, நெற்றிக்கண் கொதிக்கச் சிரத்தின் மேல் வைத்துக் கூப்பிய கைகளோடு தோன்றி, இர ணியனைக் கொன்ற நரசிங்கத்தினையுடைய தோல் உத்தரீயமாகவும் தாருகாரிஷிகளால் விடப்பட்டுச் சுவாமியால் மரணமடைந்த புலியின் தோல் இடுப் பிற் கட்டிய கச்சையாகவும், விழித்து இமைக்கு முன் னே ஆகாயமெல்லா மறைந்த தேகத்துடனே என்னை அழைத்தது என்ன காரணம் என்று சுவாமியை வீர பத்திரர் கேட்டனர். திரிநேத்திர தாரியாகிய பரம சிவம் அவரை நோக்கி, குழந்தாய் ஜலத்தினைப்பொழி யாமல் நெருப்புக்களைக் கக்கும் மேகம் போற் சென்று தக்கனுடைய யாகத்தை அழித்து வா' என்று அருளிச்செய்ய அந்தட்சணமே வீரபத்தி ரர் அதிக சந்தோஷமடைந்து சுவாமியினுடைய

திருவடியைத் தொழுது பக்கத்தில் நின்ற பூதக்கூட்டங்களும் பேய்களும் சூழ, விஷங்கக்குகின்ற 1 அஷ்டமா நாகங்களை மாலையாகத் தரித்துக்கொண்டு, பத்துப் பூதங்கள் நீலவர்ணமான ஆலவட்டம் வீசிக்கொண்டுவர 2 எட்டுத்திக்கிலிருக்கும் யானைகள் எட்டையும் காதிலே குண்டலமாகத் தரித்துக் கொண்டு வெள்ளைச்சட்டை அணிந்த நால்வர் சாமரம் வீசவும் வடவாமுகாக்கினி குடிகொண்டிருந்த வயிற்றினுடைய பசியை மேங்களைப் பிழிந்து குடித்து ஆற்றிக்கொள்ளுகின்ற இரண்டாயிரம் பேய்கள் எக்காளம் பிடிக்கவும், சந்திரனை இரண்டாகப்பிளந்து இரண்டு கடைவாயிலும் வைத்தது போலுமிருக்கும் ஆயிரம் பூதங்கள் முத்துக் குடைகள் பிடிக்க இறந்திறந்து பிறக்கும் அநேக கோடி விஷ்ணுக்களுடைய கையிலிருந்த சங்குகளை அநேக பூதங்கள் வாயில் வைத்து ஊதிவர அக்கினி பகவான் வாயு பகவான், ஏறுகிற ஆட்டுக்கிடா கலைமான் இவைகளுடைய கொம்புகளை வாயில் வைத்து அநேக பூதங்களும் பல எமன் ஏறிய எருமைக்கடாக்களுடைய கொம்புகளை வாயில் வாயில் வைத்து அநேக பூதங்களும் ஆயிரம் ஆண் யானைகள் கட்டியிருக்கிற மந்தரிலேரினர்.

அப்போது சிலபூதங்கள் யானை ரூபங்கள் கொண்டன சில பூதங்கள் தேரினுருவம் கொண்டன. சில பூதங்கள் குதிரையாயின. சில பூதங்கள் மனிதரும் தேவருமாயின. எண்ணில்லாத பேய்கள் எண்ணிறந்த ரூபங்கொண்டு புறப்பட்டன. அவருக்கு முன்னே நடந்த பூதங்கள் சில 3 ஏழு

1. அஷ்டநகரங்கள்—அநந்தன், வாசுகி, தக்கன் கார்க்கோடகன், பதுமன், மகாபதுமன், சங்கபாலன், குளிகன்.

2. யானைகள் எட்டி—ஐராவதம். புண்டரீகம், வாமனம், குமுதம், அஞ்சனம. புட்பதந்தம். சாருவபௌமம், சுபரதிபம்,

3. ஏழு சமுத்திரங்கள்-உப்பு, தேன், கருப்பஞ்சாறு, தயிர், நெய், பால், சுத்தநீர் என்பன.

சமுத்திரத்து நீரடங்கலும்குடித்தாலும் விடாய் தீராமல் திரும்பத் தக்கன்; சிலபாரமாகிய ஏழுலகத்தையும் சாப்பிடும் பசி போகாமல் அலைந்து கொண்டிருக்கும் கூர்மை பொருந்திய வேலாயுதத்தை எறிந்து எமனுடைய நாட்டையும் கொள்ளயிடம் தக்கன்; சில ஏழு மேகங்களையும் பிடித்துச் சிறந்த தலை மயிரிதே சுற்றிக் கட்டிக்கொள்ளத் தக்கன், சில அனேக பிரமாண்டங்களையும் புகையுண்டாக நெருப்பினுல் கொளுத்துவன சில எட்டு திக்குந்தேடி யாகசாலை எங்கே ஒன்று தேடுவன; சில பிரசண்டவாயு போலக் கைகளைக்கொட்டிக் கொண்டு ஓடுவன; சில சமுத்திரம் போன்ற மிகுந்த மதுவைப் பானஞ் செய்து அதனுல் விருப்பு மேலிட்டுச் சண்டைக்கு எழுவன, சில துள்ளக் கொண்டு உலகமெலாஞ்சுற்றி வருவன; சில நம்முடைய சுவாமியை நிந்திக்கிறவர்கள் யாரென்று கேட்டு அவர்களைக் கொல்லுதற்காக நின்று வீரநகை கொள்ளுவன; சில சுவாமியைக் குறித்துப் பாடுவன; இந்தப் பிரகாரம் வீரபத்திரர் புறப்படப்புள்ளாங் குழல், சிலம்பு முரசு, சங்கங்கள் உடுக்கை முதலான வாத்திய முழங்கவும் பெரிய மணி, தவண்டை, மிருதங்கம் சப்திக்கவும் தக்கன் யாகசாலையிற் பிரவேசித்தனர்.

அப்போது மேக வாகனனுகிய தேவேந்திரனும் ஆட்டு வாகனனுகிய அக்கினியும் எருமை வாகனனுகிய யமனும் பேய் வாகனனுகிய நிருதியும் மகர வாகனனுகிய வருணனும் மான் வாகனனுகிய வாயுவும், விமானத்திலேறுகின்ற குபேரனும் எருது வாகனனுகிய ஈசானியனும் தேர்களில்ஏறிக்கொண்டு வீரபத்திரரைஎதிர்த்தார்கள்தங்கள் ஆயுதங்களாகிய பாணம் சூலாயுதம் வேல் உலக்கை வச்சிராயுதம் மழு கத்தி இவைகளால் பூதங்களை அடிக்க ஆரம்பித்தனர். அப்போது எட்டுப்பூதங்கள்புறப்பட்டு எட்டுதிக்குப்பாலகர்களையும் அவர்கள் தேர்களையும் வாரியெடுத்து [1] அம்மனைக்காய் போலவீசி எறிந்தார்கள் அப்போதுதிக்குபால

1 அம்மானை என்பது மகளிராடும் ஒரு விளையாட்டு,

கர்கள் எழுந்து ஓடிவந்து எட்டுப்பூதங்களை அடித் தார்கள் அதுகண்ட வீரபத்திரர் எட்டுப் பாணங்களை விட அவைபோய் எட்டுத் திக்குபாலர்களையும் துளைத்து அவர்கள் உடலிலிருக்கிற அமிர்தத்தைப் புசித்துவிட்டன, தேவேந்திரன் குயில் வடிவெடுத்து ஓடினான், ஈசானன் குபேரன், நிருதி, வாயு, வருணன் தோற்று வெட்கமடைந்து போயினர். எமன் இறந் தான். அக்கினியினுடைய ஏழுகைகளையும் அறுத்துத் தள்ளினர் யாக கர்த்தாவாகிய கலைக்கோட்டு மகாரி ஷியின் உடலை உரித்து எரிந்தனர். தக்கனுடைய மனைவியின் இரண்டு காதையும் அறுத்தனர். யாகத் தம்பங்களி லொன்றைப் பிடுங்கித் தக்கனுடைய தலையை மோதிக்கீழே விழத்தள்ளினர். அப்போது பூதமொன்று அத்தலையை எடுத்து விழுங்கி விட்டது அஷ்டவசுக்கள், மருத்துவர்கள் அங்கு குரங்குகள் போல மூலைகளில் ஒளித்துக் கொண்டிருந்த முனிவர் கள் முதலிய உயிர்களை வீரபத்திரர் சூலாயுதமானது 2 தின்றுவிட்டது சூரியன் பற்களும் கண்ணும் தெரித் துக்கீழே விழ அடித்து சரஸ்வதியின் நாக்கை இரண் டாக அறிந்து இலட்சுமியின் மூக்கை அறுத்து தனது திருவடியால் சந்திரனைத் தேய்த்து விட்டனர் பூதங் களோ இறந்து போன தேவர்கள் கரிய பேய்களாகி மறுபடியும் வந்து சண்டைசெய்ய அவர்களைஎல்லாம் வீரபத்திரர் சேனை அடித்துக் கொன்றன.

பிரமன் உண்டாக்கிய யாகசாலையை யழித்து அங்கிருந்த சோறும், எள்ளும், பொரியும் ஒருபூதம் வாரிவாயில் கொட்டிக் கொண்டு, நெய்க்குடங்களை எடுத்து மடமட வென்று குடித்துவிட்டது யாகசாலை யிலிறந்து கிடந்த திக்குப்பாலகர்கள், அஷ்டவசுக்கள் ஆகிய முப்பத்து முக்கோடி தேவர்கள் வீணாகாதபடி பூதங்கள் விழுங்கி விட்டன இவ்வாறு யாவரும் இறந்து விடப்பிரமன் அடிக்கடி

---

2. தின்று விட்டது என்றது இங்ஙனம் பிளந்து கொன்றது என்று பொருள் கொள்க.

சிருஷ்டி செய்து கொண்டே வந்தான். அவர்கள் மறுபடியும் யுத்தஞ் செய்து வந்தார்கள், இதைக்கண்டு வீரபத்திரர் பிரமனுடையகைகளை யறுத்து, சூலாயுதத்தால் அவன் தலைகளை வெட்டித் தள்ளினர் இவற்றையெல்லாம் பார்த்துக் கொண்டிருந்த விஷ்ணுவானவர் கருடன் மேல் ஏறிக்கொண்டு அனேக பாணங்களை வீரபத்திரர் மார்பில் படும்படி பொழிந்தார் அப்பாணங்களையெல்லாம்வீரபத்திரர் கண்டதுண்டமாக்கினுர் விஷ்ணு கோபங்கொண்டு ஒரு கத்தியை எடுத்துச் சுழற்றி வீசினுர். அக்கத்தியையும் வீரபத்திரர் ஒடித்து ஒருபாணத்தால் கருடனைக்கொன்று விட்டனர் விஷ்ணு வருத்த முற்றிச்சக்கராயுதத்தைப் பிரயோகித்தனர். அது விரிசையாக வந்து வீரபத்திரர் காலடியில் விழுந்தது பின்பு விஷ்ணுவானவர் பன்றியாகவும், சிங்கமாகவும் உருவமெடுத்து யுத்தம் செய்யவாளால் அவைகளை மாய்த்தனர். விஷ்ணு பயந்து மீன்வடிவங்கொண்டு சமுத்திரத்தில் விழுந்து ஒளித்துக் கொண்டனர். இந்தப்பிரகாரம் தக்கனுடையயாகசாலையை வீரபத்திரர் அழித்தபிறகு தான் கைலாயத்திற்குப்போய் சிவபெருமான் திருவடியில் வணங்கி நடந்த வரலாறை யெல்லாம் சொல்லி அருளினுர்.

பரமசிவம் கேட்டுச் சந்தோஷமடைந்து கோபமாறிக்கிருபையுற்றுயாகத்தில் இறந்தவர்கள் அனைவரையும் எழுப்பிஅவர்கட்குக்கிருபைபாலித்து அனுப்பிவிட்டார். அவர்கள் யாவரும் தாங்கள் அறியாமையினுல் செய்த குற்றத்தை மன்னித்தருளும்படி கேட்டுக் கொண்டு நமஸ்கரித்து விடை பெற்றுச் சென்றுர்கள் தக்கனுக்கு மாத்திரம் நிந்தை செய்ததற்கு அபராதமாக ஆட்டுத்தலையை அவனுடலில் வைத்து எழுந்திருக்கும்படி செய்தனர் பரமசிவனை நிந்திந்த தக்கனுக்குத்தான் புத்திரியாகப் பிறந்த தேகத்தை நீக்கிக் கொண்ட பார்வதியார் மலையரசன் தபோ மகிமையினுலும் முன்னேமைநாகனென்கிற பிள்ளையைப் பெற்ற மேனுதேவி

யினது தவ முயற்சியினாலும், அவர்களுக்குக் குமாரி யாக அவதாரம் செய்தனர் தேவர்கள் புட்பவருஷம் பொழிந்தனர் பார்வதியார் நாளுக்குநாள் வளர்ந்து மன்மதன் சிவபெருமானை வெல்ல வேண்டி அதற்கு வளர்ந்த கரும்பை ஒத்தும் பற்பல சாஸ்திரங்களையும் கற்றும் பந்து கழங்கு ஊசல்விளையாட்டு முதலானவை செய்துக்கொண்டும் வருகிற காலத்தில் மலையரசனி டத்தில் வேதம் உணர்ந்த நாரதர் ஒரு நாள் வந்து உலகங்களெல்லாம் வயிற்றில் வைத்திருந்த அம்மை யுடைய இலட்சணம் பார்த்து சொல்லுவராயினர். "பருவதராஜனே உம்முடைய குமாரத்திக்குச் சில நாளில் நெற்றியில் ஒருபக்கத்தில் அரைக்கண் தோன் றும்' ஒரு கையில் சூலமுண்டாகும்; ஒரு பக்கத்துத் தனம் மறைந்து போகும்; பாதி சரீரம் பச்சை நிறம் போய் பவள நிறவாகும்; கூந்தலிற் பாதி சடைகளா கும்; ஒரு கையில் வளையல் இல்லாமற் போகும்' என் றனர்.

பர்வதராஜன் கேட்டு உள்ள முருகிச் சந்தோஷ மடைந்து பார்வதியே நமக்குப் பெண்ணாக வந்த படி யினால், பரமசிவன் மருமகனாகி வரவேண்டுமென்று பிரார்த்தித்துக் கொண்டிருக்கிற நாளையிலே, இமயபரு வத்தில் பரமசிவன் யாதோ ஒருநினைவினால்யோகத்தி லிருக்கிறாரென்கிற வார்த்தை கேள்யாகித் தன் மக ளாகிய பார்வதியையும் அழைத்துக்கொண்டு போய் நமஸ்காரஞ் சேய்து என்னுடைய பெண்ணை தேவரீ ருடைய தவத்திற்காக ஏவல் செய்ய ஒப்புக் கொள்ள வேண்டுமென்று அவரிடத்தில் அடிமையை விட்டுப் போயினான், பார்வதியார் பழம் புஷ்பம் தருப்பை திரு மஞ்சனம் முதலானவைகளைக் கொடுத்துக் தன்னு டைய பாங்கிமார்களுடனே பல பணிவிடையுஞ் செய்து கொண்டிருந்தனள்.

இது இங்ஙனமிருந்த தேவேந்திரன் தேவர்களுடன் சென்று பிரமனைத் தொழுதார்கள். அந்த பிரமனும் அவர்

களுக்கு ஆசனங்கொடுத்து அவர்கள் முகஞ் சோர்ந்திருப்பதைக்கண்டு இந்திரன் வச்சிராயுதம் ஒடிந்தும் ஈசானன மழுவாயுத மழுங்கியும், எமன் சூலாயுதம் வளைந்தும், மற்றவர் ஆயுத முறிந்தும், அவர்கள் மகுடம் பிடுங்கப்பட்டும் இருப்பதைப் பார்த்து தேவர்களே "உங்களுக்கு நேர்ந்த வருத்தத்தைச் சொல்லுங்கள்' என்று கேட்க, தேவேந்திரன் தாருகாசூரன் இப்படி அவமானஞ் செய்தனன் என்று சொன்னுன் பிரமன் இந்திரனே! இமயன், அக்கினி வாயு விஷ்ணு இவர்களாலும் என்னுலும், உன்னுலும் தாருகனைக் கொல்லக்கூடுமோ? பரமேஸ்வரன் புத்திரனுய், இமாசலபுத்திரியான பார்வதியினிடமாகச் சிவசுப்பிரமணியர் அவதரித்து அவனைக்கொன்று உங்கள் சிறையை மீட்பர்யோகத்திலிருக்கும் சிவபெருமான் பார்வதிக்கு மாங்கல்ய தாரணஞ்செய்யும்படிச் சீக்கிரத்தில் முயற்சியுங்கள் என்று பிரமன் கூற. அவன் பால் தேவர் உத்திரவு பெற்றுத் திரும்பி மன்மதனை நினைத்தார்கள் அவனும் வந்து சேர்ந்தனன் மன்மதன் தேவர்களைப் பார்த்து ஐயன்மீர் எவனுடைய தவத்தை அழிக்கவேண்டும்? எந்த பெண்களை மயக்கவேண்டும்? நீங்கள் ஏது நிமித்தமாக என்னை யழைத்தீர்கள் என்று கேட்க தேவேந்திரன் மன்மதனை இரண்டு கைகளினுலும் தழுவிக்கொண்டு உபசாரத்துடனே பார்த்துச் சிவபெருமானுடைய தவத்தை நீக்கியாள வேண்டுமென அழைத்தோம் என்றனன் மன்மதன் கோபித்து, இந்திரனை நம்முடைய கடவுள் ஆணுமல்லன் பெண்ணுமல்லன் அலியுமல்லன்; பிறப்புமிறப்புமில்லாதவன, காட்சி பிரமாணத்தாலும், ஆகமத்தாலும், வேதத்தினுலும், கருத்தினுலும் இத்தகையனென்று நிதானிக்கக் கூடாத அகண்ட வைபவ சச்சிதானந்தப் பிழம்பாகிய முதல்வன். அவன் தவத்தை யழிக்கவல்லார் யார்? அம்பாளோ நித்திய கன்னிகை அப்பனே நித்திய பிரமசாரி, இவர்களுடைய சந்நிதி விசேஷத்தால் சகல உயிர்களுமுண்டாகும். முன் எப்படி சுவாமி யிடத்திலிருந்து சீவர்கள் உண்

டாயினரோ. அப்படியே அவரிடத்தில் ஒடுங்கும் அம் முதல்வன் சங்காரத் தொழில் செய்வதனால் தமோ குணமுடையவன் போலத்தோன்றினாலும் அக்குணத் தவனல்லன் அவன்திருத்தியம் உயிர்களின் இளைப்பை மாற்றுதலேயாம்.

மற்றைய தேவர்களைப்போல பலசம்பந்தமுடைய வனல்லன் அவன் சொரூபம் நெருப்பேயாகும்; அவன் மேல் எனது புஷ்பபாணம் விட்டால் புகையாய்க் கரிந்து போகும் நம்பொருட்டு அவனு நவாக விளங்கி னும் அவன் அருவமேயாம், அவன்மேல் எங்ஙனம் பாணம் விடுவது! என்றனன் இந்திரன் மன்மதனை நோக்கி ''ஐபனே விஷ்ணு தனது மார்பில் இலட்சுமி யை வைத்ததும், பிரமன் சரஸ்வதியைத் தனது நாவில் வைத்ததும் மகாதேவர் தங்கையைத் தலை மேல் வைத்ததும் சூரியனைச் சாணையில் கடையச் செய்ததும் எனக்கு ஆயிரங்கண் உண்டானதும் உன் னுடைய ஆண்மையினாலல்லவா? எம்பொருட்டு நீ சென்று அவர் யோகத்தை நீக்குவையேல் அவர்யோ கம் நீங்கிப் பார்வதியாரை விவாகஞ் செய்துக் கொண்டு புத்திரனை யளிப்பார் அப்புத்திரனைக் கொண்டு தாருகனைக்கொன்று தேவர்களுடன் நாம் க்ஷேமமடையலாம் இது உனக்குப் பெரும் புண்ணிய மாகும் என் சொல்லை மறக்க வேண்டாம்; வரத்தைக் கொடுப்பாய்' என்று வேண்டிக்கொள்ள மன்மதன் சந்தோஷித்து அங்ஙனமே செய்வேனென்று புறப்பட் டான் உடனே தென்றற் காற்று வீசியது வசந்தனா கிய மந்திரி வந்தனன் சந்திரன் கிரகணத்தோடு புறப் பட்டனன் மாமரங்களில் குயில்கள் பாடின இரும்பு செம்புகள் உருகும்படி சொல்லுகிறவார்த்தைகளு டைய பெண்கள் குறிஞ்சி யாழென்னும் வாத்யதைக் கையிலே கொண்டார்கள் நட்சத்திரங்கள் முகத்திலி ருக்கிற புள்ளிகளாகவும் செவ்வானம் திலக பொட் டாகவும் விளங்குகின்ற இருட்டானது யானையாக வும் கிளி குதிரையாகவும் குதிரை உடன் வர பருத்த தனமும் பவளம் போன்ற வாயுமுடைய ஸ்திரீகள்

தங்கள் கண்களாகிய கத்திகளை அசைந்துக்கொண்டு புறப்பட்டனர் கரும்பு வில்லையும் புட்ப பாணங்களை யும் எடுத்துக்கொண்டு இரதிதேவி கூடவர மீனக் கொடியுடனே மன்மதன் சிவபெருமானைச் சந்தித்து அவரைப்பார்த்து வெட்கமடைந்து நடுங்கி கோர யுத்தம் செய்தால் என்ன நேருமோ வென்று ஒளித் திருந்து சமயம் பார்த்து வில்லை வளைத்துப் புட்பபா ணத்தைச் சுவாமியின் மீது விட்டனன் அது சுவாமி மீது பட்ட மாத்திரத்தில் தனது நெற்றி விழியைத் திறந்தனர் உடனே மன்மதன் எரிந்து போயினன் தேவர்கள் ஒடி யொளிந்துக் கொண்டார்கள் சுவாமி தனது பூதகூட்டங்களுடனே அவ்விடம் விட்டுக் கயிலைக்கு எழுந்தருளினுர் சுவாமி சப்த ரிஷிகளை யழைத்துப்பருவதராஜனிடத்திற்கும் போய்பார்வதி யாரைத் தனக்குக் கலியாணம் செய்துக் கொடுக்கும் படி அனுப்பினுர்.

அவர்கள் இந்தச் சங்கதியைப் பர்வதராஜனிடம் சொல்லினர் பர்வதராஜன் கேட்டு ஆனந்தங் கொண டன். அவன் பிள்ளையாகய மைநாகன் முனிவர்களைப் பார்த்து 'சிவன் என்னசாதி? அவர் தாய் தந்தை பெயர் என்ன? குடிப்பெயர் என்ன? அவர் ஊர்யாது? சொல்லுங்கள் என்று கேட்டான், முனிவர் கேட்டு நகைத்து அவர் மைநாகனைப்பார்த்து ஐயா அவன் ஒப்புடையவன் அல்லன் ஒருவன் அல்லன் ஓர் உருவமனில்லை அப்படியும் அந்நிறமும் அவ்வண்ணமும் அவனருகே கண்ணு க்காணினலால் இப்படியவன் இந்நிறத்தன் இவ்வண் ணத்தன் இவனிறைவன் என்று யாராலும் சொல்ல வும் எழுதவும் முடியாதபடி யுள்ளவன்' என்றனர் இதைக்கேட்டுப்பர்வதராஜன் முதலானவர்கள் எல் லாம் மகா சந்தோஷத்தை யடைந்து சிவபெருமான் நட்சத்திரத்திற்கும் பொருத்தமுங்கலியாணஞ் செய் கிற காலமுமறிந்து நிச்சயஞ் செய்து முனிவருடைய பாதத்தைப்புகழ்ந்து வணங்கித்திருக்கலியாண முகூர் த்த ஓலையும் எழுதிக் கொடுத்தனுப்பி வைத்தான் முனிவர்கள் வந்து நடந்த சங்கதி யனைத்தையும்

சுவாமிக்கு தெரிவித்தனர். முகூர்த்தவோலையை அநேக தூதுவர்கள் எடுத்துக்கொண்டுபோய் சத்தகுல பர்வதங்களிலுள்ளவர்கட்கும் மேருமலை சக்கரவாளகிரியிலுள்ளவர்கட்கும் சத்தசமுத்திரர்கட்கும் சித்தர்சாரணர், முனிவர், தேவர் முதலானவர் கட்கும் திருக்கலியாணமெனத் தெரிவித்தனர் உடனே ஏழுதிக்குகட்கும் நீலகிரி முதலிய குப்தகுல பருவதங்கட்கும் அதிஷ்டானமாகிய தேவதைகள், முனிவர்கள் சித்தர்கள், தேவர்கள் வந்து சேர்ந்தார்கள்; எட்டு திக்கையிந் தேரினாலும் கொடிகளாலும் இடமில்லாமல் விமானத்தினாலும், மாலைகளினாலும் மறைத்து விட்டார்கள், வீதிகளில் நீண்ட இலைகளுடைய வாழைகளையும் கமுகுகளையும். நிரை நிறையாக நட்டு அலங்காரம் செய்தார்கள் புனுகைக் கரைத்துத் தரைகளெல்லாம் மெழுகினார்கள் தோரணங்கள் கட்டினார்கள், முத்து மாலைகளைகளைத்தொங்க விட்டார்கள்; ஆகாயகங்கை கொண்டு வந்துபூரண கும்பம் வைத்தார்கள்; இரத்தின விளக்கு ஏற்றினார்கள் பிரமலோகமும், அளகாபுரியும் தேவலோகமும் வைந்தமும் நானும் படி சிங்காரித்தார்கள்.

இரத்தின தீபம்போன்ற பார்வதியை மலையிலிருக்கிற பெண்கள் கூடுக் கற்பகமலர் வாசனை சேர்ந்த கங்காசலத்தினால் ஸ்நானஞ் செய்வித்து இடுப்பில் கோடி சூரியப்பிரகாசமான சேலை கட்டி இரத்தினாபரணங்களும் முத்து மாலைகளும் பூட்டி; பரிமளம் பொருந்திய மாலை சூட்டி நெற்றியில் திலதமிட்டு வேதவிதிப்படி பிரமன் முதலானவர்கள் கூடிப் புலித்தோலை நீக்கி இரத்ன மயமான வஸ்திரஞ் சாத்திக் கற்பகப்பூமாலை தரித்து. சர்ப்பாபரணத்தைதக்கழற்றி மாணிக்கரத்தின ஆபரணந்தரித்து, நவமணிகளால் பிரகாசிக்கின்ற கிரிடத்தில் சடை மகுடத்தை மறைத்து சந்திர சூரியரைப் போல இரண்டு குண்டலங்களைத் தரித்து விஷ்ணுவின் நேத்திரம் விளங்கும் திருவடியில் நீலமணியிழைத்த சிலம்பு தரித்து அலங்காரஞ் செய்தனர். சிவபெருமான் இடபவாகனத்திலேறினார் அரம்பாஸ்திரீகள் மஞ்சளாலாத்தி யெடுத்

தனர் விஷ்ணுமுன்னே வந்து வணங்கி எழுந்தருளு மென்றனர்.

பிரமன் வணங்கச் சற்றே திருமுடியை யசைத்த னர். மற்றத்தேவர்கள் வணங்கத் தருக்கண்ணுற் கிருபை பாலித்தனர், சந்திரவட்டக்குடை பிடிக்கவும் சாமரம் வீசவும், விஷ்ணு அடப்பை யெடுத்துக் கொண்டு வரவும் தேவேந்திரன் படிக்கமேந்தவும், பிரமன் ஆலவட்டம் வீசவும், தும்புரு நாரதர் சங்கீதம் பாடவும்,இமயன் பாதக்குரடு தாங்கி வரவும் வாயு பகவான் அகிற்புகை காண்பிக்கவும், ஈசானன் உடைவாளேந்தவும், சூரிய சந்திரர்கள் விளக்கேந்த வும் தேவகன்னியர்கள் வஸ்தியரப்பெட்டித் தாங்க வும் நாகலோகப் பெண்கள் நகைப்பெட்டித் தாங்க வும், கின்னரர் கிம்புருடர் வீணை வாசிக்கவும், வேதங் கள் புகழ்ந்து பாடவும், கின்னரரும் அஷ்டவசுக்களும் முனிவர்களும்சூழ் நாகலோகத்தார் வித்தியாதரர்கள் தேவர்கள் பாட ஏகாதசருத்திரர்கள் புட்பங்களை இறைப்ப, இலக்குமி சரஸ்வதி பன்னீர் தெளிக்க திக் குப் பாலகருடைய தேவிமார் சேவிக்க, சத்தமாதர் கள் சோபனம் பாட, நீராமகளிர் வாழ்த்து சொல்ல வித்தியாதர மாதர்கள் பல்லாண்டு கூற, மணிபி ஞ்ஞை, பேரிகைகுடவாத்தியம், காகளம் தவண்டை மல்லரி, சல்லரி, சங்கங்கள் கோஷிக்கவும், தேவப் பெண்கள் காலில் சிலம்பு கலீரென்று சப்திக்கவும் நந் திதேவர் கூட்டங்களை விலக்கும் பிரம்பின் சத்தம் பிரகாசிக்கவும், கைலைச் சாரலில் சுவாமிவர பூதசேனை யின் முன்னனி இமய பருவதத்தை யடைந்தது, ஆகாயமும் பூமியும் எள்ளிருக்க இடமில்லாமல் விமா னங்கள் நெருங்கின இடப வாகனரூடராய்ச் சுவாமி இமய பர்வதராஜன் பட்டினத்தில் வந்தனர்.

அவ்வூர் பெண்கள் சுவாமியின் அழகைப் பார்த் துப் பார்வதியார் செய்த ஒரு குறைவுமில்லாமல் பலன் சித்தியாயிற்று என்றூர்கள். சிலர் யுத்தத்திற்கு வந்த மன்மதனை எரித்த கண் எதுவோ அந்தக்கரூர மான கண்ணைப் பார்போமென்றூர்கள் மன்மதன்

தேகத்தையுடையவனுயிருந்தபோதும் இவர் யோகத்திலிருந்ததனுல் உலகத்திலுள்ள ஜனங்களெல்லாம் விகாரமில்லாமல் அயர்ந்து கிடந்தனர். மன்மதன் தேகம் போயும் இவர் போகத்தில் விருப்பம் உண்டானபடியினுல் சகலருக்கும் போகத்தில் ஆசையுண்டாச்சுது ஆனபடியால் மோகத்தையும் உண்டாக்குகின்றவர் இப்பெருமானேயன்றி வேருெருவருமில்லை என்று சிலமாதர் சொன்னுர்கள் மாயஞ் செய்கிற கையில் தரித்திருக்கின்ற மன்மதன் அழகு இந்தச் சுவாமியினுடைய வடிவமாகிய அழகில் ஆயிரத்தில் ஒரு பங்கில்காணுது அதனுலே அவனை இகழ்ந்துதன்னை மறந்து தீயினுல் அவனைக்கொளுத்திப் போட்டது. தபோமகிமையினுலே ஆராய்ந்தெடுக்க தகுந்த உத்தமர்கள் ஆனுல் அப்படிச் செய்வார்களோவென்று சிலர் சொன்னுர்கள் மாமனுகிய மலையரசன் சுற்றத்தார் முதலிய சேனைகளும் மருமகனுகிய பரமசிவத்தினுடைய சேனுசமுகமுடுதந்து ஆசையோடுங் கூடியவர்களாய் எதிரெதிராக வந்து ஒருவர்க்கொருவராகத் தழுவிக்கொண்டார்கள். முதலுமீறுமில்லாத சிவபிரான் பிரமன் கையைப் பிடித்து இடபவாகனத்தினின்றும் இறங்கினுர் அநேகம் பெண்கள் ஆரத்தி எடுத்தனர். திக்குப்பாலகரெண்மரும் சுவாமியின் இருபுறத்திலும் நடந்து ஒதுங்கி வரவும் விஷ்ணுவின் இரண்டு கைமேலும் தம்முடைய ஒருகையைச் சேர்த்துக் சேர்த்துக் கணக்கில்லபத இரத்தினங்களால் இழைக்கப் பெற்றிருக்கின்ற மண்டபத்தில் வந்து சேர்ந்து ஒரு ஆசனத்தில் எழுந்தருளினர்.

அப்போது தெய்வமாதர்கள் அம்பாளை அவரது வலப்புறத்தில் உட்கார வைத்தனர். அந்த வேளையில் பிரமதேவர் கலியாணச் சடங்கை விதிப்படி முடிக்கச் சுவாமியானவர் அக்கினியிற் பொறி சொரிந்து நெய் யாகச் செய்து அம்பாளைக் கைபிடித்துக்கொண்டு அக்கினியை மூன்று தரம் வலமாக சுற்றினர். அப்போது சங்க முழங்கவும் நான்கு வேதங்கள்.

சப்திக்கவும், தேவகளும் முனிவர்களும் புஷ்பமாரி பொழியவும், சுவாமி ஆசனத்தில் எழுந்தருளச்சர்வத்திர பேரும் வந்தனஞ் செய்தனர். தேவர்களும் பிரமனும் விஷ்ணுவும் யாவரும் சுவாமியை நோக்கி 'ஐயனே' தேவரீர் முன் எரித்த மன்மதனை எழுப்பித் தர வேண்டும் என்று கேட்டார்கள். அப்படியே இறந்து போன மன்மதனை வரவழைத்துக்கொடுத்துக்கிருபை செய்தனர். திருக்கலியாணம் நடந்தபின்புசுவாமியும் அம்மையும் மிகுந்த அன்புகொண்டு வாழ்ந்து வந்து விநாயகமூர்த்தியையும் சுப்பிரவணியக்கடவுளையும், பெறுது பெற்றெடுத்தார்கள். சுவாமி சண்முகக்கடவுளுக்கு வேலாயுதமென்று தந்தருளியனுப்பி வைக்க அவர்போய்த்தாருக சூரன் முதலியோரை சம்மாரஞ் செய்தனர். பின்பு நமது அப்பனுசிய சிவபெருமானும் அம்மையாகிய பார்வதியாரும் திருக்கைலாய மடைந்து வீற்றிருந்தருளினர்.

திருவவதாரச் சருக்கம் முற்றிற்று.

உ

திருச்சிற்றம் பலம்

சிவமயம்

திருக்கண் புதைத்த சருக்கம்

மறலியை ஜெயித்த மார்க்கண்டேயரே! பின்பு ஒரு நாள் மகா கைலாயத்திலே பார்வதியார் சுவாமியை வணங்கி ஐயனே! சந்திர சூரியர்கள் யாவர்? என்று கேட்க அதற்குச் சுவாமி பெண்ணே! அந்த இருவரும் நம்முடைய கண்கள்" என்றனர். அப்போது வேடிக்கையாய்ச் சுவாமியினுடைய

ஓர் சமயம் வேடிக்கையார்த்தமாய்ப் பார்வதிதேவியார் சுவாமியின் கண்களை மூட அதனுல் தோஷமடைதல் ஷெ தோஷம் நீங்க பார்வதி காஞ்சிநகரில் சம்பாநதியில் மணலால் லிங்கம் ஸ்தாபித்து பூசித்தல்.

நேந்திரங்களை அம்பாள் தனது திருக்கரங்களால் மூடினர். உடனே இருட் கூட்டத்தை உருகச் செய்து பூசினது போலத்திக்குகளும் பூமியிமிருண்டது மலைக ளெல்லாம் நீலகிரியைப்போலக் கருத்தன நிதிகளெல் லாம் யமுனநதி போல் கறுத்தன பிரமாவும், விஷ்ணு முனிவர்களும் அஷ்டவசுக்களும், தேவேந்திரனும் கண்பிரகாசம் மற்றுப் பிறவிக்குருடர் போலாயினர். பசு, காளை முதலிள மிருகங்களும் பட்சிகளும் கண் ணொளியற்றன. இல்லறம் துறவறம் இரண்டும் ஒழிந்தன. தேவர்களும் மனிதர்களும் இராட்சர்போ லக் கறுத்தனர் பிரமன் அன்னம் காகம் பேலாகியது இப்படி மயங்குகிற காலத்தில் மூவர்க்கு முதல்வனுன சிவபெருமானிடத்தில்! தேவர்களெல்லோரும் போய் முறையுமிட்டனர். கருணையங் கடவுள் யாவரையும் கையமர்த்திப் பனிரண்டுகோடி சூரியன்உதயம் போ லத்தம்முடைய நெற்றிக்கண்ணைத்திறக்க, ஏழுலக மும் அந்தகாரம் நீங்கியது அம்பாள் உடனே அச்சங் கொண்டு தமது திருக்கரங்களை எடுத்து விட்டனர் பார்வதியார் சுவாமியை வணங்கி, ஆண்டவரே! நெடிய சூலத்தையுடையவரே! எமனை மார்பிலு தைத்த மலர்போன்ற பாதங்களுடையவரே ஆத்தி மாலையை அணிந்த சடைக்காட்டினையுடையவரே! ஏழுலகமும் மேக நிறத்தினும் அதிர்மாக இருண்டு விடும்படி உமது கண்களை மூடிய கொடியபாவம் போ கும்படி சமுத்திரஞ் சூழ்ந்த பூமியினிடத்தில் தவம் செய்தற்கு நல்ல இடஞ் சொல்லும் என்று கேட்ட னர்.

சுவாமி பெண்ணே! உன்னையிப்பாவம் வந்து சேராதாயினும், மற்றவர்கட்குப்பாவம் நீங்கும் பொ ருட்டுத்தவஞ்செய்ய இச்சித்தாயானல் மதுரா மாயா காசி அவந்தி இவைகளுட் சிறந்த காஞ்சீபுரம் போய்ப் பூசையுடன் அரிய தவஞ் செய்க என்றனர்.

அதுகேட்டுச் சுவாமியை வணங்கி விடை பெற்று, வீரலட்சுமி குடைபிடிக்க ஜயலட்சுமி பொன்னடப்பை தாங்கிவர இரத்தினங்கள் இழைந்த சாமரங்களால் அருந்ததியும் இலட்சுமியும் இரண்டு பக்கங்களிலிருந்து காற்றுக்களை வீச நாலுதிக்கிலும் சந்திரனைப் போலப் பிரகாசம் வீசும் முத்துப் பல்லக்கிலேறி யாவரும் விரும்புகின்ற தருமம் பெருகச் சலம் பெருகுகின்ற கீர்த்தனையுடையகங்காதீரம் வந்து சேர்ந்தனர் இறந்துபோன உயிர் இனி திரும்பி பிறக்காமலும், இறக்காமலும் பரமசிவத்தினுடைய திவ்விய சொரூபமான காசிப்பதியைச் சேர்ந்து விசுவேசருடைய பாதம் போற்றி மழையில்லாமல் வருந்துகின்ற ஜீவராசிகள் பிழைக்கும் பொருட்டு அத்தலத்தில் தருமத்தைப் பலநாள் வளர்த்துப் பின்னர் பல தேயங்களையும் தரிசித்துக்கொண்டே தொண்டமண்டலம் அடைந்து மேகங்கள் தவழுகின்ற தலையினை யுடைய பலாவினது பழங்கள் வாயவிண்டலாலும்; மகரவாழைப் பழங்கள் அளிவதனாலும் புதியதேன் பெருக்கெடுத்து வாய்க்கால் வழியோடி விழுகின்றன. கனிகளைக்கடந்து குண்டலம் வரைக்குந்தாவுகின்ற கண்களையுடைய பெண்கள் நாட்டியஞ் செய்கின்ற குறிப்பைப்பார்த்துச் சோலைகளில் இளமையாகிய மயில்கள் நடனஞ் செய்கின்ற காஞ்சீபுரத்தைச் சேர்ந்தார். கற்களையும் மரங்களையும் உருகச்செய்து மனிதர்களுடைய உள்ளறிவைக் கொடுகின்றவிசாலமாகிய கண்களையுடைய பெண்கள் சிலம் பணிந்த தாமரை மலர் போலும் பாதஞ் சிவக்க நூல்போல் இடைவளைய ஏறுகின்ற அப்பட்டினத்தி லிருக்கும் இரத்தினமிழைத்த உப்பரிகைகள் அரம்பைமுதலிய பெண்கள் விளையாடுகிறதற்கு மலைகளாக விளங்கும்.

சிவாலயத்தின் கோபுரத்தில் கட்டியிருக்கிற கொடிகள் கற்பக விருட்சத்திற் படர்ந்த காமவல்லியென்னும் கொடிக்குப் படருகிறதற்குக் கொழுக்

கொம்பாக விருக்கும் அத்தகையையுடைய வீதியைக் கடந்து வேதசொரூபமாகிய மாமரத்தின் கீழ் எழுந்தருளியிருக்கும்ஏகாம்பர நாதரைவணங்கி நெருப்பையொத்த பாவங்கள் நடுங்கி ஓடிப்போக வருகின்ற கம்பை நதி அருகேபோய் அலங்காரமாய் மணலைக் குவித்து இலிங் கரூபமாகிப் பார்வதியார் பூசை செய்யும் போது எம்முடைய சுவாமி அம்மையார் தவத்தின் உறுதியை யறிய அரிதாகிய கங்கையைப்பிரவாகமாக வரச்செய்தனர், பூமியில் அகத்திய முனிவர் கமண்டலங் கவிழ்ந்ததினுல் பெருகி வருகிற காவேரியோ? அந்த முனியானவர் அதிகாலையில் ஆசமனஞ் செய்து உமிழ்ந்த சமுத்திரத்தின் பெருக்கோ? குற்றமற்ற தவஞ்செய்யும் பகீரதனுக்காகச் சன்னுமுனிவர் இரக்கத்தில் காதின் வழியாக வீழப் பெருக்கெடுத்து வந்த கங்கா நதியோ? என்று சந்தேகப்பட விருந்தது அந்த கம்பை நதி அந்நதி பெருக்கெடுக்கும் போது பார்வதியார் மணலால் செய்த இலிங்கத்திற்கு அபாயமுண்டாகுமென்று, பயந்து காமங்கொண்ட ஆசையினுல் அணைப்பவள் போலப் பர்வதராஜகுமாரி வளையலணிந்த கைகளாலும் இரண்டு கொங்கைகளாலும், இருகித்தழுவுதலும், வாசனை பொருந்திய சந்தனத்தை அணிந்த திருமார்பு உருகிக் குழைந்தார் தன்னுடைய தவத்திற்குப் பின்னம் வராமல் நினைத்திருந்த துன்பமும், சுவாமி கூடாமற் பிரிந்த துன்பமும் தீரும்படி தனங்களாலே நெருக்கி முகமழுத்தி முன்னுள் போல் அணைந்தவுடனே அன்னங்கள் சூழ்ந்த கம்பை நதியானது அருணுசலத்தை ஒரு வேளை நினைத்தவர்களுடைய நல்வினை, தீவினை போல் இரண்டாகப் பிரிந்து இலிங்கத்தைச் சுற்றிப்போனது பார்வதியார் சுவாமியைத் தழுவிய கைகளை விட்டனர்.

அருகில் பிரகாசிக்கின்ற ஆபரணத்தையுடைய அநேகப் பெண்கள் சூழப்புட்பமாலையும், சந்தனமும் தரித்து

வந்தனஞ் செய்தனர், மாவடு போன்ற கண்களையு டைய அந்த அம்மையார் தன்னுடைய சுவாமி மார் பில் மற்றப்பெண்கள்வெட்கத்தையடைந்து தொடா மலிருக்கும்படி தடுக்க வைத்த குறிகள் போலத் தழும்புகள் விட்டன. அக்காலத்தில் பரமசிவன் அரி மர்த்தன பாண்டியராஜன் பிரம்பால் அடித்து தழும் பியிருந்த திருத்தோள்களும், மூன்று காலத்திலும் வணங்குகின்ற தேவர்களுடைய கிரீடங்களில் தழும்பி யிருந்த திருவடிகளும் மேகம்போலவிளங்கும் கூந்தலை யுடைய பார்வதியார் முலைந்தழும்பும், வளைத்த தழும்பும் இருக்கின்ற மார்பும் தேகத்திற் பொலிந்த திருநீறுமாய் இடபவாகனத்தில் எழுந்தருளினர், ஆகாயத்தில் தேவர்கள் யாவரும் புட்பவருஷம் பொழியத்தேவதுந்துமி முழக்கத்தோடு வேதங்கள் முழங்கின, தேவேந்திரனும விஷ்ணுவும், தேவர்களும் பார்வதியாரைத் தொழுதனர்கள், அழகிய கனி போலும் வாயையுடைய அம்மையாரும் பரமசிவனை வணங்கி முன்பாகச்சென்று நமஸ்கரித்து மனமுருகிப் பூஜை செய்து புகழ்ந்து வணங்கினர் சுவாமி பார்வதி யைப் பார்த்து, உனக்கு வேண்டிய வரம்யாது?சொல் என்றனர். அதற்கு அம்மையாரும் யாதும் வேண்டி லேன் உமது இடது பாகத்தை அருளுமென்று கேட் டனர். அதற்குப் பரமசிவன் அரினுவர் என் கண்களை மூடியதினுலே அடைந்த பாவம் இத்தலத்தில் இனி மையான பூஜை செய்ததனுல் நீங்கியது.

இந்த மெய்மையான தலத்திற்குத் தென்பக்கத் தில் ஒரு நகரம் பிரகாசிக்கும் அதை நினைத்தால் முத்தி யுண்டாகும். பிரமனும் விஷ்ணுவும். தேடப் பாதமும; சிரசும் அவர்கட்குத் தெரியாமல் ஒளித்து பூரணமாகிய ஞான வொளியாய் மேல் கீழுலகமெல் லாம் ஒன்ருய் நிற்போம். பூமிகளிலிருப்போர்க்கு மலை யுருவாயிருப்போம. அவ்விடத்தில் வந்தால் கச்சணி ந்த தனத்தையுடைய பெண்ணே! இடபாகத்தைத்

தருவோம் என்றூர் சிவபெருமான். இவ்வாறு திருவுளம் பற்றி அருளிய அளவில் பார்வதியார் சொல்லுவார், இனிய கைலாயம், காசி இவ்விரண்டுத் தலங்களிலும் இக்காஞ்சீபுரம் அதிகமென்று அருள் செய்தீர் இதைப் பார்க்கிலும் அருணுசலத்தலம் அதிகமென்கிறீர். அத்தலத்திற்குச் சமானமான பெருமைபொருந்திய தலம் வேறென்றுண்டோ?' என்றூர் பார்வதியானவர் சொன்ன வார்த்தையைச் சுவாமிமறுத்து நமக்குச் சமானமாகிய தெய்வமும், பஞ்சாக்கரத்திற்கொப்பான மந்திரமும் சைவத்திற்குச் சரியான சமயமும், பொல்லாத பாவங்களைத் தீர்க்கும் அருணுசலத்திற்குச் சரியான தலமும் உலகத்தில் இல்லையென்று திருவாய் மலர்ந்து கைலாயத்திற்கு எழுந்தருளினர். புஷ்பக்கொம்பை யொத்தபார்வதியார் 'சுவாமிநான் தெரியாமற்சொன்ன வார்த்தையைப் பொறுத்தருள வேண்டும் என்று இரண்டு கைகளையுங் குவித்து வணங்கிக் கம்பையாற்றை விட்டு காஞ்சீபுரத்தையுங் கடந்து கணபதி, சுப்பிரமணியர், சத்த கன்னிகள், வைரவர், சிவகணங்கள் சூழவும் இலக்குமி கவரி வீசவும் பல்லக்கில் எழுந்தருளினுர்.

பார்வதியார் அருணுசலத்திற்குப் பிராயாணப் பட்டவுடனே வழியில் பட்டுப்போன மரங்களுந்தளிருண்டாகித் தழைத்துத் தேனேடும், புஷ்பங்களைச் சொரியப் பாறைக்கற்களும் பெரிய மலைகளுங் கரைந்துருக வெள்ளைத் தாமரைப்பூவில் வாசஞ் செய்யுஞ் சரஸ்வதி தோத்திரஞ் செய்ய இரண்டு காத தூரம் போய்ச் சந்திரனையொத்த முகத்தையுடைய பார்வதி வெளியிடத்தில் இறங்கினுர் அவ்விடத்தில் சூரியன் அஸ்தமானவுடன் சுப்பிரமண்யகடவுள் அவ்விடத்தில் ஒரு விசித்திரமான வாழை பந்தல் நியமித்தனர் அன்றியும் சந்தியாவந்தனம் தனது தாயார் செய்து கொள்வதற்குத் தமது வேலை யேவப், போதவான் புத்திரரண்டன், புருகூதன்,போதன், பாண்டுரங்கன் சோமன், வாமன் என்று சொல்லப்பட்ட ஏழுபேரை

யும் அவர்கள் இருந்த ஏழுமலைகளையும் ஊடுருவி நல்ல தண்ணீர்க் கடலுக்குப்போய் ஜலங்கொண்டு வந்தது இந்நதிக்குச் சேயாறு என்றுபெயர். அம்மையார் அந் நதியில் தமது நித்தியக்கடனை முடித்துக் கொண்டு வாழைப் பந்தலில் இருந்து கொண்டிருந்தனர் அப் போது முருகக்கடவுள் தமது தாயாரைப் பணிந்து, "அம்மணி இந்நதியானது சிவப்பு நிறமாகயிருப்ப தென்ன? எனக்கேட்கப் பார்வதியார் சொல்வாராயி னர் குழந்தாய் அனந்தமாபுரமென்கிற பட்டினத்தில் ஏழு பிராமணர்கள் அறியாத காலத்தில் அனந்தந் தீவினைகளைச் செய்து அதன் பின்பு நல்ல விவேகந் தோன்றி, அன்னத்தைத் தனக்கு வாகன மாகக் கொண்ட பிரமனைக் குறித்து இலைகளை உணவாக வுண்டு பலநாள் தவஞ்செய்ய, அக்காலத்தில் பிரமன் அவர்கள் முன்னிலையில் வந்து! 'பாவிகளே' நீங்கள் ஏழுபேரும் ஏழுமலைகளில விதமுறையாகத் தவம செய்வீர்களானல் அப்போது பார்வதியாருக்கு ஜலம் வேண்டிய நிமித்தியத்தால் சுப்பிரமணியர் வேல் விடுவார்; அதனல் உங்கள் சிரங்களும் பாவங்களும் பொடியாகப்போம், என்று சொல்லி விட்டுப்போயி னர் அந்தப் பிரகாரம் இன்று உனது வேல் எய்தநி னல் அவர்கள் இரத்தங்கலந்து இந்நதி சிவந்து போய் விட்டது உனக்கு ஒரு குற்றமில்லை என்றனர். உடனே சூரியன் கிழக்கில் உதயமாயினன் பார்வதி யார் சேயாற்றில் மாலைக்கடனை முடித்துக்கொண்டு, பொன்மயமான பல்லக்கிலேறி வேதகோஷங்கள் முழங்க நடந்து மும்மலங்களை ஒழிக்கும் அடியார்களு டைய பாவமாகியபஞ்சுமலைக்கு நெருப்பு மலையாய் விளங்கிய திருவண்ணமலையைப்பார்த்தவுடன் சாஷ் டாங்கமாக விழுந்து வணங்கி எழுந்து எல்லையைக் கடந்து வடக்கு வீதியிலெழுந்தருளி அருணசலேசுரரு டைய பாதார விந்தத்தைப்போய் வணங்க, ஆகாயத் தையளாவிய கொடிகளையுடைய, தேர்கள் இருக்கும்

கிழக்கு வீதியிற் போய்க் கோயிலுக்குள் பிரவேசித்து ஞானசொரூபராகிய பரமேச்சுரனைத்தரிசனம்செய்து கொண்டு பல சக்திகளுடனே மலைச்சாரலை அடைந் தனர்.

அவ்விடத்தில் ஊசியினை நட்டு அதன்மேல் ஒரு கால் விரலை யூன்றிக்கொண்டு ஒருகாலைமடித்துமூக்கு நுனியில் கண்களைச்சேர்த்து பஞ்சாக்கினியை வளர்த் துப் பிரகாசமான அமிர்ததாரனைச்செய்து பிரமமந்தி ரங்களின் வழியாய்வருகிற அமிர்தத்தைச் சாப்பிட்டு விசுவாமித்திரர்போல்அநேகர்தவஞ்செய்துகொண்டி ருந்தனர். மற்றொரு பக்கத்தில் மும்மலங்களை நீக்கி நல்வினை, தீவினை ஒப்புவந்து மனமென்பது இறந்து தற்போதங்கெட்டு உலகம்சித்சொரூபமாய் மோட்சம் பெறும்படியாக ஆசைகொண்டு மற்றொருராசையு மின்றிச் சிவஞானம் பெற்றஞானிகள் அநேகர் தவம் செய்து கொண்டிருந்தனர். மற்றொரு திசையில் அடி யார்களுடனே ஆகமங்கள் சொன்ன விதி முறைப்படி சூரியன் முதல் சண்டேசுரர் அந்தமாகப் பூஜை செய்து தேவர்களுக்கெல்லாம் முதல்வனான சிவபிரா னுடைய பஞ்சாக்கரமந்திரத்தை ஓதித் தினமகிழ்ந்து கிரியைகளை நடத்துகிறவர்கள் இருந்தனர். வேறுபக் கத்தில் இயமம், நியமம், ஆசனம், பிராணாயாமம், பிரத்தியாகாரம், தாரணை. தியானம், சமாதி என்று சொல்லப்பட்ட அஷ்டாங்க யோகங்களின் வகைகளை அறிந்து அவைகளைத் தேக சிரமப்பட்டு முயல்கின்ற யோகியர் அனேகர் இருந்தனர். இவைகளையெல்லாம் பார்வதியார் பார்த்துக்கொண்டே அவர்கள் அரியசெ யல்களையுங் கண்டு மாந்தோப்பு சூழ்ந்த சுனையும், சுனை சூழ்ந்துள்ள சீதளமான அருவிகளையும் பார்த் துச் சந்தோஷமடைந்து அவ்விடத்திலிருக்கிற கௌ தமருடைய ஆச்சிரமத்தில் வந்தனர்.

அம்மையாரை அம்முனிவர் மனைவி அகலிகையும், அவர் புத்திரர் சதாநந்தரும் வந்து பணிந்தார்கள். அம்மை அவர்

களை ஆசீர்வதித்து வேதங்களை உணர்ந்த முதன்மை யான கௌதம முனிவர் எங்கே யிருக்கிறார்? என்று கேட்க அவர் புஷ்பம், தருப்பைகொண்டு வருகிறதற் குப்போனாரென்று சொல்லித் தாயே! அக்குடிசை வீட்டில் இமைப்போது எழுந்தருளியிருந்தால் எனது தகப்பனாரை அழைத்துக் கொண்டு வருகிறேனென்று பாதங்களை தொழுது சதானந்தர்கௌதமரிடம் செல் லுகையில் கௌதகர் எதிரே வரும் வழியில் எல்லா விருட்சங்களும் புஷ்பித்து கற்பக விருட்சம் போல இருக்கக்கண்டு இது நமது வனமல்லவே எனச் சந் தேகப்பட்டுத் தன்னுடனே வரும் பிருகு, பராசரர், அத்திரி முதலியவரைக் கேட்க அவர்களும் மயங்கச் சமீபத்தில் வந்த தமது புத்திரர் சதானந்தரைக் கண்டு என்ன விசேஷம் என்றனர். அப்புதல்வர் ஐயா! பிரமன் முதலாகிய ஐவரையும் தன்னிடத்தி லுண்டாக்கிய தேசோமயமாகிய பராசக்திஇவ்விடத் தில் வந்திருக்கிறார் என்று வணங்கிச் சொல்ல கௌத மர் 'நமது குடிசையில் வேதங்கள் தேடுதற்கரிய அம்மையார் வர என்ன தவம்! என்ன தவம்! என்று தனது மைந்தனைக் கட்டித் தழுவிக்கொண்டு திருக் கூத்தாடி சந்தோஷமென்கிற சமுத்திரத்தில் மூழ்கிப் பாடித் தருப்பையைப் பூமியிலே எறிந்துவிட்டு என்னு டைய பாவம் இன்று வேருடனே போயிற்றென்று ஓடிவந்து மற்ற முனிவருடன் இரண்டு கைகளையும் தலைமேல் வைத்துக் கூத்தாடி பத்தி வலையில் அகப் படும் பார்வதியாரின் பாதங்களில் விழுந்து நமஸ் கரித்துத் தாயே! நீயோ நித்திய கன்னிகை சுவாமி யோ நித்திய பிரமசாரி என்று, சிருஷ்டி தொடங்கி இதுவரைக்கும் வேதங்களெல்லாம் சொல்லிக் கொண்டிருக்கின்றன.

அப்படி யிருக்க உன்னிடத்திம் எல்லா உயிர்க ளும் தோன்றித் தாயென்று சொல்லும் உன்பெருமை யை யார் அறியப் போகிறார்கள்? பரமசிவமானவர்

ரர், பிரமா, விஷ்ணு, ஆனுல் நீ மகேஸ்வரி, உருத்திரி சரஸ்வதி இலக்குமியாகி விளங்குகின்றனே, அன்றியும் அச்சிவ பெருமான் எத்தகைய உருவங் கொள்கின்றனரோ அதற்கேற்ற வடிவங்களை நீயுங் கொள்வாய் உன் பெருமையை யார் அறிய வல்லார்? பிராம்மன், அஷ்டதிக்குப்பாலகர் முதலியோரும் தங்கள் சிரங்களில் வைத்தற்கரிய நினது பாதம் இரண்டும் அடியேனுடைய புன்மை பொருந்திய சிறு வீட்டில்மிதிக்க என்ன புண்ணியஞ் செய்தேன்? இவையனைத்தையுங் கேட்ட அம்பாள் கௌதமரை நோக்கி குழந்தாய்! எனது பிள்ளையாகிய விநாயகன், சுப்பிரமணியன், இருவரையும் நேசிப்பது போல, உன்னையும் நேசிக்கின்றேன். நானொரு முக்கியமான விஷயத்தினை நிறைவேற்ற இத்தலம் அடைந்தனன். அதுஎனது நாயகன் கட்டளை, இங்கு ஒரு அரியதவம் முடிக்கவேண்டும்'' என்றனர், தேவேந்திரனுக்கு ஆயிரங் கண்ணைக் கொடுத்த கௌதமர்கேட்டு, அம்மணீ! இத்தலம் முதன்மையான தலம்; இதனுடைய பெயர் தலேச்சுரம்; அது மிகவும் உத்தமமானது இதில் புண்ணியம் செய்தால் அது பலவாகும்; இங்கிருந்து கொண்டு நீ மெய்மையான தவத்தினைச் செய்தால் பரமேஸ்வரன் தனது இடது பாகத்தினைக் கொடுப்பர். விஷ்ணு, பிரமன், அஷ்டவசுக்கள் தேவேந்திரன் அநேக முனிவர் கொண்டு ஒப்பற்ற தவஞ்செய்து நினைத்த காரியங்களை முடித்துக் கொண்டார்கள். இப்போது நீ வந்த காலம் நன்மையாகும் இவ்விடத்தில் தவஞ்செய்தால் கைப்பலமாகி முடியும் என்றனர்.

அப்போது அம்பாள் புட்பங்களைத் தரிக்கின்ற கூந்தலைச் சடை செய்து விரித்து தோள், கழுத்து, காதுகளில் உருத்திராட்ச மாலைகளைத் தரித்து ஆடுகின்ற பாம்பு போலிருத்திகிற பட்டாடையுடுப்பது விட்டு மரவுரி தரித்து ஜயத்தைக் கொடுக்கிற

விபூதியைச் சருவாங்கமும் பூசி, நெருப்பில் காய்ந்து பளபளவென்று பிரகாசிக்கும் ஊசியின்மேல் ஒருகாற் பெருவிரலை யூன்றி இராப்பகலாக மனத்திலே சிவபெருமானைத் தியானம் செய்து அரிதாகிய பெரிய தவத்தைச் செய்தனர். மிகவும் சிறிதாகிய கொடி போன்ற இடை வளைந்து அக்கினி மத்தியில் இனிமையான தவத்தைச் செய்வதைப் பார்த்துச் சரஸ்வதியானவள் இளைத்து வாட்டமடைந்து களைத்து மனந்துடித்து இரண்டு கண்களையும் மூடிக்கொண்டு அழுது விழுந்தாள். இலக்குமி மனம் வருந்திச் சஞ்சலம்பட்டுக் கண்ணீரால் மூழ்கினள். மற்ற ஜீவராசிகளெல்லாம் மனங்கரைந்து உருகின. முன் பனிக்காலத்தில் கருகிப்போகாத தாமரைபூப்போல முகமாத்திரந் தெரியக் குளிர்ச்சிபொருந்திய தடாகங்களிலிருந்தும் பின் பனிக்காலத்தில் அதிக சீதளம் பொருந்திய இடத்திலிருந்தும் மழை பெய்கிறபோது ஒரு மீனைப் போலச் சஞ்சலப் படாதிருந்தும் தவஞ் செய்தனர் அவ்விடத்தில் பிரமனும் விஷ்ணு முதலிய தேவர்களும் தவச்சாலை வந்துசேர்ந்தனர் பார்வதியானவர் அவர்கட்கெல்லாம் உபசாரம் சொல்லி "ஏன் இவ்விடம் மனம்வாடி வந்தீர்கள்? என்றுகேட்க 'அவர்கள் "தாயே! அதிக துஷ்டனாகிய மகிடாசுரன் என்னும் அசுரன் எங்களை மிக்க வருத்துகிறான்;எங்கட்கு வேறு கதியில்லை உன் திருவடியே அடைக்கலமென வடைந்தோம் என்றனர், அதைக்கேட்டு அம்பாள் மனமிரங்கித் தனது சமீபத்திலிருந்த துர்க்கையை கூப்பிட்டு 'நீ சென்று மகிடாசுரனை எதிர்த்து அவன் வல்லமை கெட நின்று வாளினால் அவனைக் கொன்று விட்டுவா' என்றனர்,. அங்ஙனமே செய்வேனெனத் துர்க்கை எழுந்து புறப்பட்டனள் தேவர்களும் விடைபெற்றுத் தங்கள் இடஞ் சென்றார்கள்.

திருக்கண் புதைத்த சருக்கம் முற்றிற்று.

ஓம்
சிவமயம்
திருச்சிற்றம்பலம்

இடப்பாகம் பெற்ற சருக்கம்

மார்க்கண்டேய முனிவரே! கேட்பாயாக, மகிடாசூரன் நீலகிரியில் வாசஞ் செய்து கொண்டிருக்கிற அசுரன் எல்லாரிலும் அதிக பராக்கிரமத்தையடையவன் விஷத்திற்குச் சமானமானவன் எமனுக்கும் எமனானவன் மகிடாசுரனானவன் நெருப்பினும் மிகுந்த தீமையுடையவன் அளகாபுரி குபேரன் தரித்திரமடைய அவன் ஊரைக்கொள்ளையடித்தவன் விஷ்ணு நித்திரை செய்கின்ற ஆதிசேடனுடைய வாலை ஒரு கையினாற் சேர்த்துப் பிடித்துக் கவணாக்கி விஷ்ணுவைக் கல்லாக்கித் தூரத்திலெறிந்து விளையாடுவான் அக்கினியைத்தள்ளிவிட்டு அவனேறுகிற ஆட்டினை தன் பிள்ளைக்கு ஏறக்கொடுப்பான். சந்திரனை அவனுடம்பிலிருக்கிற தேவாமிர்தத்தை பானம் பண்ணுவன் தேவேந்திரனுடைய வெள்ளை யானையின் மேல் பவனி வருவான். சூரியன் தேரிலேறிக் கொண்டு பச்சை குதிரைகளேழும் நடக்கத் திருவோலக்கும் வருவான் நிருதியின் வாகனமாகிய ஆளியின் மேல் ஏறிக்கொள்வான்; சருவ ஜீவன்களையும் வாளால்வெட்டிவருவான் எருமைமாட்டின்முகத்தையுடைய அவன் பயத்தால் எமன் தனது எருமையிலேறுது திரிந்தான்; மீன் பிடிக்கும்படி சமுத்திரத்தையும் தூர்த்தான்; மயனென்கிற தேவதச்சனால் இரத்தின கசிதமாகச் செய்யப்பட்ட மகிடபுரத்தில் இருந்து கொண்டு பிரமதேவன் நித்தியம் அறுகும் அட்சதையும் கொண்டு வந்து கொடுத்து வாழ்ந்து வருகையில் அந்த அசுரன் தின்னுகிற மாமிசத்திற்காக ஆயுதபாணிகளாய் ஆயிரம் பேர்கள் யானை முதலான மிருகங்களைத் தேடிக்கொண்டு வேட்டைமார்க்கமாகக் காட்டிற்குப் போனார்கள், அவர்கள் பார்வதியார் தவஞ் செய்து கொண்டிருக்கிற வனத்தைச் சுற்றிக்கொள்ள அங்கு காவலாக இருந்த அஷ்டவைரவர்கள் அந்த ஆயிரம் பேரையுங்கொன்று விட்டனர் இது சங்கதி மகிடாசூரன் தெரிந்து புகையுண்டாகும் படி கோபச்சிரிப்பு செய்து இரண்டுகண்களிலும் நெருப்புகள் வீச அண்ட கோளமும் கிறுகிறென்று சுழல தேவர் கூட்டங்கள் நடுங்கஎமன் ஒளித்துகொள்ள ஆடம்பரம் செய்தனன்.

பார்வதி துர்க்கையைக் கொண்டு மகிடாசூரனை சம்மரிக்கச் செய்வித்த பின், பரமசிவன் பார்வதி தவத்துக்கிரங்கி, இடப் பாகந்தந்து அர்க்தநாரீசுரரென்னும் இயற் பெயரும் சூட்டபெற்றனர்.

அப்போது நிரும்பாசூரன் என்கிற படைத்தலைவன் எழுந்து, ''அரசனே! உம்முடைய கோபத்தை அற்பமானவர்களா பொறுப்பார்கள். இப்போதே நான் போய் பார்வதியார் தவஞ் செய்துக் கொண்டிருக்கிற வனத்திலுள்ளவர்களைக் கொன்று வருகிறேன் என்று புறப்பட்டனன், மேற்குச் சமுத்திரத்தில் கோபித்துக் கிழக்குகடல் சண்டை செய்யப்புறப்பட்டது போலப் பெரியதேர்களும், யானைகளும் குதிரைகளும், காலாள்களும் புறப்பட்டனர். நிகும்பாசூரன் மகாமேருவுக்கும் அகஸ்தியர் இருக்கின்ற பொதிய மலைக்கும் மத்தியில் நிறைந்த ஒருகரியமேரு எழுந்ததென்றுசொல்லும்படியாக போனுன், நிகும்பாசூரன் பச்சைக் குதிரை ஆயிரம் கட்டிய தேரில் ஏறிக்கொண்டு அப்போது எழும்பிய சிறு அணுக்கன் முன்போகின்ற யானைகளின் மதஜலம் சமுத்திரமாகத் தேவகியிருப்பதைவற்றச்செய்யப்பார்வதியார் தவஞ் செய்யும் வனத்திற்குப் போனுன் கொழுந்து விட்டெரியும் நெருப்பையொத்த அசுரப்படைகள் அனேக மலைகலை விட்டெ_றிய இவர்கள் வருவதுகண்டு அவ்வனத்திலிருக்கிற தாக்கணங்கு நோக்கணங்கு என்னு ம இருவரும் ஆயுதபாணிகளாகப் போய் எதிரே எதிரே தடுத்தார்கள். சண்டன்,உருத்திரன், சோமன் கபாலி சங்கரன், கோதண்டன், வீதன் 'சித்திராங்கதன் இல்லெட்டு வயிரவர்களும் அண்டகோளமுடைபடயானைகளைக் கொல்லுகிற சிங்கங்கள் போலக் கர்ஜித்து நிகும்பாசூரனும் அவன் சாரதியும் தேரும் தவிர மற்றச் சேனைகளையெல்லாம் நொடிப் பொழுதில் கொன்றுர்கள்.எட்டு வயிரவர்களுடைய ஆயுதங்களினுலும் இரண்டு பெண்களாலும் தன்னுடைய படை முழுதும் இறந்து போவதைப் பார்த்து நிகும்பாசூரன் வட்டமாகிய நெடியதேரை விட்டுக்கொண்டு தாக்கணங்கு என்பவளுடைய முகத்தில் கணக்கில்லாத பாணங்களை விட்டான்.

அப்பாணங்களை விலக்கித்தேர்நடத்துகிற சாரதியைக் கொன்று அம்புதொடுத்த கைகளை யறுத்து அவனுடைய தலையையும் அறுத்துத் தள்ளினுள். வயிரவர்களாலும் இரண்டு பெண்களாலும் தேகம் அறுபட்டுச் சீக்கிரத்தில் போகும் அசுரர் உயிர்போல இரத்த நதி ஓடியது நித்தியம் மாமிசத்தைத் தின்று கூத்தாடுகிற பேய் போலக் கவந்தங்கள் கூத்தாடின. வயிரவர் தாக்கணங்கும் நோக்கணங்கும் தும்பை வாகைமாலைசூடிக்கொண்டார்கள்அசுரர்கள் இறந்து போனுர்களென்று மகிடாசூரனுக்குத்தூதர்கள் சீக்கிரத்தில் போய்ச் சொன்னுர்கள் மகிடாசூரன் இவ்வார்த்தையைக் கேட்டு தன்னருகிலிருக்கும் கயிடவன் முகத்தை பார்த்து "வீரனே! காட்டிற் சஞ்சரிக்கின்ற சிறிய பேய்களும் கணங்களும் நம்முடைய பெரிய சேனைகளைக் கொன்றன வென்ருல் சிவன், பிரமன், விஷ்ணு, முதலானவர்கள் நாம்சொன்னபடி கேட்பார்களே' என்று அதிகமாகிய நகைகொண்டு எழுந்திருந்து ஆயிரம் யானைகள் கட்டிய தேரில் ஏறிக்கொண்டனன்.

அவனுடன்; பதினெறுகோடி யானைப்பலத்தை யுடையவராகிய காந்தன், நீலன் முவகரன், குருதி அண்டன், நீசன், சண்டன், முண்டன். மதுகயிடவன் தீக்கண்ணன், புகைக்கண்ணன் மாலியென்றும் துதிக்கப்பட்ட பன்னிருவரும் தங்கள் இரதங்களை நடத்திக் கொண்டு போனுர்கள். யானை முகத்தையுடையவர்கள், நிவாத கவசர்கள் காலகேயர்கள் குதிரை முகத்தையுடையவர்கள் புலி முகத்தையுடையவர்கள், ஆகிய அசுரர் கூடிய ஆயிரம் வெள்ளம் நடந்தன. வல்லமை பொருந்திய மகிடாசூரன் வருவதைப்பார்த்துப் பயப்பட்டு ஓடி வந்த பார்வதிக்கு அபயமென்று முனிவர்கள் முறையிட்டுச் சொல்ல, அம்மை அவர்களுடைய பயங்களைத் தீர்த்து தன் சமீபத்தில் நின்ற பெருமை பொருந்திய துர்க்கையைப் பார்த்து உன்னுடைய கத்தியினுலே அவ்வசுரனைக் கொன்று விடென்று சொல்ல அவள், உத்திரவு

பெற்றுப் புறப்பட்டு ஆளிவாகனத்திலேறிக்கொண்டு போக அருணநாயகி யென்பவள் முன்னே போகவும் காளிந்துமி என்கிற இருவரும் பின்னே வரவும், பார் வதியின் கணங்களும் சுவான வாகனத்தில் வயிரவர் போகவும், பிரமி முதலாகிய மாதரெழுவரும் தங்கள் தங்கள் வாகனங்களில் ஏறிக்கொண்டு தூசிப்படை யாக துகளெழுப் பப் போனவுடனே உலக்கையினாலும் மலைகளாலும் வில்முதலாகிய ஆயுதங்களாலும் கோபத்துடனே போர் செய்கின்ற மகிடாசூரனு டைய பாதிசேனையை ஒரு நொடிப் பொழுதிலே கொன்று விட்டார்கள். மகிடாசூரனும் அவனுடைய சேனைத்தலைவர்களும் மலைபோல்எதிர்த்துத் துர்க்கை யின் சேனைகளையெல்லாந் துரத்திச் சென்றார்கள். அசுரனது படைகள் எதிர்த்து யுத்தஞ் செய்தளவில் துந்துமி களிமதங்கி சண்முகி ஏழுமாதரும் யுத்தம் செய்ய மாட்டாமல் காட்டில் ஒளித்தார்கள். சுவான வாகனத்தையுடைய வயிரவர்களும் பின் வாங்கினர் துர்க்கை மனந்தளர்ந்து உமா தேவியே என்று தியா னித்து நின்றாள். அப்போது அறுபத்து நான்கு கோடி யோகினிகள் ஆகாயத்தில் ஆர்ப்பரித்தெழுந்து நெருப்பு மழையையும் இடிமழையையும் சொரிந்த படியினால் மகிடாசூரனுடைய சேனைகள் எரிந்து போயின. உடனே சேனைத்தலைவர்கள் கோபித்துச் சண்டை செய்தார்கள்,

அபிராமி யென்பவள் அருசிகனென்பவனைக் கொன்றாள், வாரணியென்பவள் காந்தனென்பவனைக் கொன்றாள் 'சண்முகி யென்பவள் கரனைக்கொன்றாள் சூலத்தையுடைய காளியென்பவள் மிண்டனென்பவ னையும் வராகி சண்டனென்பவனையும், நீலகண்டி மது என்பவனையும், இந்திரை நீலன்என்பவனையும 'துந்து மிக்கொடியையுடையவள் சோணிதவூனன் என்பவனையும், அருணாசலை என்பவள் அக்கினிக் கண்ணனையும், சுந்தரி யென்பவள் கயிடவனையும்

ரிஷிகளால் சாபம் நேரிட்ட வரமுனி மகிடா சூரனுய்ப் பிறந்து துஷ்கிருத்தியஞ் செய்கையில் அருணையம் பதியின் கீழ்ப் பாரிசத்தில் பர்னசாலையில் பார்வதி தடசு செய்யுங்கால் தூர்கையால் மகிடாசுரன் வதையுண்டது.

புகைக்கண்ணனையும் கொன்ருள், வேலாயுத மேந்திய துர்க்கை மகிடாசூரனைக் கண்டு யுத்தம் ஆரம்பித்த போது சப்த மாதர்கள் தங்கள் ஆயுதங்களினுல் அவன் விட்ட ஆயுதங்களையெல்லாம் விலக்கிக்கொண்டார்கள். அவ்வேளையில் சிங்க வாகனத்தையுடைய துர்க்கை அவனெதிரில் மகாமேரு அசையும்படி சங்கத்தை வாயில் வைத்து ஊதினுள். அப்போது அசுரர்கள் ஒவ்வொருவரும் மயக்கத்தை அடைந்தார்கள். சூரனுந் துர்க்கையும் ஒருவர் மேலொருவர் பாணங்களை மழைபோல் சொரிந்தார்கள். துர்க்கை விட்ட பாணங்களையெல்லாம் மகிடாசுரன் அறுத்துத் தள்ளினுன் துர்க்கை இரண்டு அர்த்த சந்திர பாணங்களை விட்டு அவன் சிரத்திலழுத்தினுள். அவனுக்கு இரத்த வெள்ளம் உருக்கின செம்புபோலச் சிதறிவிழ விட்ட பாணங்கள் அம்பாக விருந்தாலும் அசுரன் தலையில முளைத்திருந்தகொம்புபோல அழுந்திவளைந்து தோன்றின. ஜெயங் கொண்ட துர்க்கையின் பையிலிருந்த வில்லை இரண்டாக அவன் முறித்துத் தள்ளினுன்,

அவள் வில்லினுள் அவன் நெற்றியில் அடித்தாள் அது அவன் நெற்றியில் சுவாமியின் நெற்றிக் கண். நெருப்புபோலச் சுறுக்கென்று தாக்கியது அவள் தனது வில்லொடிந்ததும் அவள் கோபங்கொண்டு கொதித்தெழும்பும் எமனைப்போல பிரகாசிக்கின்ற சக்ராயுதம் விட்டு அவன் தலையறுப்படி செய்தாள், மகிடாசூரன் தேகஞ்சின்ன பின்னமாயும் சாகாதவனுகித்தனது தபோபலத்தினுல் யானை யுருவங்கொண்டு எதிர் வந்தான், துர்க்கையின் சிங்கவாகனம் போய் அந்த யானையின் உச்சியிலிருக்கிறமூளையைத்தோண்டி யெடுத்துத்தின்று விட்டது திரும்பியும் அவன் தண்டாயுதங் கொண்டு எறிந்தான் அவள் வேலாயுதத்தை விட்டாள் வேலாயுதம் அவன்மேல் பாய்ந்தவுடனே அவன் சகிச்சமாட்டாமல் இறந்து விட்டான் அவன் இறந்தவுடனே குதிரை முகங்கொண்டு

எதிர்வந்து தண்டாயுதத்தால் அடித்தான். அதைக் கத்தியின் மேல் துர்க்கை யறுத்தாள் அசுரர் நெருப்புருவங்கொண்டும் சலப்பிரளய ரூபங்கொண்டும் அந்தகாரமாகியும், பிரமனுகியும், விஷ்ணுவாகியும் எதிர் வந்தான். இந்த மாயா ஜாலத்தைக் கண்டு இவனை எங்ஙனங் கொல்லுவதென வெண்ணிப் பார்வதி தேவியாருடைய இரண்டு திருவடிகளேயும் மனதிலே தியானித்தான். அப்போது "துர்க்கையே! அந்த அசுரன் தனது சுபாவமான எருமை முகம் கொண்டு எதிரில் வரும் போது அவன் தலையை யறுத்து தள்ளி தனது காலினுழ் மிதித்தாள், அவன் மாயை யொழிந்துபோது" என்று ஆகாயத்தில் அசரீரிபிறந்தது.

துர்க்கை கேட்டு அவன் மாயா ரூபங்களே யெல்லாம் சூலத்தினுல் ஒழித்து வருகையில், அவன் தலையை வாளால் வெட்டித் தனது காலால் மிதித்துக் கொன்று விட்டனள். தேவர்கள் புஷ்பவருஷம் பொழிந்தார்கள் அவனும் துர்க்கையின் கையால் இறந்ததால் மெய்மையான மோட்ச மடைந்தனன், அப்போது அவனது கண்டத்தில் ஒருபடிக லிங்க மிருந்தது. நவ கண்ட மட்டும் ஆண்ட மகிடாசுரனுடைய கழுத்தை துர்க்கை அறுக்க, அவன் கண்டத்திலிருந்த படி லிங்கத்தைக் கண்டபோதே கையினுலெடுத்தாள் அந்த லிங்கத்தை எடுத்துக் கொண்டு போய் பார்வதியாரைத் தொழுது அவர் கைபில் கொடுத்து நடந்த காரியங்களேச் சொல்ல, அம்மையாரும் அதை வாங்கியவுடன் அது கெட்டியாகக் கையைப் பிடித்துக் கொண்டது என்னவென்று கேட்க, கௌதமர் தனது வாயைப் பொத்திக்கொண்டு சொல்லத் தொடங்கினர்.

எனது தாயே! அமுற்காலத்தில் அகத்தியர் முதலான ஐம்பது முனிவர்கள் ஒருங்குகூடி, வரமுனி என்பவருடைய ஆசிரமத்திற்குப் போனுர்கள். அந்த வர

முனிவர் தம் முடைய தபோபலத்தினாலே மரியாதை யாக உபசாரம் செய்யாமலிருந்தனர் அப்போது அவ ரைப் பார்த்து பொன் போலும் அரிய தவத்தையு டைய எல்லா முனிவர்களும் கோபித்து எங்களை அவ மரியாதை செய்த படியினால் யாராலும் குறைவு சொல்லப்பட்ட அரிய எருமைக்கடாவாகப் பிறப்பா யென்று அவர்கள் மனம் வருந்திச் சபித்தார்கள். அவர்கேட்டுப் பயந்து எழுந்து வந்தனஞ் செய்து; முனிவர்களே! தெரியாமல் நான் செய்த பிழையைப் பொறுத்துக் கொள்ளுங்கள் என்றார். அதற்கு முனி வர்கள் 'நீர் எருமை முகம் பொருந்திய அசுரனாகி அரசாளுங் காலத்தில், சுவாமி இடது பாகத்தைப் பெறும் படி தவஞ்செய்து கொண்டிருக்கிற அம்மை உம்முடைய சாபத்தை நொடிப்பொழுதில் தீர்ப்பாள் என்று சொன்னார்கள்,

அவர்கள் சொன்ன பிரகாரம் வரமுனி அசுரர் குலத்தில்பிறந்துமகிடாசுரனென்னும் பெயர் படைத் துக் கொடுங்கோல் அரசு செய்துக்கொண்டு வருகை யில், ஒருநாள் வேட்டையாடும்படி வனத்தில் வந்து மிகுந்த பசியினால் இரையொன்றும் அகப்படாமல் ஒடித் திரிந்து கொண்டிருந்தான் அவ்விடத்தில் நீங்கு தற்கரிய தவஞ் செய்கின்ற மனதை முனிவர் எதிர்ப் பட்டனர் அவரைக் கையிலிருக்கும் இலிங்கத்தோடே மகிடாசுரன் எடுத்து விழுங்கிவிட்டனன் பின்பு அவன் கண்டத்திற் சிக்கிக்கொண்டு படிகலிங்க மிருந்ததி னால் மிகுந்த பெருமையடைந்தான். அந்த இலிங்க மிகுந்த கண்டத்தை யுடையவனும் சிவசொரூபமன் றோ! அவனைக்கொன்றபடியினால் பாவம் சம்பவித்தது நீ. நவதீர்த்தங்களாடினால் அப்பாவம் போம் என்றார்.கௌதமர் சொல்லைக் கேட்டவுடன் ஒன்பது தீர்த்தமும் இவ்விடத்தில் வரும்படி செய்யென்று ஆகாயத்தில் ஒரு அசரீரி வாக்குப் பிறந்தது. அதுகேட்டுப் பார்வதியும், துர்க்கையின் முகத்தை

நோக்கி, உன்னுடைய கையிலிருக்கிற வாளினால் பூமியைப் பிளந்து சங்கை வரும்படிசெய் என்று சொல்ல ஜயசங்கை கையிற்றறித்த துர்க்கையும் வணங்கி அங்ஙனமே செய்தபோது ஒன்பது தீர்த்தங்களும் மற்றுமுள்ள நதிகளும் அனேக தடாகங்களுமுண்டாயின, அந்நதிகளில் ஒருமாதம் வரைக்கும் அம்பாள் ஸ்நானஞ்செய்து கொண்டிருந்தனர் கையைப்பற்றிக் கொண்டு விடாமலிருந்த இலிங்கமும் நீங்கிற்று. அப்போது தேவர்கள் போற்றும் படி மனம் சந்தோஷித்துக் கரையில் வந்து சேர்ந்தனர்.

அவ்விடத்தில் அவாங்கமனே கோசரனாகிய அவ்வுருவத் திருமேனியான சிவலிங்கப் பெருமானை எழுந்தருளச் செய்து என்பாவம் தீர்த்தானென்று பெயர் தரித்து, சமீபத்திலுள்ள அச்சுனைக்கு கட்க தீர்த்தமெனப் பெயரிட்டாள். அதில் மூழ்கி விபூதி தரித்து அஞ்சலிகூப்பிக் கௌதமமுனிவருடன் உள் நுழைந்து சர்வலோகசரண்யராகிய சிவபெருமானைத் தரிசித்துச் சாஷ்டாங்கநமஸ்காரம் புரிந்துஎழுந்து பரவசமாகிப் பாடி யாடி மனமுருகிக் களித்து ஆனந்தக் கண்ணீர் பெருகிப் பெருமூச்செரிந்து வலமாக வந்து தன்னுடைய குறையைச் சொல்லி வணங்கி வந்தனர். கார்த்திகை மாதத்தில் சிவாகமத்தின்படி திருவிழாகொண்டாடி வணங்குகையில் மலையின்மீது ஒருபெருஞ்சோதியுண்டாகி அதில் சொல்லுதற்கரிய பலகோடிபாலசூரியர்கள் பிரகாசம் போல சுவாமி எழுந்தருளி, 'பெண்ணே இத்திருமலையினை வலமாக வரக்கடவாய்' எனத்திருவாய் மலர்ந்தருளி மறைந்தருளினர்.

இதனைக்கேட்ட அம்பாள் அங்ஙனமே கௌதம முனிவருடனே வேதகோஷ்ட முழங்கவும், பேரிலக, காகனம் சல்லரி, மல்லரி, முரசு துந்துமி, குடமுழா, முதலான வாத்தியங்கள் ஆகாயத்தில் முழங்க இரண்டு கரங்களையும் சிரசின்

மீது குவித்துக்கொண்டு வலம்வர, அப்போது தெய்வ லோகத்துப் பெண்கள் அம்பாள் திருவடி பூமியில் உருத்தாவண்ணம் புட்பங்களைக் குடும்பையாக வழி முழுதும் கொட்ட நீராமங்கையர் சாமரமெடுத்து வீச நாகலோகப்பெண்கள் இரத்தின தீ மேந்த, இலட்சுமியும் சுரஸ்வதியும் இந்திராணியும் வழியிலி ருக்கிற முள்ளுகளையும், கல்லுகளையும் எடுத்தெறிந்து வர பூமிதேவி கைநீட்டித் தாங்கிவர வழியிலுள்ள சேறு உலரும் படிதேவமாதர்கள் புஷ்பங்களிலிருக்கிற தாதுக்களை எடுத்துத் தூற்றவும், கங்கையானவள் பார்வதி தாயே உனது இரண்டு பாதங்களும் நடந்து கன்றி போகிறதெயெனக் கைகூப்பி வணங்கவும் அக்கினி திசையில் அக்கினி மலையின் முன்வந்து தொ ழுது, தெற்குத்திசையும், நிருதிமூலையுந்தாண்டி மேற் குத் திசையே சென்றபேர்து சிவபெருமான் இடப வாகன ரூடராய்க்காக்ஷிகொடுத்தனர்பின்புஅம்பாள் மேற்குத்திசையும் வாயு திசையுந்தாண்டி ஈசான திசையுங் கடந்து, கிழக்குத்திசை வந்தனர். அப்பொ ழுது பானுகம்பன் தன்னுடைய ஆயிரங் கைகளிலும் சங்கத்தை வைத்து ஊதுகிற ஒலியும், விஷ்ணு தமது சங்கத்தை வாயில் வைத்து ஊதுகிற சத்தமும், நாரதர் வீணையை வாசிக்கிற இசையும் ஆகாச துந்து மியினுடைய முழக்கமும் திசைசகலெல்லாஞ் செவிடு படச் செய்தன. தேவர்கள் புஷ்ப வருஷம் பொழிந்த னர். அச்சமயத்தில் கற்றையாகிய நீண்ட சடையில் தரிக்கப்பட்ட இளமையாகிய பிறையின் நெடுமை யான சந்திரிகை பிரகாசிக்கவும் ஆபரணமாகிய புற்றி லிருக்கிற சர்ப்பத்தின் தலையிலுள்ள மாணிக்கம் காந் தியை விரிக்கவும் உலசமாதாவாகிய பார்வதிக்குப் பாதி சரீரத்தைக் கொடுப்பதற்கு மத்திய அளவாகப் பிடித்த நூல் போலப் பூணுநூல் பிரகாசிக்கவும் அனேகவேதங்களினுலேயும் தேடுதற்கரிய பரமேஸ் வரன் இடப வாகனத்தில் காட்சி கொடுத்தனர்.

அம்மையாரும் தரிசித்து வணங்கி நின்றனர். சுவாமியானவர் அம்மையை நோக்கிப் "பெண்ணே நீயும் நானும் பெண்ணுமாணுமாகிய உலகத்தில் அனேக ஜீவராசிகளை வேறு வேறுண்டாக்கினோம். நீயென்றும், நானென்றும் பேதமில்லை. மரமும், அத னுள்ளிருக்கும் வைரமும் போல் ஒன்றாய்ச் சேர்ந் திருப்போம்; நம் பொருட்டு உனது தேகத்தை நீக்கி வேறு தேக மெடுத்து இமயமலையிற் பிறந்தாய், இப் போது உனது தவத்தின் படி நம்முடைய இடது பாகத்தில் நீ சேர்ந்திருக்கக்கடவாய் என்று அம்பாளை சேர்த்து அணைத்துக்கொண்டனர் இரண்டு பேரும் ஒரு தேகமாக விளங்கினர். ஒரு பக்கத்தில் சிவந்த சடை யும் ஒரு பக்கம் கொன்றை மாலையும் ஒருபக்கம் புஷ்ப மாலையும், ஒருபக்கம் சூலமும், ஒருபக்கம் நீலோற்பல மலரும், ஒரு பக்கம் சிலம்பும் ஒருபுறம் பச்சைநிறமும் ஒரு புறம் பவளநிறமும் ஒரு புறம் கச்சணிந்தநிறமும் ஒரு புறம் அழகான மார்பும் ஒருபுறம் அபயமும், ஒரு புறம் வாதமுமாகப் பொருந்திய திவ்விய வடிவினைத் தரிசித்துத் தேவனை அனைவரும் வணங்கி நின்றனர். பிரமன் விஷ்ணு முதலியோர் தரிசித்துப் பலவாறு தோத்தரித்து ஆடிப்பாடி அந்த அர்த்தநாரீச்சுரரி டத்தில் பற்பல வரங்களைப் பெற்று ஆனந்தங் கொண்டு விடை பெற்று ஏகினர்.

இடப்பாகம் பெற்ற சருக்கம் முற்றிற்று.

சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்

வச்சிராங்கத பாண்டியன் சருக்கம்

காலனைச் சயித்துச் கண்ணுத லருள் பெற்ற மார்க்கண்டேய முனிவரே! இன்னமும் கேட்பாயாக வென நந்திதேவர் சொல்லத்தொடங்கினர். பூவிதழ் மணக்கும் சந்தன வனத்தின் மத்தியில் சஞ்சரித்து என்றுமுள்ள தமிழின் மதுரம் அலைந்து நெடுநாள் ஆடுகின்ற மயில் போன்ற பெண்கள் நடை போல வடைக்காற்றோடு சம்பந்தமாகத் தென்றற் காற்று வருகின்ற வைகையாறு பொருந்திய பாண்டி நாடு ஒன்றுண்டு அறிவும் வெப்பத்தைச்செய்யும் கண்கள் இரண்டையுமுடைய பெண்கள் இடையைப்பார்த்து மின்னலென்று மயங்கி அழகுபொருந்திய வாழைகள் கள் புட்பிக்கும் நாடு அன்றியும் மான் போன்ற மாதர்கள் கூந்தலைப் பார்த்து இருளென்று நினைத்து முல்லை செடிகள் புட்பிக்கும் வைகையாற்றின் வளப் பம பொருந்தியது அப்பாண்டி நாடு அத்தகைய பாண்டி நாட்டில் ஒரு அரசனிருந்தான் அவன் தேக முதலானவைகளால் மன்மதன் போல் அழகுள் ளவன் ஆகமமுழுவதும் தெளிந்த விவேகத்தையுடை யவன்; பாகத்தில பார்வதியையுடைய சிவபெருமான் மேல் பக்தியுடையவன் பாகுபோல் மதுரமுடைய சொற்களையுடைய மாதர்கள் விரும்பா நின்றதோளை யுடையவன் தெய்வலோகத்திலும் பூமியிலும் இமய மலையிலும் தன் கீர்த்தியை நாட்டினவன். சுவாமி தரிக்கின்ற சடைக் காட்டினிடத்தில் பிரகாசிக்கும் ஆத்திமாலையினது வாசனையைத் தன் மனதில் நினைத்துக் கொண்டு பூமியைக் கார்க்கின்றவன் தன் குலத்திற்குத் தலைவனுகிய சந்திரனை முடியில் தரித்த நாதனது பாதங்களைத் தலை

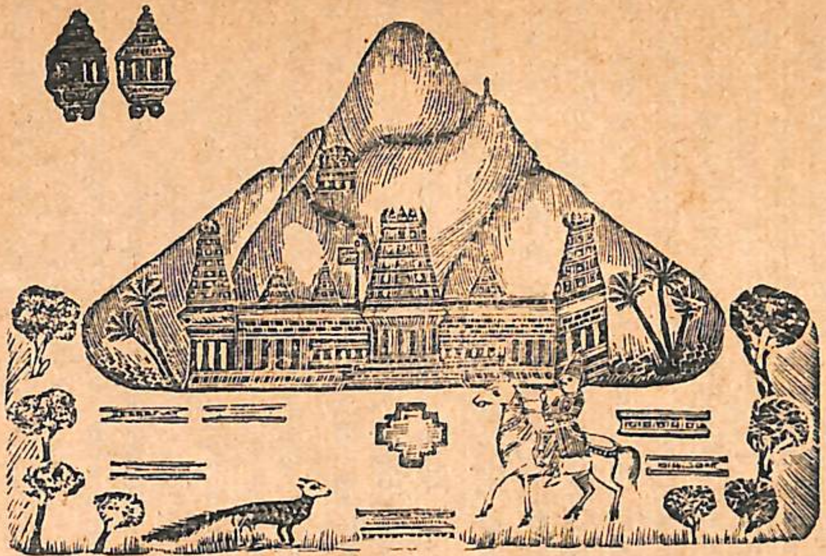
யினால் வணங்குகிறவன் மிகுந்த நன்றியை யறிந்து அதைப் பாதுகாக்கின்றவர்களில் இவனுக்கு ஒப்பான வர் ஒருவருமில்லை நீண்ட பத்துத்திக்கிலும் பரவும் படி கீர்த்தியாகிய விரையை வாரி இறைக்கின்ற தன் மைப்போலச் சங்கங்கள் தவழ்கின்ற கடலிற் குளித்து வாரி வந்தவர்கள்கொடுத்தமுத்துக்களை வாரிஇறைத் துக்கிடக்கின்ற முற்றத்தையுடையவன் வெற்றிய மைந்த அரசன் கீர்த்தியாகிய கடலில் ஓடுகின்ற கப்ப லானது சூரியன் ஏறிச்செல்கின்ற தேர்கூடிய செக்கர் வானமே அக்கடலிற் படர்ந்த பவளக்கொடிகள் எட் டுதிக்கிலுமுள்ள மனிதர்களே அக்கடலிற்சஞ்சரிக்கும் நீர் மனிதரேயாப்! அசையும் பொருள், ஆசையாப் பொருள்களாகிய எவையும் சந்தோஷத்தையுடைய ஆதிசேஷன் தாங்கும் உலகத்தை ஆளும் நன்மையு டையவன் கச்சு அராவிய வீரகண்டாமணியைத் தரித்த காலையுடையவன் வச்சிராங்கதன் என்னும் பெயரையுடையவன் ஒருவனிருந்தான்.

இப்பாண்டியன் ஒருநாள் வேட்டையாடும் படி மனத்திலெண்ணி யானை, குதிரை, சேனைகள் சூழக் குதிரையை நடத்திக்கொண்டு வடதிசை சென்றான். அப்போது சந்திரனைக்கண்ட இருட்கூட்டம் போலத் துதிக்கையையுடைய யானைக் கூட்டங்கள் அஞ்சி யோடின அனேக புலிக்கூட்டங்களையும், கடம்பை மிருகங்களையும் மானினங்களையும், கலைமான்களையும் வளைத்துக்கொண்டு அவைகளை யெல்லாம் கொன்று வந்தனர் பின்பு தனது சேனை முழுவதும் தனக்குப் பின்னிட்டுப்போகவேகமாய்க் குதிரைமேற்கொண்டு ஒரு புனுகு பூனையைத் தொடர்ந்து சென்றான். அரச னாலே துரத்தப்பட்ட அப்புனுகுபூனைவேகமாகவோடி அருணாசலத்தினை வலமாகச்சுற்றி வந்து அவ்வரசன் கண்ணெதிரே வீழ்ந்து இறந்தது உடனே அப்பூனை வித்தியாதரர்முதலியோர் துதிக்கும்படி திவ்வியதேக மெடுத்து விமானத்தின் மேல் பிரகாசித்தது வேகமா கத் தொடர்ந்து வந்து அரசன் கீழே விழவே குதிரை

யும் இடறி பூமியில் விழுந்து தன் தேகம் விட்டுத் திவ்விய ரூபம் பெற்று ஒரு புட்பவிமானத்திற் பிரகாசித்தது. அரசன் தவித்து நின்றனன், புனுகு பூனையும் குதிரையும் தேவவடிவு எடுத்து இருவரும் மிக்க நண்பினராய் அருவிபோலக் கண்ணிலிருந்து நீர் பெருக ஒருவர்க்கொருவர் சட்டியணைத்து உச்சி மோந்து சந்தோஷத்தில் முழுகினார்கள் இவர்களைக்கண்டு அரசன் இது வென்ன வென்று ஏங்கி மிக வருத்தமுற்றுக் கலங்கி நின்றனன், அப்போது அவர்களிரு பாண்டியனிடம் வந்து,, ஐயா! பயப்படவேண்டாம் என்று கையமர்த்தினர் அது கண்டு அரசன் "நீங்களிருவரும யார்? நீங்கள் மிருகங்களாகப் பிறந்திருந்தற்குக் காரணமென்ன? அது இப்போது நீங்கியது என்ன விதம்? சொல்லுங்கள் " என்றனன்.

அப்போது ஒருவன் அரசனை நோக்கி "பாண்டியனே நாகளிருவரும் வித்தியாதரர்கள் இவன் பேர் காந்திசாலி என் பெயர் கலாதரன் நாங்களிருவரும் மிகுந்த நேசராய் விளையாடிக் கொண்டிருந்தோம். மன்மதனும் அவன் சிநேகனுகிய வசந்தனும் போல ஒருவர்க்கொருவர் பிரியாமல் வாசஞ் செய்யும் நாளையில் முன் செய்த ஊழ்வினை வந்தடைய மக மேருவின் சாரலிற் போய்ச் சேர்ந்தோம் அங்குள்ள தூருவாசமுனிவரது நந்தவனத்திற் புகுந்து அங்குள்ள சிறு புதல்களை இக்காந்திசாலி மிதித்தான் நான் அங்குள்ள புஷ்பங்களைப் பறித்தேன். அது கண்ட தூருவாசர் கோபித்து என்னைப்பார்த்து, ஏ பாவிகளே! சிவ பெருமானுக்கென்று வைத்திருக்கும் நந்தவனத்திற் புகுந்து அநியாயஞ் செய்தீர்; நீங்களிவவரும் குதிரையாகவும் புனுகு பூனையாகவும் போகக்கடவீர் என்று சபித்தனர். நாங்கள் உடனே அவரைச் சாஷ்டாங்கமாக வணங்கி,கிருபாமூர்த்தியே எங்கள் சாபம்

எப்போதும் நீங்குப்? என்று பயந்து கேட்டோம். அப்போது அவர் எங்கள் மீது கருணை வைத்துச் சொல்வாராயினர், வித்யாதரர்களே! நீங்கள் இருவரும் திருவண்ணுமலையினை வலமாக வந்தால் சாபம் நீங்கும் அது ஒரு பாண்டியன் மூலமாக உங்களுக்குக் கிடைக்கும், பரமேஸ்வரன் மலையினை வலம்வருதல் இலேசானதல்ல. ஒரு காலத்தில் சிவபெருமான் வருனனுல் கிடைத்த மாப்பழத்தை வைத்துக் கொண்டிருக்கையில் அதனை விநாயகரும் சுப்பிரமணியமும் கேட்க இவ்வுலக முழுவதும் சுற்றி வருபவர்கட்கு இப்பழத்தை கொடுப்பேனென்றுர் உடனே முருகக்கடவுள் மயில்வாகன மேறிக்கொண்டு சப்த சமுத்திரஞ் சூழ்ந்த பூமி முழுவதும்சுற்றி வந்தனர். விநாயகர் மலை வடிவாயுள்ள சுவாமியைச் சுற்றி வருதலே உலக முழுவதையும் சுற்றி வருதலுக்கு ஒக்குமெனக் கிரியைப்பிரதட்சிணஞ்செய்து பழத்தை வாங்கிக்கொண்டார். சண்முகக் கடவுள் வந்து கேட்க சுவாமி, விக்கினேச்சுரன் நம்மை கால்லாற் சுற்றிவந்தான், நீமயிலின் மீது ஏழுலகத்தினைச் சுற்றிவரினும் அதற்குச் சமமாமோ? மலையுருவமாகிய நம்மைத் தினம் வலம் வந்தவர்கள் விஷ்ணுக்களிலும் அதிகமாவார். தேவர்கள் மலையினைப்பூசியார், அவர்கள் சுற்றி வருவதாலே மிகுந்த பூசையாம் எனத் திருவாய் மலர்ந்தருளினர். ஆகையினுல் நீங்களும் அங்ஙனம் மலையைச் சுற்றி வருங்காலத்தில் பழைய உருவினை வாய்ந்திடுவீர்'' என்றனர். அரசனே! ''இன்றைய தினம் உன்னுலே இத்திருவண்ணுமலையினை நாங்கள் இருவரும் வலம் வந்து வித்தியாதரராகி விமானமுற்ருேம் நீயும் இத்தெய்வமலையைக் காலினுற் சுற்ருமல் குதிரையின்மீது ஏறிக்கொண்டு வலம் வந்தாயாதலின் பாவத்தினையடைந்தனர். நீ சீக்கிரம் சுவாமியின் அடியைப் பூசித்துப் பாவத்தைப் போக்கிக்கொள்வாய்? என்று இருவரும் மறைந்தனர்.

தூருவாசரிஷி சாபத்தால் கர்ந்திசாலி கலாதரன் புனுகு பூனையாகவும் குதிரையாகவும்
ஜனித்துய்யுங்கால் வச்சிராங்கதன் புனுகுபூனையைத் துரத்தி அண்ணுமலையை
வலம்வர ஷெ புனுகுபூனையும் குதிரையும் சாபம் நீங்கின

வச்சிராங்கத பாண்டியன் உடனே மதுரையிலுள்ள தனது குமாரனாகிய இரத்தினாங்கத பாண்டியனை அழைப்பித்து அவனுக்கு மகுடஞ்சூட்டி மதுரைமாநகர் தன்னைப்போல் அரசாட்சி செய்யும்படி கட்டளையிட்டு மந்திரி முதலானவர்களை அவனுடன் அனுப்பிவிட்டுத்தான் அருணாசலேச்சுரருக்குப் பலதிருப்பணி முடிப்பித்துத் திருவிழா முதலியன சிறப்பாக நடத்தித்தான் தவஞ்செய்வதற்கு கௌதமருடைய ஆசிர்மத்திற்குச் சமீபத்தில் பர்ணசாலை கட்டிக்கொண்டு, பிரதிதினம் கிரிப் பிரதட்சணஞ் செய்து கொண்டிருந்தான், ஒரு நாள் அருணாசலேச்சுரர் எதிரிலே உண்ணாமலையம்மையுடன் இடப வாகனத்திலே தோன்றி மான்மழுசதுர்ப்புஜங்கானகண்ட திரிநேத்திரராய்க் காட்சி கொடுக்கப் பாண்டியன் உடனே "அருட்பெருங் கடலே! ஆனந்த மூர்த்தியே! அடைக்கலம், அடியேன் அறியாமற் செய்த பிழையை மன்னித்தருள வேண்டும்' என்றனன். பரமேஸ்வரன் அவனை நோக்கிப் "பாண்டியனே! நீ பூர்வ ஜென்மத்தில் தேவேந்திரனாயிருந்தாய் அந்நாளில் நம்மை அலட்சியஞ் செய்து வச்சிராயுதத்தை நம்மேல் பிரயோகஞ் செய்தாய் அதனால் பூமியில் மனிதனாகப் பிறந்து துன்பமடைந்தாய். இப்போது நீ வலம்வந்து பூசித்தமையினால் தேவர்கட்கு அதிபதியாய்த் தேவலோகம் போகக்கடவாய்' என்று வரம் கொடுத்து சுவாமி மறைந்தருளினர்.

வச்சிராங்கத பாண்டியன் சருக்கம் முற்றிற்று.

ஓம்

சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்

வல்லாள மகாராஜன் சருக்கம்

மார்க்கண்டேய முனிவரே! அப்பாற்கேட்பிராக மாணிக்கம், மரகதம், வைரம், வைடூரியம், கோமேதகப், புட்பராகம், இந்திர நீலம் முத்து பவளமென்னும் நவமணிகளால் அலங்கரிக்கப்பட்ட மாடமாளிகைகளும் ஆகாயத்தை அளாவி உயர்ந்து தீஞ்சுவைக்கனிகளை உதிர்க்குஞ் சொற்களும் எங்கு நிறைந்து பரிமளிக்கவும், அருந்ததிக் கொப்பான வடிவமும், கற்பும் வாய்ந்த கணிகையர்கள் வசிக்கும் திருவண்ணமலையில் வல்லாள மகாராஜனென்பவன் ஒருவனிருந்தான், அவன் சத்திய வாக்கியமுடையவன், சகல உயிர்களையும் தன்னுயிர்போலப் பாதுகாப்பவன் அக்கினி வமிசத்தில் உதித்தவன், சிவபெருமானுடைய உபய சரணும் புயங்களைத் தினந்தினந் திரிகாலமும் துதிசெய்பவன், சிவாலயத்திருப்பணி செய்ய வுதித்தவன் ஒரு பொருளின் மீது இச்சையென்பதை மறந்தவன் தன் மனைவியாரை யன்றி மற்ற மாதர்களைத் தமக்கைகள் போலவும் தங்கைமார் போலவும் மனதிலெண்ணுபவன், குடிகளிடத்தில் ஆறிலொரு பங்கு பகுதி வாங்குபவன், அவாங்கிசமனோ கோசாரணகிய அருணசலேஸ்வரரையன்றி வேறு தேவரை எண்ணுதவன், அவன் தேயத்தில் ஆணையால் புலியும் பசுவும் ஒரு துறையில் தண்ணீர் குடித்துங் கூடி விளையாடும் பிராமணர்கள் எப்போதும் வேத புராணங்களைப் படித்து வருவார்கள்; அந்நகர் மாடவீதிதோறும் வரிசை வரிசையாய் மகர தோரணங்களும் மாவிலைத் தோரணங்களும் இடபக்கொடிகளும் அலங்காரமாக

திருவண்ணுமலையை அரசாண்ட வல்லாள மகாராஜனுக்குச் சிவபெருமான் புத்திரனுகத் தோன்றி மறைந்து, ரிஷபாரூடராய் வந்து அவ்வரசனுக்குக் காக்ஷி தந்தது.

விளங்கும். மங்கையர்கள் வாசனை கமழுஞ் சந்தனந் தெளித்து விசித்திரமான கோலமிடுவார்கள் அத்தலத்தில்மாதமும்மாரிபொழியும்,வேளாண்மைஎந்நாளுங் குன்றாது செழித்தோங்கி விளைந்து வரும் பசியால் வருந்துபவர் அவ்வூரில் எவருமில்லை. வேண்டிய வற்றையெல்லாம் தருவார்கள் இத்தகைய சிறப்பனைத்தும் வாய்ந்து அரசன் செங்கோல் முறைப்படி யாதுங் குறைவுமில்லாமல் செழித்தோங்கி யிருக்கையில்ஒருநாள்வல்லாளமகாராஜன் தனக்குக் கருணாநிதியாகிய கண்ணுதற் பெருமான்திருவருளால் எல்லாச் சிறப்பும் பொருந்தியிருக்க "நாம் எடுத்தணைத்து உச்சி மோந்து முத்தமிடவும் இனிய மழலைச் சொற்களால் சிரதனானந்த முறவும் பின்னர் நம் பெயரைச் சொல்லவும் பிள்ளையில்லாமல் போயிற்றே "என்று மனம் வெதும்பி மிகவுந் துன்பமுற்றான், தனது மந்திரிகளைப் பார்த்து 'ஐயன்மீர்! ஜகதீஸனுசியும், உமாமகேஸனுகியும் அடியேனை ஆட்கொள்ளும் பொருட்டு எழுந்தருளியிருக்கும் ஐயனாகிய ஸ்ரீ அருணாசலேசருக்குப் பேதையினால் செய்யப்பட்ட பூசையில் ஏதேனுங் குறையுளதோ? அல்லது இவ்வுலக நீதி நடத்துவதில் மாறுபாடாகியகுற்றங்களுண்டோ? அதுவல்லாமலும் நமது பெருமானை யர்ச்சித்துப் பணியும் பொருட்டு கொய்தமலர்களிலே யாதேனுங் குறையுண்டோ?என் செய்வேன் அறியேன். இனியான் செய்யும் விதியாது கூறுவீர்கள்" என்றான்.

மந்திரிகள் அரசனை நோக்கி 'எங்களிறைவனே! நம்மை ஆட்கொள்ளும் பொருட்டு எழுந்தருளிய சகல புவனகர்த்தாவாகியும் சர்வாந்திரியாகியும் திரிநேத்திர முடையவராயும் அடியார்கள் இருதயத்தில் விளங்கும் ஸ்ரீ அருணாசலேசுரரது மேன்மை பொருந்திய கருணையில் நம்பதியை நாடிவரும் ஆதுலர் முதலிய அந்தணர்களும் இன்னும் மற்றெவர்களும் எதைக் கேட்டபோதிலும் அவைகளை இல்லை

யென்னுது அவர் மனங் களிப்புறும்படி உள்ளன் போடும் நல்குவோமாயின் சிவபெருமான் திருவருளால் புத்திரனுண்டாகும்' என்றனர். இராஜன் மந்திரிகளைப்பார்த்து அன்பர்களே! அருமறைக்கு மெட்டா அருணாசலேசுரர் எழுந்தருளியிருக்கும் இப்பதியில் வந்தவர்கள் எந்தப்பொருளை விரும்பிக் கேட்டாலும் குறைவின்றித் தருகிறேம்; வாருங்கள் நற்றவர்களே என்று கரங்களை நீட்டி அழைப்பதுபோலும் இவ்வெல்லையுள் புகுந்த மாதர்களை கலியென்னும் பிணியணுகாமல் துர்த்த ஆகாயப்பரியந்தம் அளவி உயர்ந்த துவஜம் நாட்டி என்பெயர் எங்கணும் சிறக்கும் பொருட்டு ஏழுகடல் ஒலிகளையும் கவளீகரித்து இடி முழக்கம்போல ஒலிகாட்டும் முரசமார்ப்பச் செய்யுங்கள் என்றுன். மந்திரிகள் 'ஐயனே! நெடியகடல் சூழ்ந்த உலகம் எங்கும் மிகுந்த கீர்த்தியை விரியச்செய்த எங்களரசே! கேட்பீராக நான்கு வேதங்களும் ஆறு சாஸ்திரங்களும்புகழத்தக்கபுண்ணியசொரூபியாகிய சிவபெருமான் திருவடியைப்பணியும் சிவனடியார்கள் விரும்பியபடி கொடுக்கும் வல்லமை நமக்குண்டாகுமோ? என்றனர். இராஜன் "மந்திரிமாரே உலகிலில்லாப பொருளை யார் தான் கொடுப்பார்? என் இஷ்டப்படி துவஜத்தை நாட்டுங்கள் என்றனர். அங்ஙனமே மந்திரிகள் செய்து முடித்தனர். இந்தப் பிரகாரமாக வல்லாள மகாராஜன் கொடி நாட்டியதைக் கேள்வியுற்ற விருத்தர், பிராமணர், தபோதனர்! ஜோகி ஜங்கமர்கள், பாவாணர், யாசகர், முதலிய யாவரும் கூட்டம் கூட்டாம வந்து தங்கள் தங்கள் வறுமை நீங்கிக்குறைவின்றி வாழ்ந்தார்கள்,

விவாகம் செய்துகொள்ள வேண்டுமென்று ஆவலோடும் அரசனை நாடிவந்து கேட்டவர்கள் மனம் திருப்தியடையும்படி ஆயிரமாயிரமாகப் பொன்கொடுத்துப் பின்னர் ஆபரணுதி வீடுமுதலிய யாவுங் கொதுவை வைத்து மீட்டுக் கொள்வதற்கு ஏதுவில்லாமல் மூழ்கிப் போகின்றன எங்கள்

கோவை! தேவரீர் அவற்றை மீட்கும் பொருட்டுத் திருவருள் சுரப்பீராயின் மிக்க புண்ணியமாமென்று பணிந்து வினவியவர்களுக்கிரங்கி அந்த க்ஷணமே இரண்டாயிரம் பொன் கொடுத்து அவர்கள் மனம் மகிழச் செய்வித்தும், அதன்பின்பு பிராணர்கள்வந்து ஆசீர்வதித்து, மகாராஜனே உபநயனம் நடத்த வேண்டியிருக்கிறதென்றுஅறிவிப்பார்களாயின் அவர்களுக்கு முன்னூறு பொன்கொடுத்துப் சிவாலயங்கள் மண்டபங்கள் மதில்கள் முதலிய திருப்பணிகள் முதலியவைகட்கு இருபதினுயிரம் பொன் கொடுத்தும், கண்ணில்லாதவர்கட்கும் கரசரணதிகள் அற்றவர்கட்கும் ஆபத்து நேர்ந்தவர்கட்கும் ஆதுலர்கட்கும் பிணியால் மெலிந்தவர்கட்கும் உதவிசெய்து வந்தனன். இவை அனைத்தையும் நாரதமுனிவர் கேள்வியுற்று வல்லாள மகாராஜனிடம் வந்தனர் அரசன் கண்டு உடனே சிம்மாதனத்தை விட்டு எழுந்து எதிர்வந்து வணங்கி, எனது மாதவமே! புண்ணியப்பொருளே! என்று தோத்தரித்து அழைத்துவந்து பொற்சிம்மாசனத்தில் எழுந்தருள் செய்து "ஐயனே! தேவரீர் இவ்விடத்தில் அடியேனை மதித்து எழுந்தருளியது என்ன காரணம்" என்றனர்.

அப்போது நாரதமுனிவர் அரசனே! நீ செய்யும் தான தருமங்களைக் கேள்வியுற்று வந்தேன், என்ன காரணத்தின் பொருட்டு இங்ஙனம் செய்து வருகிறீர் என்றனன். இராஜன்மகாதபோதனராகிய முனிவரே எனக்குப்பின் எனது இராஜாங்கத்தை அரசாட்சி செய்யவும், என்பெயரை சொல்லவும் ஒரு புத்திரனை பெற வேண்டி இத்தகைய தருமங்களை நடத்தி வருகிறேன் என்றனன் நாரதர்கேட்டு இராஜாதிராஜனே! உலகில் முப்பத்திரண்டு தருமங்களையும் தவறாது நடத்துபவர் விரும்பிய எல்லாவற்றையும் அடைவர் ஆகையால் நமது ஸ்ரீ அருணாசலேசுரர் அருட்

பிரசாதத்தால் உனக்கும் புத்திரப் பேறு உண்டாகும் என ஆசீர்வதித்து விடை பெற்றுச் சென்றனர்.

வல்லாளமகாராஜனுடையநன்மார்க்கத்தையும் தரும பரிபாலனத்தையும், திருக்கையிலாயத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் ஸ்ரீகண்ட பரமசிவப்பிரபுவினிடத்தில் தெரிவிக்கும்படி சென்று, உபயசப்புவாகிய நந்தி எம்பெருமானை வணங்கி விடைபெற்று, தேவர்களும் முனிவர்களும் சூழும்படி உமாபிராட்டியாருடனே எழுந்தருளியிருக்கும் மகாதேவனைச் சாஷ்டாங்கமாக நமஸ்கரித்து 'தேவாதி தேவனே! நமஸ்காரம் நமஸ்காரம்; பூலோகத்தில் அருணையம்பதியிலே வல்லாள மகாராஜனென்பவன் தனக்கு ஒரு புதல்வனை விரும்பி எப்பொருளையாவர் கேட்பினும் அவர்கள் திருப்தியடையும்படி தருகிறேன்என்று கொடிப்பறை சாற்றியிருக்கிறான் அவன் நன்மார்க்கம் வளரும்படி செய்பவன், சத்தியத்தைக் காப்பாற்றுபவன், செங்கோல் விதி பிசகாதவன் பாவமென்னும் இருளைப் போக்கும் சூரியன் போன்றவன், மன்னுயிரைத் தன்னுயிரைப்போல் காப்பாற்றுபவன், நாரதர் திருவடி மொழியினைச் சிவபெருமான் கேட்டு, அவ்வரசன் உண்மையை நாம் கண்டறிவோமென்று தேவர்களையெல்லாம் அவரவர்களிருப்பிடம் அனுப்பிவிட்டு,குபேரனை அழைப்பித்துச் சொல்லுவாராயினர், அளகாபுரித் தலைவனே! நாம் அருணாசலத்தில் வல்லாள மகாராஜன் மனதினைச் சோதிக்க வேண்டும்: நீ அளவிறந்த திரவியத்துடன் என்னுடன் வருவாய்' என்று அழைத்துக் கொண்டு மற்றைய சிவகணங்கள் முழுவதும் பண்டாரங்களாகத் தன்னைச் சூழ்ந்துவர திருவண்ணாமலையை அடைந்து மாடவீதியிற் சென்று அடியாருடன் கூக்குரலிட ஆரம்பித்தார்.

இத்தலத்திலே கற்பினிற் சிறந்த அருந்ததியை ஒத்துக் கணவனையே தெய்வமெனப் பாவிக்கும் தாய்மார்கள் ஒருவருமில்லையா? அழகிய பெருமை தங்கிய

வாய்மைகள் வாய்ந்த மாந்தரில்லையா? அடியார்கள் புசிவேளை யறிந்து அன்னங் கொடுப்பாரில்லையா? மனுநீதியோடுங் கூடிய அரசர்களில்லையா? எங்களை அழைத்துக் கொண்டுபோய் அன்னம் பாலிப்பாரில்லையா! செம்பொன் அளித்தாலும்விருப்போம். இரத்தினங்களிழைத்த ஆபரண மீந்தாலும் விரும்போம். முத்துமாலைகள்கொடுத்தாலும் ஏற்றுக்கொள்ளோம் அரசர் செங்கோலைக் கொடுத்தாலும் வேண்டாம்; அறுசுவை கூடி அன்னமளித்தால் உண்போம். எனச் சொல்லிக்கொண்டே தாசி வீதியினில் வந்தனர். அவ்வீதியில் மேகத்தை ஒத்த கூந்தலினையும், மூன்றும் பிறை ஒத்தநெற்றியினையும், கரும்பு வில்லினையொத்த புருவத்தினையும் நீலோற்பலமொத்த விழிகளையும். எட்பூவினை யொத்த மூக்கினையும், வளளப்பூவை யொத்த செவிகளையும் குமுதப்பூவையொத்த வாயினையும், முத்துக்களையொத்த பல் வரிசைகளையும், கோவை பழத்தினை யொத்த உதடுகளையும், கண்ணுடியை ஒத்த தாடையினையும் சங்கையொத்த கழுத்தினையும் மூங்கிலையொத்த புயங்களையும், பொற்கவசத்தை ஒத்த தனங்களையும், ஆலிலை ஒத்த வயிற்றினையும், வாழைத்தண்டை ஒத்த துடைகளையும், ஆமை முதுமை ஒத்த பறடுகளையுமுடைய அதிரூப லாவண்யமுள்ள தாசிகளைக் கண்டு பெண்களே! இன்று இரவு விடியுமளவும் இப்பண்டாரங்களுடனிருந்து மன்மதன் கணையின் வலியைத் தடுத்தோட்டும் பொருட்டுப் பரியமாகக் கேட்கும் பொன் எவ்வளவென்று அப்பண்டாரங்களுள் தலைமை பூண்ட கைலாச பண்டாரம் கேட்க அதற்கு அம்மாதர்கள். ஐயா பண்டாரங்களே நாங்கள் பொய்வார்த்தைகளை பேசோம். வஞ்சகமாகிய துரோக சிந்தனை கருதோம் ஓரிரவு முழுவதும் உங்களுடனிருக்க ஒவ்வொரு பெண்ணுக்கு ஆயிரம் பொன் பெறுதல் எங்கள் நியமம் என்றனன்.

கைலாசபண்டாரம் அதற்குச் சம்மதித்து அப்பெண்களின் பெயர்களை ஒன்றென்றாய்க் கேட்டு காமாட்சி யிடத்

தில் ஏகாம்பர பண்டாரத்தையும், மீனாட்சியிடத்தில் சொக்கலிங்க பண்டாரத்தையும், விசாலாட்சியிடத்தில்விசுவநாத பண்டாரத்தையும், சிவகாமி யிடத்தில் நடராஜ பண்டாரத்தையும், வடிவாம்பிகை யிடத்தில் தியாகராஜ பண்டாரத்தையும், கற்பகவல்லியிடத்தில் கபாலி பண்டாரத்தையும் தகாடியிடை யிடத்தில் மாசிலாமணி பண்டாரத்தையும், விருத்தாம்பிகையிடத்தில் பழமலை பண்டாரத்தையும், தையல் நாயகியிடத்தில் வைத்தியநாதபண்டாரத்தையும், திரிபுரசுந்தரியிடத்தில் வேதாசல பண்டாரத்தையும், உண்ணாமலையிடத்தில் அண்ணாமலை பண்டாரத்தையும்,உமாதேவியிடத்தில் மஹேஸ்வரபண்டாரத்தையும் தெய்வயானையிடத்தில் முருக பண்டாரத்தையும், இங்ஙனமே எல்லா பண்டாரங்களையும் எல்லாக் கன்னிகைமார்களிடத்தும் நியமித்துவிட்டு பொழுது விடியுமளவும் நீங்கா தீர்களென்று கண்சாடையினுற்றெரிவித்து மிகவும்கட்டுப்பாடாக அக்கணிகைமாதர்கள் வாழும் வீதியெல்லாம் ஆண்டிகளாகவே இருக்கும்படி செய்து விலைமாதர்களைத் தனித்து எங்கும் கிடைக்காது அரிதாகச்செய்து சீடனாகிய குபேர பண்டாரத்துடன் கைலாச பண்டாரம்வல்லாளமகாராஜன் அரண்மனையை நெருங்கிய மாத்திரத்தில், அரசன் ஓடோடிஎதிர் வந்து பணிந்துபோற்றி அழைத்துக் கொண்டுபோய் ஒரு சிங்காசனத்தில் எழுந்தருளச் செய்து சமீபத்தில் அஞ்சலியஸ்தனாய் நின்று 'தமியேன் செய்த தவப் பயனோ? அல்லது ஸ்ரீ அருணாசலநாதர் வாழும் இவ் வருணையம்பதியில் எளியேனாற் செய்யப்பட்ட கிரியைகளின் புண்ணியமோ? பரமசிவத்தை போலெந்த சங்கமதேவரின் பிரகாசம் பொருந்தியதங்கமயமாகிய உபசரண கமலங்கள் வருத்த முறும்படி இங்ஙனம் அருள் சுரந்ததுயாதோ? அவற்றைத்திருவாய் மலர்ந்தருளினால் அத்தன்மையாய் அடியேன் நடத்திக் கண்ணியனாவன், அதல்லாமலும், தேவரீர் கருணை கடாட்சத்தாலும்,தோய்வே' னென்றான். அதுகேட்ட

சங்கமர் இராஜனே! உன் அரசும், செங்கோல் முறைமையும் நீடூழிகாலம் வாழக்கடவது; இப்போது உம்மையாம் வேண்டி வந்த காரணம் யாதெனில் உருவிலியாகிய மன்மதனுலெய்யும் முல்லை, அசோகு, நீலோற்பலம் மாம்பூ, தாமரை மலரென்று சொல்லப்பட்ட ஐந்து கணைகளினுலும் இன்று யாம் படுந்துன்பத்தை நீக்கும் பொருட்டு ஒருமாதை எனக்கு கிட்டும்படி செய்வாயர்னுல் உன்கீர்த்தி ஏழுகடல் சூழ்ந்த இவ் வையகத்தில் பிரகாசிக்கும் என்ருர்.

அதற்கு இராஜன், "சுவாமி! இவ்வாறு பரமாதுரை இச்சித்துத் திரிவதைப் பார்க்கிலும் எக்காலமும் தேவரீரை விட்டகலாமல்இருக்கும்படி சிறப்போங்கிய மணம்செய்து வைக்கிறேன்என்று மிகுபத்தியம் பரிவு கொண்டு உரைக்க சங்கமர் இராஜனே! நீ இப்போது சொல்லிய வார்த்தை கொடிய துன்பத்திற்கிடமாயும் சுடர்முன் மெழுகுபோல மனம் ஒழுங்குபடாமல் பல வித கோலங்களை உண்டுபண்ணி அலையச்செய்யும். அதுவல்லாமல் பஞ்சேந்திரியங்களுந் தடுமாறிக் காம வெதுளி மயக்கத்தால் நாவறட்சி செய்யும் சுகம்பிணியைப்போக்கும் ஔடதம் விலைமின்னுர்களுக்கு கை வல்யப்பட்டதேயன்றி, இதரமான மாதரறியார்கள். ஆதலால் அவரால் என் பிணியை மாற்றுவிப்பாய்" என்று கூறினன். இல்வாழ்க்கையைக் கடந்து சதா நிஷ்டை செய்யும் தபோதனர்களுக்கும் ஞானுபதேசம் செய்விக்கும் மகிமை பொருந்தியசங்கமரே! உமது கருத்தின்படியே நடத்துகிறேனன்று அரசன் அங்குள்ள காவற்காரரை அழைத்து நீங்கள்அதிசீக்கிரமாய் கணிகைமாதர்கள் வாழும் வீதியிற் சென்று அதிரூப லாவண்யமுள்ள ஒரு மாதை அழைத்து வாருங்களென்றுவிடைதர அதிவேகமாய்க்காவலர்கள்சென்று விலைமாதர்கள் வாழும் வீதிகளில்மனைதோறும்புகுந்து புகுந்து பார்த்து வருகையில், ஒரு வீடாகினுந் நீங்கா

மல் சுரலய தாளத்தோடு உகந்த பரதநாட்டியங்கள் வீணாகான சங்கீத முழக்கத்தோடும் பொன்னிறம் போன்ற கொன்றை மாலையைச் சூடிய சிவனடியார்கள் வீடுகள் தோறும்தனித்தனியாயிருந்து ஆனந்தித்துக் கொண்டிருக்கும் சம்பிரமங்களைக் கண்டு, இன்று முடியாதென்று கருதினவராய் அரசனிடம் அறிவிக்க அரசன் கோபித்துத் தன் மந்திரிமார்களை நோக்கி, பரமசிவத்தின் அடியவராகிய சங்கமருக்கு உரைத்த மொழி பிரண்டுபோவதுஜகதீசனுகியஸ்ரீ அருணாசலேசுரர் திருவுளச் செயலோ! அல்லது நாம் ஆண்டவனுக்குச் செய்த பூசையின்குறைவோ! என் செய்வேன் சங்கமர் நம்மை நாடிக்கேட்ட மாதர்கிடைப்பது அரிதென்று அவர் முன் நாம் புகலுவது தருமமோ என்றனன்.

அதனைக்கேட்ட மந்திரிகள் அரசனைப் பார்த்து, ஓ அரசனே! தாங்கள் மனத்தில்கவலை கொள்ள வேண்டாம்; யாங்கள் சென்று அடியவர் எண்ணிய வண்ணம் அதிரூபலா வண்யமுள்ள கணிகை மாதைக் கொண்டு வருவோம்தாங்கள் துன்ப மொழிக, என்று சொல்லிக் கணிகை மாதர் வாழும் பேட்டையாகிய வீதிகளிற் சென்று மனைகளிற் புகுந்து பார்க்கையில் எங்கும் சிவனடியார்களாய் விளங்கி யிருப்பதைப் பார்த்தும் சுகந்த பரிமளங்களை அணிந்திருக்கும் விலை மாதர்களை நோக்கி, பெண்களே! இவ்வீதியில் யாராலும் ஒருமாது எங்கள் இறைவனை நாடிவந்த சங்கமர் காமநோயைத் தணிப்பாரேயானல், அவர் இருகரங்களுக்கும் கடகமும், வைரமணிகளாலமைந்த ஆபரணங்களும், முத்துமாலைகளும் பாதச்கிலம்பு முதலியன அணிவதல்லாமல் நெய், பால், தயிர், அறுசுவை பதார்த்தங்களோடு அமுதுண்டு சத காலமும் யாதும் குறைவின்றி வாழும்படி செய்வோம்; என்றனர்.

கணிகை மாதர்கள் பணிந்து. ஐயனே நாங்கள் யாவரும்இன்று பகற்போதேநம்மையாட் கொள்ளும் ஸ்ரீ அருணாசலருடைய உண்மையடியார்களாகிய அன்

பர்களிடம் இன்றிரவு விடியுமளவும் சுசலீலைகளுக்கிணங்கி நடப்பதாய் பொன்னைப் பெற்றுக்கொண்டோம் ஆதலால், இந்நாள் செல்லுமானுல் தேவரீர் சொல்லியபடி நடக்கலாம் என்று மொழிந்ததனைக் கேட்ட மந்திரிகள் தத்தம் மனஞ்சலித்து அவ்விடம் விட்டு நீங்கி அரசனிடம் வந்துரைக்க, அரசன் அற்பமாகிய இச்செய்கை நமக்குக் கிடைப்பதுதுர்ப்பலமாக விருக்கும் காரணம் யாது? ஐயோ! என்று துன்பமடைந்து பின்பு பலவித மாய் மனதில் ஏக்கங்கொண்டு இதுவும் பரமசிவனு டைய திருவிளையாடல் தானே, சங்கமர் எண்ணிய வண்ணம் தருவேனென்று தானே விலைமாதர் வீதி சென்று நம்பதியைநாடிவந்தார்கள் எந்தப்பொருளை நாடிக் கேட்ட போதிலும் கொடுக்கிறேம். என்று ஆகாய பரியந்தம் உயர்ந்து பறக்கும் படியாகத்து வீச முயர்த்தி நடத்திவரும் நாட்களில் இன்று விரகவேத னையால்மெலிந்து நம்மைநாடிவந்த சங்கமர் நோயை யகற்றுவோமென்று கூறிய வண்ணம் மாருது ஆசை யோடுங் காப்பாற்றும் கணிகைக்கு என் அரசுக்குரிய இப்பதியை யளிப்பேன் யானை குதிரை முதலியவைக ளோடும் வேண்டிய பொன்னுந் தருவேன்; இதல்லா மல் முத்தினுல் செய்த பல்லக்குங் கொடுப்பேன்; இப் பூமண்டல முழுவதும் ஆள நினைத்த போதிலும் என் செங்கோலைக் கொடுத்து ஆளும்படி செய்து அவர் கட்கு யான் பணிவிடையும் செய்வேன் சங்கமரது காமநோயைத் துணித்தால் அவர் என்னைப் பெற்ற அன்னையுமாவார்கள் இவ்வுலகில் வழங்கும் இன்பர்க ளுக்கெல்லாம் மேலாகிய பெண்களின் கலவித்தொழி லில் வரும் இன்பமேஅதிகமென்று வேதநூல் உணர்ந் தவர்கள் கூறியிருக்கிறுர்கள். ஆதலால் நமது பதியை நாடி வந்த மேன்மை பொருந்திய சங்கமரை வருத் தும் விரகவேதனையை இன்று மாற்றின வர்கட்கு என் பிராணனைத் தானமாக கேட்ட போதிலும் அளிப் பேன் கணிகை மாதர்களே வருவீரென்றனர்:

அரசன் சொன்ன மொழிகளைக்கேட்ட விலை மாதர்கள் ''இராஜாதி ராஜனே! தேவரீர் ஆக்கினையின் படி நடந்து வரும் நாங்கள் இன்று பரமசிவத்தின் அடியார்களிடத்தில் கலவித்தொழில் புரியும் பொருட்டுப் பொருள் பெற்றுக்

கொண்டோம் ஆதலால் நாங்கள் என் செய்வோம்? என்றனர். இராஜன் நாணமுற்றவனாய்த் தன் அரண்மனையடைந்து முகம் வேறுபட்டு இருப்பதை அவன் தேவிமார்கள் மல்லாமாதேவியும். சல்லமா தேவியும் நெருங்கிவந்து 'எங்கள் காதலனே! எந்நாளுமில்லாது இன்று மனத்தில் துன்பம் நேர்ந்தவாறு என்ன? அதனைத் தேவரீர் அருளிச்செய்ய வேண்டும்' என்று பணிந்து கேட்க அரசன் சொல்லவானாயினான் 'என் அருமைப் பத்தினிமார்களே! இன்றுஒரு சிவனடியார் மடைந்தையர் மயக்கத்தின்மேல் மனம் வைத்து நம் பதியைச்சேர்ந்து நம்மைவினவியவண்ணம் இசைந்து விலைமாதர்கள் வீதி எங்கேனும் தேடியும் கிடைப்பது அரிதாயிருப்பதால் துன்பமுற்றேன் நான் கொண்டிருந்த வைராக்கியத்தையும் துறந்து விட்டேன். என் செய்வேன்! அடியவர் உரைத்த மொழி தப்பிப்போகின்றேன் என்று சொன்ன வார்த்தையைக் கேட்ட மங்கைமார் காதலனே! விரகவேதனையால் மெலிந்து வந்த சங்கமருக்கு அந்நோயைத் தணியச்செய்கிறேன் என்று தாங்கள் வாக்குத் தத்தம் செய்து விட்டீர். தங்களுடையகருத்து எத்தன்மையதோசிறியேங்களறியேம். ஆதலால் எங்கள் இருவர்களில் சிறியவளாகிய என்னை அவ்வடியார்க்கு இசையும்படியாய் கருத்திருக்குமானால் தேவரீர் எண்ணம் குறைவுபடாமல் அவ்விதமாக நடக்கின்றேன் என்று கூறியபோது அரசன் மனமகிழ்ந்து தனது மனைவியைப் பார்த்து, பெண்ணுயகமே, என் எண்ணத்தை நிறைவேற்றி வைத்த என் கண்மணியே! நம்மை நாடி வந்தசங்கமரோடு பள்ளியறையிற்சேர்ந்து மன்மதனால் படுந்துன்பத்தைப் போக்குவாய்'' என்று சொல்லி அனுப்பிவிட்டு, அரசன் சங்கமரிடம் வந்து ஐயனே! தேவரீர் கருத்தின்படி அமைத்தேன் அங்கீகரித்துக் கொள்ளும்' என்று பக்தியோடும் கூறினன்.

சல்லமாதேவி மஞ்சனமாடி ஆடையாபரண மணிந்து, சுகந்த பரிமளங்களை யணிந்து பஞ்சகச்சா யவர்க கங்களேத்தி வீணை எடுத்துப் பள்ளியறையுட் பிரவேசித்து இந்திரநீல மரகதங்களால் அமைந்த அம்ச தூளிகம் மஞ்சன சயனத்தின் மீது ஆரோக ணித்துக் கொண்டிருக்கும் அடியவர் பக்கத்தில்நின்று இன்னோசையைத் தரும் வீணையை மீட்டிக் கீதம் பாடிக்கொண்டு, சிலநேரம் சென்றபின்பு பெரியவர் சித்திரப்பிரதமைபோல் அசைவற்றிருப்பதை நோக்கி அவர் யோகநித்திரையிலிருப்பதாக வெண்ணி, அவ் வரசி அவர்மீது பனிநீரை எடுத்து தெளித்தும் அவர் கண்விழியாமலும் தன்னை நோககாமலும்,இருப்பதை உணர்ந்து தேவிசிந்தை மெலிந்து எங்கள்அரசனுக்கு உரைத்த வாய்மை வீணாகிவிடுவது தருமமோ? ஐயோ அருணாசலநாதா! என்று தொழுது நித்திரையிலிருக் கும் பெரியவர்மேல் மெதுவாய்ச் சாய்ந்து ஆலிங்க னம் செய்கையில், அச்சிவனடியார் கையிலேந்தும் குழந்தை வடிவாகி ஆச்சரியம் கொள்ளும்படி செங் குமுதம் போன்ற வாயைத்திறந்து அழவாரப்பித்தார்

இவ்வழுகையைக்கேட்டஅரசன் இது ஸ்ரீ அருணா சலேஸ்வரன் திருவிளையாட்டென்று உணர்ந்தவெகு தீவிரமாய் உள்ளே சென்று அக்குழந்தையை இருக ரங்களால் எடுத்தணைத்து முத்தமிட்டு உச்சிமோந்து பேரானந்தங்கொண்டு இருக்கையில் அடியர் மாய மாய் மறைந்தருளினர். அரசன் ஆச்சரியமடைந்து, சந்திர சடாதர மூர்த்தியாகிய ஐயனே! தேவரீர் திரு வுளச்செயல் மடமையோமாகிய நாங்கள் தெரிந்து கொள்ளுவோமோ! தீர்க்கமற்றவனே! நிர்மலகுணனே உலகநாயகனே! ஜெகதீசா! சிவப்பிரகாசர்! அரகரா! அண்ணாமலைநாதா! உண்ணாமலைப்பாகா! ஜடாமகு டத்தில் இளம்பிறையும் கங்கையும் தரித்த சோதி சொரூபா! காளகண்ட திரிநேத்திரா! கருதுமடியவர்

தோத்திரா! மான்மழு சூலகபால! மறைபுகழ்சீலா! காமதகனா! முயலகமர்த்தனா! மறையுருவானவனே! பரிசுத்தனே! காலாந்தகனே! புலித்தோலுடையானே திரிபுரமெரித்தோனே! நாகபரணனே! சிரமாலை தரித்தோனே! மார்க்கசகாயா! மாதர்க்கனுகூலா! கங்காதரா! கிருபாகரா! மகானுபாவா! ஆபத்பாந்தவா! அனுதரட்சகா! மெய்ஞ்ஞானச்சுடரே! உமது பரியந்தம் பொருந்திய உபயசரணாரவிந்தங்கட்குத் தொண்டனாகிய எளியேங்களைச் சோதனை செய்யும் பொருட்டோ புதல்வனாகத் தோன்றி மறைந்தீர். எங்களுக்கு இனியென்னவிதி என்று தமது மனைவி மாரும்தாமும் துன்பத்திலழுந்த, பரமசிவன் மான்மழு சதுர்ப்புஜ காளகண்ட திருநேத்திர சொரூபமாய் பார்வதி சமமேதனாய் இடபவாகனரூடராய் பிரமவிஷ்ணுக்கள் சூழ, அரசருக்கும் அவன் மனைவிமார்கட்கும் தரிசனம்தர அரசன் பூமியிற் பணிந்து எழுந்து சிரத்தில் இருகரங்களையும் குவித்து; அருணாசலநாதனே! சரணம்! ஆதிநாயகனே! சரணம்! அடியார்களை சோதித்தாட்கொள்ளும் பூரணனே! சரணம்; அருட்பெருஞ்சுடரே!சரணம் அமலனே! சரணம்; ஐயனே சரணம்: ஆண்டவா! சரணம்; அடியோம் செங்கோலை ஏற்றுக்கொள்ளத் தக்க ஒரு புதல்வனைத் தந்தருள வேண்டும் எனத் தொழுது நின்றான்; அரசே யாமே உனக்குப்பிள்ளையாய் தோன்றினமையால் உன் அந்திய காலத்தில் வேதவிதியிற் கூறும் சடங்குகளைச்செய்து வருவோம் என்று திருவாய் மலர்ந்தருளிச்சந்திரசடாதரமூர்த்தியாகிய ஸ்ரீ அருணாசலேசுரர் மறைந்தருளினர்.

வல்லாள மகாராஜன் சருக்கம் முற்றிற்று.

சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்.

தீர்த்தச் சருக்கம்

ஒரு காலத்தில் கௌதமரிஷி ஸ்ரீ அருணசலேஸ்வரர் சந்நிதிமுன் வேள்வியொன்று செய்வதற்கு எத்தனித்து அக்கினி வளர்க்க, அந்த யாகத்தில் சிவபெருமான் கிருபையால் ஒரு சிவவேதியன் அக்கினி சொரூபம்போல் உதித்தனன் அவனை முனிவர் பார்த்து, ஸ்ரீ அருணசலநாதரைப்பூஜை செய் என்று அனுப்பினர், அதன் பின் கௌதமர் ஏழு தருப்பையை எடுத்துக் குண்டத்தின் அக்கினிலே போட, ஏழு தேவதாசிகளாகப் பிறந்தார்கள் அவர்களைச் சுவாமி சந்நிதியில் நாட்டியஞ் செய்து வாழும்படி முனிவர் கட்டளையிட்டனர். அவர்கள் தடாகங்கள் பலவுண்டாக்கி ஊரைச் சிறப்பு செய்தனர்.

திருவண்ணமலையாகிய அக்கினிமலைக்குக்கிழக்கு திக்கில் இந்திர தீர்த்தம் ஒன்றுண்டு. அது இந்திரனல் உண்டாக்கப்பட்டது. தேவலோகத்தில் உள்ளவர்கள் அதில் நித்தியமும் முழுகுதலால் அதில் சந்தனக் குழம்பின் வாசனையும் கற்பகபுட்பத்தின் மணமும் மணக்கும், இத்தீர்த்தத்தில் தைப்பூசம் ஸ்நானம் செய்து ஒருகை ஜலம் ஆசமனம் செய்தால் கோடி பிரம்ஹத்திதோஷம் போகும். இந்திரன் அதில் மூழ்கிச் சூரியனுள்ளம் வகித்து தெய்வலோகத்தை பெற்றான்.

திருவண்ணமலைக்குத் தென்கிழக்கில் அக்கினி தீர்த்தம் ஒன்றுண்டு, அதில் பங்குனி பௌர்ணமியில் முழுகினல் மாதர்களால் நேர்ந்த பாவந்திரும் தருமமும் தவமும் சேரும். அக்கினி தேவன் ஒருநாள் ஏழு முனிவர்களுடைய பத்தினிமார்களை விரும்ப, அதை தன் பெண்சாதியாகிய சுவர்காதேவியறிந்து அந்த மாதர்கள் வடிவங்களைத்தான் எடுக்க அக்கினி பகவான் அவர்களைப்

புணர்ந்து அங்ஙனம் தான் நினைத்த பாவமதைத் தீர்க்க இத்தடாகத்தை உண்டாக்கித் தன் பாவத்தைப் போக்கடித்துச் கொண்டான்.

திருவண்ணாமலைக்கு தென் பக்கத்தில் யமதீர்த்தம் ஒன்றுண்டு, அதில் மூழ்கினால் உடல் பொன்வடிவமாகும் தேகத்திலுள்ள வியாதிபோம், பிர்மாவினது ஆயுதம ஒரு காலத்தில் தொடந்து தேகங்குன்றினதை யமனானவன் இதில் மூழ்கித் தீர்த்துக்கொண்டான்.

திருவண்ணாமலைக்கு நிருதி மூலையில் நிருதி தீர்த்தம் ஒன்றுண்டு இதில் மூழ்கினவர்கட்கு அரிய பகைகளெல்லாந் தீரும், நிருதி என்பவன் இதில் முழுகி ஒரு பேயைத் தன்வசமாக்கிக் கொண்டான்

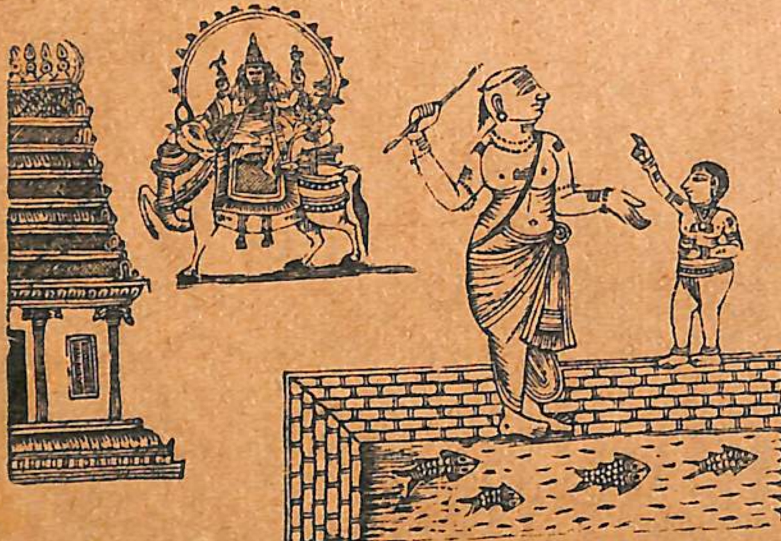
திருவண்ணாமலைச்கு மேற்குத் திக்கில் வருண தீர்த்தம் ஒன்றுண்டு இதில் முழுகினால் ஒன்பது கிரகங்களும் நன்மையைக் கொடுக்கும் இந்த நவக்கிரகங்களும் தகங்களிஷ்டத்தையடைய மூழ்கினார்கள்.

திருவண்ணாமலைக்கு வாயு திக்கில் வாயு தீர்த்தம் ஒன்றுண்டு இதில் மூழ்கினால் எல்லாத் துன்பங்களும் தீரும்.

திருவண்ணாமலைக்கு வடக்குத் திக்கில் குபேர தீர்த்தம் ஒன்றுண்டு. இதில் மூழ்கினால் தரித்திரம் நீங்கிப்போகும்.

இந்தத் தீர்த்தத்திற்கு ஈஸானிய திசையில் அசுவனி தீர்த்தம் ஒன்றுண்டு அதில் முழுகினால் நீசரைப் பார்க்கிலும் அழிந்தவராக விருந்தாலும் நான்கு வருணத்திலும் மேம்பட்டவராவர்.

யமதீர்த்தத்துக்குத் தெற்காக அகஸ்திய முனிவரால் ஏற்படுத்திய அகத்திய தீர்த்தம் என்று ஒன்றுண்டு அதில் புரட்டாசி மாதத்தில் முழுகி ஒருகை ஜலம் உட்கொண்டபேர்களுடைய சந்திரனையொத்த முகத்தைப்பார்த்தவர்கள் தமிழில்சிறந்தவராவார்கள் இலட்சுமியும் சரஸ்வதியும் அவரிடத்தில் சேர்ந்திருப்பார்கள்.

திருவண்ணாமலை எட்டுத்திக்குகளிலும் பார்வதி முதல் பலதேவர்களாலும்
உண்டாக்கப்பட்ட அநேக தீர்த்தங்களின் மகாத்மியம் இப்போது
சில தீர்த்தங்கள் மாத்திரம் காணப்படுகின்றன.

குபேர தீர்த்தத்திற்கு அருகே வசிட்ட தீர்த்தம் ஒன்றுண்டு இதில் வசிட்டர்ஐப்பசி மாதத்தில் முழுகி முனிவர்களுக்கெல்லாம் முதன்மையா யிருக்கப் பெற்றார். இதில் முழுகினால் சாத்திரங்களெல்லாம் உள்ளங்கை நெல்லிக்கனிபோல விளங்கும் பாலவாகிய கடலையுங் கடப்பார்கள். சுப்பிரமணியர், விநாயகர், சூரியன் பார்வதி, வயிரவர் சத்தகன்னிகள், சந்திரன், அஷ்ட வசுக்கள் மற்றுமுள்ள தேவர்கள் முழுகியதீர்த்தங்கள் அனேகமுண்டு.

திருநதி என்ற ஒரு நதி திருவண்ணாமலை வடக்கு பக்கத்தில் உண்டு. இலட்சுமி முழுகி விட்டுணுவினுடைய மார்பில் சேர்ந்தாள்.

திருவண்ணாமலைக்குத் தென்பாரிசம்சோனை என ஒரு நதி உண்டு இதில்கங்கை யமுனை காவேரி முதலிய நதிகள் முழுகித்தங்கள் துன்பங்களைப் போக்கிக் கொண்டன.

திருவண்ணாமலைக்கு மேற்பக்கத்தில் புண்ணிய நதி என்று ஒன்றுண்டு இதனருகில் புண்ணியாற்றூர் என ஒரு நகரமுண்டு. இதையாண்ட ஈழனென்கிற அரக்கன் தனக்கு நீங்காது பந்தமடைந்த பெண்ணுருவை அந்நதியில் முழுகி தீர்ந்து நல்ல உருவமும், வேண்டிய பேறும் பெற்றான்.

இந்நதிக்கு வடப்பாகத்தில் சேயாறு என ஒரு தீர்த்தமுண்டு இது சுப்பிரமணியப் பெருமானால் உண்டாக்கப்பட்டது.

ஸ்ரீ அருணாசலேஸ்வர ராலயத்தில் சிவகெங்கை என்றொரு தீர்த்தமுண்டு இதனைத் தினந்தோறும் மனத்தில் நினைத்தால் கங்கையில் முழுகிய பலனுண்டாகும் அனேக உருத்திரர்கள் மாசி மாதத்தில் ஸ்நானஞ் செய்து இடபவாகனரூடராய் எல்லாத்தேவர்களிலும் மேன்மை பெற்றார்கள்.

சிவகங்கைக்கு கிழக்கில் சக்ரதீர்த்தம் என ஒன்றுண்டு விட்டுணுமூர்த்தி தனது வராகஅவதாரத்தில் முழுகிப் பேறு பெற்றதாகும்! இந்தத் தீர்த்தத்தை

வலமாக வந்தவர்களும் அதில் முழுகினவர்களும், இந்நீரை உட்கொண்டவர்களும் துக்க சமுத்திரத்தினின்றும் நீங்கி இறைவன் இரண்டு பாதங்களையும் இடப்பாகமும் பெறுவார்கள்.

திருக்கோயிலுக்குப் பக்கத்தில் அக்கினிதிசையில் பிரம தீர்த்தம்ஒன்றுண்டு ஆயிரம்பிறப்புகள்தோறும் சேர்ந்த தீவினையும் தீர்ப்பார்கள் இதில் முழுகி ஒரு அணுவளவு பொன் ஒரு அடியாருக்கு ஈவரேயானால் இப்பூமி முழுவதும் நிறைந்த சொர்னத்தினாலும் நவரத்தினங்களினாலும் நிறைந்த இவைகளை யெல்லாம் சுவாமியினுடைய அடியாரிடத்தில் கொடுக்கும்பலனிலும் அதிகமாகும்.

இதில் முழுகிச் சிவப்புப் பசுவைத் தானஞ் செய்தவர்கள் வெள்ளையானைகள் சூழ்ந்து தாங்கப்பெற்ற சொர்னவிமானத்தின் மேல் ஏறிக் கொண்டு போய் அரம்பையாதிமாதர்கள்கவரிவீசப்பசுவின்மயிரொன்றுக்கு ஒரு கற்பகாலம் சிவபதத்தில் இருப்பார்கள் காலையில் முழுகிக் கறுப்புப் பசுவைத் தானஞ் செய்தவர்கள் நீலமலைபோல் நீலரத்தினமிழைத்த விமானத்தில் ஏறிச் சூலாயுதம் பிடித்துக் கொண்டு பூதகணங்கள் தொடர்ந்துவரச் சிவபெருமானதுபரமபதத்திலிருப்பார்கள்.

வெள்ளைப் பசுவைத் தானங் கொடுத்தவர்கள் ஆயிரம் வெள்ளை இடபங்கள் சூழ்ந்த விமானத்திலேறிக்கொண்டு தேவர்கள் வணங்க இறைவனடியையடைவர் மழைக்குக்குடையும், வெய்யிலுக்குப் பாதரட்சை கொடுத்தோரும், குதிரை கொடுத்தோரும் இந்திர பதவியடைவர். கன்னிதா தானம்செய்தோர் சுவர்க்க லோகத்திலும், குபேரலோகத்திலும் பிரமலோகத்திலும்சென்றுவிரும்பியவற்றையனுபவித்துத் தேவர்கள் வணங்கச் சிவபதவி யடைவார்கள்.

உத்தம தலங்களில் தவசிகளுக்குப் படைத்த அன்னத்தின் பலன்,காசியில் பெரியோர்களுக்குப்படைத்த அன்னத்தின் ஒரு அன்ன பலனுக்கு ஒவ்வாது அத்தகைய காசியில் அனேக கோடி தவசிகளுக்கும் படைத்த அன்னத்தின்

சூரியன்

பலன் அருணுசலத்தில் படைத்த அன்னத்தில் ஒரு அன்னபலனுக்கு ஒப்பாகாது.

பசுவினுடைய குளம்பு அடி அளவுள்ள பூமியை பிராமணர்கட்குத் தானஞ்செய்யின் பரமசிவத்தின் திருவடி நிழலிலே தனது சுற்றத்தாருடன் வாழ்வார்கள்; சுவாமிக்கு இடபதானம் செய்தவர்கள் இடப வாகனத்தில் ஏறிக்கொண்டு சிவலோகத்தில் பவனியாகப்போய் சுகிப்பார்கள்.

திருவண்ணுமலையில் சாலை வைத்தவர்களும், நந்தவனம் வைத்தவர்களும், கிணறுகள் குளங்கள் வெட்டினவர்களும் இந்திரபதவியடைவார்கள் ஆலயத்திலுள்ள பள்ளங்களை நிரவி மெழுகி விளக்கேற்றி வைத்தவர்களும், அலங்காரம் செய்தவர்களும் விட்டுணுவாய்த் திருப்பாற்கடலில் யோகநித்திரை செய்வார்கள் கோடை காலத்தில் தண்ணீர்ப்பந்தல் வைத்தவர்கள் தேவபதவியை யடைவார்கள். அடியார்கட்கு வஸ்திரங் கொடுத்தோர் ஒரு இழைக்கு அளவிறந்த காலம் சிவபதத்தில் வாழ்வார்கள்.

இத்தலத்தில் மடம் கட்டினவர்கள் அம்மடத்திலிருக்கிற எருதுகளுக்கு ஒரு கற்பக்காலம் மோட்சத்தில் நிலைபெறுவார்கள். இத்த த்தில் பலவிதமாய் இறந்தவர்கட்கும் விஷம் குடித்து இறந்தவர் கட்கும் பிதுர்யாகம் செய்தவர்கள் அவர்குலத்தினர் எல்லாம் நற்கதியினையடைவார், ஒரு காக்கையானது அத்தலத்துக் கோயிலில் பலிபீடத்தில் வைத்திருக்கிற பலியன்னத்தை வாயினுல் கிரகிக்கும்போது தன்னுடைய சிறகால் கீழேயடித்தது.

அதைச் சுவாமி பார்த்து கோயிலை விளக்கினதென்று அதற்குத் தெய்வலோக வாழ்க்கையளித்தனர் 'ஒரு பெருச்சாளி கோயிலில் வளையுண்டாக்கும்

போது மாணிக்கமணி ஒன்று அங்கே சிதறிச் சந்நிதியில் விளக்குபோலக் காண்பிக்கத் தீபங்கொடுத்ததென்று அதற்கு ஞானமார்க்கத்தைத் தெரிவித்துச் சாலோக பதவியை யளித்தனர்.

அர்மலையில் ஒருநாள் ஒரு சிலந்தி வாயினூலால் பின்னலிட, இது வஸ்திரஞ்செய்து கொடுத்ததென்று அச்சிலந்தியை அரசனகப் பிறப்பித்து நல்ல ஞானத்தைக் கொடுத்துத் தேகவியோகமான பிறகு விஷ்ணு லோகத்தைக் கொடுத்தார்.

இத்தலத்தில் ஒருவன் மணலைச் சிவனுருவமென்று நினைத்து வைத்ததனுல் அவன் மேலாகிய கதியைச் சேர்ந்து சிவனென்றும் இவனென்றும் பேதமில்லாமலிருக்கின்ற சாரூப பதவியைப் பெற்றுன். ஆகையால் திருவண்ணுமலையின் மகிமையை ஒருவராலும் இத்தகையதெனச்சொல்ல முடியாது. அதனருமை அப்பெருமானே அறிவார்.

தீர்த்தச் சருக்கம் முற்றிற்று.

சிவமயம்

திருச்சிற்றம் பலம்

திருமலை வலம்புரி சருக்கம்

அருணசலத்தை வலஞ் செய்வது பிறப்பு என்னும் பெரிய கடலைத் தாண்டுவதற்கு ஒரு தோணியாகும் ஏழு நரகக்குழியிலும் புகுதாலும் அருமையாகிய முத்தியில் ஏறுவதற்கு ஏணியாகும். காணுதற்கரிய தவத்திற்கும், தருமத்திற்கும், சம்பத்திற்கும் ஒரு காணியுமாயிருக்கும் ஒளியுள்ள நெற்றியையுடைய பார்வதியை இடது பக்கத்தில் வைத்திருக்கின்ற சுவாமியை மனமுருகிச் சந்தோஷமாகும் காசி முதலாக சொல்லப்பட்ட சிறப்பையுடைய தலங்களிலிருந்து சுவாமியைக் கற்பகாலம் பூஜை செய்த பலமும் அனேக காலம் தவஞ்செய்தாலும் குரு சொல்லிய முறைப்படி சமாதியிலிருந்து அடைகின்ற சித்திகளும் அருணசலத்தை வலம்வரவேண்டுமென்று சொல்லிய பலனுக்கு நிகராகாது அருணசலத்தை வலம் செய்யென்று சொல்லுமளவில் பிரமஹத்தி பாவம் போய் விடும். நர்மதையாற்று நீரளவு மதுவைப் பானம் பண்ணிய பாவமும் வருத்தமுற்று நடுநடுங்கி ஓடிப் போகும்! ஒருவனுக்குச் செய்தபாவமும் பயந்து கருப்பங்குலைத்து ஓடிப்போகும். இறுதியைக் கொடுக்கும் பாவமும் அருணசலத்தை வலஞ்செய்ய வேண்டுமென்று நினைத்த அளவில், சூறைக்காற்றின் எதிரிலிருக்கும் தீபம்போல் அவிந்துபோம். தந்தையைக் கொன்ற பாவமும் கருடனைக் கண்ட பாம்புபோல் நடுக்கமடைந்து ஓடிப்போகும் குழந்தைகளையும் மாதரையும் கொன்ற பாவமாகிய கடலும் வற்றிப்போம்.

நம்முடைய சுவாமியின் திரவியம் திருடின பாவமும் தானிருக்குமிடம் எங்கேயென்று ஓடிப்போம். அருணாசலத்தை வலம் செய்ய வேண்டுமென்று நினைந்து ஓரடி எடுத்தவர்க்கு யாகம் செய்த பலன் சித்தியாகும். இரண்டடிக்கு ராஜசூயயாகபலன் உண்டாகும். நாலடிக்கு எல்லா யாகத்தின் பலனும் சித்தியாகும். அருணாசலத்தைப் பிரதட்சணம்செய்கையில் தூக்கி வைத்த ஓரடியின் பலன் பூமிப்பிரதட்சணம் செய்தபலன் தரும். இரண்டடியின் பலன்சருவதீர்த்தமாடிய பலன் தரும். மூன்றடியின் பலன் சோடசதானப்பலன் தரும். நாலடியின் பலன் அஷ்டாங்கயோக பலன் தரும் அவையல்லாமலும் வலமாக வைத்த ஓரடிக்குப் பூராபலன்களெல்லாம் பலிக்கும். இரண்டடிக்கு இலிங்கப்ரதிஷ்டை பலன்தரும் மூன்றடிக்குக் கோடி விமானம் தூபிகளையுடைய கோயில் கட்டிய பேறு தரும்.

அருணாசலத்தை வலஞ்செய்ய வேண்டுமென்று ஓரடி வைத்தவர்கள் உருத்திரபத மடைவார்கள். இரண்டடி வைத்தவர்கள் கோடி தலைமுறையிலுள்ள மனிதரையும் பதவியிற் கொண்டு போய்ச் சேர்க்கும் அருணாசலத்தை வலமாகச் சிறிது தூரம் நடந்தவர்களுக்கு நெருங்கிய கிரணத்தை வீசுகின்றவெள்ளிமலையாகிய கைலாயத்திற்குப் போகும் வழி விரைவில் தொலையும் அல்லாமலும் அம்மலையை வலமாகப்போகும்போது பநக்கைக்கல்லாலும் அழற்சியினாலும் கன்றிப்போனகாலையுடையவரைக்கண்டால்என்னென்று பயந்து பாவங்கள் ஓடிப்போம். அருணாசலத்தை வலம் வந்தவர்கள் பாதத்தில் ஒட்டின தூசு ஒன்று காற்றினால் நரகத்தை ஒத்த விடங்களில் சேர்ந்தால் அதுவும் கைலாயம் போலப்பரிசுத்தமாம். அத்தூசு மனிதர் தேகத்திற் பட்டால் இறப்பும் அவர்களைப் பின்பற்றிய பிறப்பும் நீங்கும். அப்படியானால்

பிரதட்சணம் செய்தவர்கள் பெருமைகளை என்ன வென்று சொல்ல முடியும்!

அருணாசலத்தை வலஞ்செய்தவர்கள் பரமசிவம் எழுந்தருளியிருக்கிற கைலாய மலையை யடைந்தவுடன். சந்திரன் வெள்ளைக்குக்குடையைப் பிடிப்பான். சூரியன் விளக்கெடுப்பான் தருமதேவதை கைதாங்கி வருார், இந்திரன் வருகிற வழியில் புட்பங்களைப்பரப்புவான், குபேரன் தண்டஞ்செய்து சமீபத்தில்வருவான் அஷ்டவசுக்கள், புட்பவருஷம் பொழிவார்கள். மேனகையும் அரம்பையும்; ஊர்வசியும் திலோத்தமையும், வீணை வாத்தியத்துடனே சங்கீதம் பாடி நடனம் செய்து கொண்டு வருவார்கள் கங்கையும், யமுனையும் சாமரம் வீசிக்கொண்டுவருவார்கள்.சாப்பிடத்தகுந்த அமிர்தத்தையும். மலையளவு ஆடைகளையும் மேகம் எடுத்துக்கொண்டு எதிரே வரும். இலக்குமி பூவும், கஸ்தூரியும் கொண்டு வருவாள். முன்னே நான்கு வேதங்களும் புகழ்ந்து கொண்டு வரும், அருணாசலத்தை வலம் செய்வோர்களுடைய வழியிற் கிடக்கின்ற பாறகல்லுகளை மிதித்துச் சிவந்த பாதம் பின்பு தேவர்களுடைய மகுட கோடிகளில் பதிந்துப் பிரகாசிக்கும் இரத்தின கோடிகள் தாக்கி மறுபடியும் சிவக்கும் அருணாசலத்தை வலம் செய்யாதவர்கள் கால் நடையுண்டாய் நடந்து திரியப்பெற்றென்ன பிரயோசனம்? கறுத்த கண்கள் நன்றாகத் தெரியப் பெற்றென்ன?மானிடராகப்பிறந்தென்னமாமிசந்திரண்ட புழுக்களையுடைய தேகத்திற் சேர்ந்து நரகத்தில் வீழ்ந்து அலைந்து துன்பப்படுவதல்லாமல் பிழைக்க மாட்டார்கள். நல்ல கற்புடைய மாதர்கள் போகம் வேண்டினும், புத்திசாலியுள்ள பிள்ளை பெறவேண்டினும், மும்மலம் ஒழிய வேண்டினும், கல்வியும் அழகு வேண்டினும், செல்வம் வேண்டினும் கீர்த்தி வேண்டினும் அருணாசலத்தை வலம் செய்யவேண்டும்.

ஆதிவாரத்தில் அருணாசலத்தை வலம் செய்த வர்கள் சூரியமண்டலத்தைப் பிளந்து சிவபதம் சேர் வார்கள். சோமவாரத்தில் வலம் செய்தவர்கள் இந்தி ரன் போல ஏழு உலகத்தையும் ஆண்டு சிவசொரூப மடைவார்கள். மங்கள வாரத்தில் வலம் செய்வோர் கடனையும்; தரித்திரத்தினையும் நீங்குவார்கள். புத வாரத்தில் வலம் செய்வோர் நான்கு வேதங்களும், ஆறு சாஸ்திரங்களும்; அறுபத்து நான்கு கலைகளும், அறிந்து முக்தியடைவார்கள் குருவாரத்தில் வலம் செய்வோர் திரிமூர்த்திகளும் புகழும்படி முனிவர்க ளுக்கு எஜமானுவர். சுக்கிரவாரத்தில் வலஞ்செய் வோர் விட்டுணு பதமடைவர். சனிவாரத்தில் வலஞ் செய்வோர் நவக்கிரகங்கள் பதினொருமிடத்திலிருந்து பலன் கொடுப்பார். சிவராத்திரியிலும், வருஷப்பிறப் பிலும். ஐப்பசிமீ முதலிய மூன்று மாதங்களிலும் வலம் செய்வோர் மேற்சொன்ன பலன்களனைத்தை யும் பெறுவர். உத்தராயணம், தட்சணாயனம், மாசி மகம், அர்த்தோயம், சூரியகிரகணம விதிபாதம் முத லிய நாட்களில் வலம் செய்வோர் கோடிபங்கு அதிக மாகப் பலன் கிடைக்கும் தினந்தோறும் வலம் செய் வோர் பலனை யார் சொல்ல வல்லவர்.

அருணாசலத்தை வலம்செய்ய, உத்தேசிக்கின் பிரதட்சணம் செய்யும் அன்றைக்குப் பெண்களைச் சொப்பனத்திலும் நினையாமல் நீரில்ஸ்நானஞ்செய்து பரிசுத்தமாகிய வஸ்திரமுடுத்தி விபூதி உத்திராக்கந் தரித்து இயன்ற தானங்கொடுத்து அங்கங்கிருக்கிற தேவர்களைப் பணிந்து சட்டை, போர்வை, குடை, செருப்பு இல்லாமல், பயம், கோபம், சோகமின்றி, குதிரை, யானை வண்டி ஏருமல் தாம்பூலந்தரிக்கா மல், கைகளை வீசாமல், சந்தோஷத்துடன் கர்ப்பஸ் திரீ நடக்கிறதுபோலப் பஞ்சாட்சரத்தியானம்செய்து கொண்டு, வந்து அடியாருடனிருந்து சுத்தபோஜ

னம் செய்யவேண்டியது இவ்விதமாக அத்தலத்திலிருக்கிறவர்கள் செய்யவேண்டியது அதிக தூரத்திலிருந்தவர்கள் தங்களுடைய வருத்தத்தினுல் எவ்விதமாக வலம் செய்தாலும் நன்மையாகும்.

திருமலை வலம்புரிச் சருக்கம் முற்றிற்று.

ஓம்
சிவமயம்
திருச்சிற்றம்பலம்

ஆதித்தச் சருக்கம்

ஸ்ரீ அருணுசலமென்னும் மலையோடு மற்ற மலைகளையும் சமமென்று நிந்தை சொன்னமனிதர் வாயில் பற்றுண்டாகிப் புதைந்து புழுக்கள் நெளிந்து புலால் நாற்றம் நாறுகின்ற நீர்தேக முழுவதுங் கசிந்து மிகவும் இரத்த மாரி சொரியும். அருணுசலத்தைநிந்தித்த மனிதர்களை எமதூதர்கள் செக்கில் அனேக தரம் போட்டு அரைத்து எடுப்பார்கள் அவர்கள் வாய்களை நெருப்பிற் போட்டுக் காய்ச்சிய கத்தியினுலறுப்பார்கள் அடித்து நெய்யிலே வேகச்செய்வார்கள் மேலும் அவர்களைப் பஞ்சாகத்துவைத்து அரக்கை உருக்கி வாயிலே விட்டு விஷத்தைக் குடிப்பித்துத் தீமையாகிய நரகிலே தள்ளுவார்கள். சூரியன்அருணுசலத்தை மற்ற மலைகள் போல நினைத்து தனதுதேரை அவ்வருணுசலத்தின் உச்சியின் வழியாக நடத்தினுன். அச்சமயத்தில் மலை வெடித்து அதன் உள்ளிருந்து அக்கினி எழும்பி சூரியன் ரதம் பொரிந்து போய்விட்டது அப்போது சூரியனைப்பார்த்துப் பிரமாவானவர் "ஓ சூரியனே! இம்மலையை மற்றைய மலைகளைப்போல் நினைத்து அகங்காரத்தினுல் இதன் உச்சியின் மேல் உன் தேரினை இழந்தாய் நீ இப்போது இம்மலையை வலம் செய்து வந்தால் உன்பாபம் மன்னிக்கப்படும்" என்றனர் அங்ஙனம் சூரியன் பிரதசட்ணம் செய்து சுவாமியின் அனுக்கிரகம்

பெற்றனன், அதுமுதல் சூரியன் சித்திரை முதல் பங்குனி ஈருகச் சொல்லப்பட்ட 12 மாதங்களிலும், முன் பயத்தினுல் மலையை வலஞ் செய்துகொண்டு இடப்புறமாகவும் உச்சியின் மேலும்போவான். அம்மலைக்குச் சமீபத்தில் வரும்போது தோத்திரஞ் செய்து புட்ப மாரி பொழிந்து செல்வான்.

ஆதித்தச் சுருக்கம் முற்றிற்று.

பிரதத்தராஜன் சருக்கம்

முற்காலத்தில் ஒருநாள் வடதேசத்திற்கு அரசனுயிருக்கின்றவன்; கங்கா நதித் துறையை உடையவன்; தருமமே செய்பவன்; பிரதத்தமகாராஜன் என்னும் பெயரையுடையவன் இவன் யாத்திரையாகப் பிரயாணப்பட்டு எல்லாதேசங்களுஞ் சென்று பல திவ்வியதலயாத்திரைசெய்துஸ்ரீ அருணுசலமடைந்து சிவாலயம் புகுந்தான். அப்போது அவ்வாலயத்தில் ஒரு தாசிப்பெண் கருப்பின் இரசம்போன்று சுவை நிறைந்த பாடல்களைப் பாடிக்கொண்டிருக்கக்கேட்டு தன்தேசத்திற்கு அப்பெண்ணை அழைத்துக் கொண்டு போக மனதில் நினைத்தான்.. உடனே அவ்வரசனுக்குக் குரங்குமுகம் வந்துவிட்டது. எல்லோரும் கண்டு நகைக்க ஆரம்பித்தார்கள். அரசன் தெரிந்து தனது எண்ணம் தப்பெனத் தெரிந்து உடனே தனது யானைகளையும், குதிரைகளையும், சிவிகைகளையும் இரத்தினுபரணங்களையும், அனேக பெண்களையும் சுவாமிக்குக் காணிக்கையாகக் கொடுத்து விட்டான். உடனே குரங்கு முகம் நீங்கி சுபாவமுகமடைந்து தனதுதேசம் போய்ச் சேர்ந்தான். ஸ்ரீ அருணுசலேஸர் பதார்த்தத்தைக் கிரகிக்க எண்ணினவர்க்கே இக்கதியானுல் அவ்வாலயத் திரவியங்களைக் கிரகித்தவர்கள் அடையும் கதி என்னவாக முடியும்.

பிரதத்தராஜன் சருக்கம் முற்றிற்று.

பாவந்தீர்த்த சருக்கம்

ஒரு காலத்தில் பிரமன் சபையில் அஷ்டவசுக்கள் வந்திருந்து தங்கள் தங்களைப்பற்றியும், அவற்றால் தங்களுக்கு வந்திருக்கிற கீர்த்திகளைப்பற்றியும் புகழ்ந்து பேசிக்கொண்டார்கள், பிரமன் அவர்களை நோக்கி அஷ்டவசுக்களே நீங்கள் அகஸ்தியர் முதலிய பெரியவர்கள் முன்னிலையில் உங்கள் தவங்களைப்பற்றி மிகப்புகழ்ந்து பேசிக்கொண்டபடியால் உங்களுடைய தவம் அப்பிரயோசனமாகப் போக்கடவது' என்றனர் அவர்கள் பயந்து உடனே காசிக்குச்சென்று தங்கள் பாவம் போக அனேக காலம் தவஞ் செய்து வந்தனர் ஒரு நாள் அவர்கள் முன்னிலையில் காசி விஸ்வநாதர் பிரத்தியட்சமாகி 'தேவர்களே? நீங்கள் ஸ்ரீ அருணசலத்தையடைந்து சூழ்ந்து கிழக்குத்திக்குகளிலும் இருந்து தவம் செய்யுங்கள் என்றனர் அங்ஙனமே அவர்கள் செய்து வருகையில், அம்மலை அவர்கட்கு எட்டு முகமாய் விளங்கின அவர்கள்எட்டுதிக்குகளிலு மிருந்து சுவாமியைப் பூசித்த படியால் பழையபடியே தங்கள் பதவிகளைப்பெற்று சுகமாக வாழ்ந்து வந்தனர்

இந்திரனானவன் ஒரு காலத்தில் பிரமதேவனைச் சந்தித்து 'ஐயனே! உலகில் அனேகர் என் பதவியை யடையும் பொருட்டுத் தவஞ்செய்து வருகிறார்கள். அவர்கள் தவங்களை அழித்து விடவேண்டும்', என்று கேட்டுக்கொண்டனன். அதற்கு பிரமன்சம்மதித்துத் தான் முந்திபுடைத்துள்ள அபார அழகு வாய்ந்துள்ள இந்திரலோகத்துப்பெண்கள் தேவலோகத்துப் பெண்கள், நாகலோகத்துப் பெண்கள்.

பூலோகத்துப்பெண்கள் ஆகியஇவர்கள் அழகில் சிறிது சிறிது எடுத்துத் திலோத்தமை என்னும் பெண்ணை உண்டாக்கிய பிரமனைத் தந்தையென நினைத்து அவள் ஓடி ஒளித்துக் கொண்டாள்.

அவளைத் தேடிப்போய் பிரமன் சமீபிக்கையில் அவள் பெண்மானாகி ஓடினாள், பிரமன் ஆண்மானாகித் தொடர்ந்தான். அவள் பெண்கிளியாகப் பறந்தாள். பிரமன் ஆண்கிளியாகத் தொடர்ந்தான், பின்பு அவள் தனக்கு வேறு கதி ஒன்றுங் காணாது அருணாசலத்தையடைந்து சுவாமிசந்நிதியில் முறையிட்டாள், உடனே சுவாமி வேடவடிவமாகவும் வேதங்கள் நாய்களாகவும் புறப்பட்டு வெளிவந்தவுடன் மானாகிய பிரமன் கண்டு பயந்து தன் வடிவெடுத்துச் சுவாமி பாதத்தில் விழுந்து நமஸ்கரித்தனன் சுவாமி அதைக்கண்டு 'பிரமனே! நீயே திலோத்தமையைப்படைத்து அவளை நீயே விரும்பினை; ஆதலால் உன்பாவம் சற்பகோடி காலத்திலும் தீரமாட்டாது; ஆயினும் இம்மலையை தரிசித்தாயாதலால் உன்பாவம் நீங்கிப் புண்ணியனாயினை; உன்பதவியைச் சேர்வாய் என்று கூறி சுவாமி மறைந்தருளினர்.

முற்காலத்தில் பரமசிவனுடைய திருவிளையாட்டினாலே கற்பகாயம் முடிவுற்று மகத்தாகிய அந்தகாரம் நீங்கி வெளிச்சமுண்டாகிற காலத்தில், அவ்வந்தகாரத்தில் சிறிது நின்ற அக்காலத்தில் விட்டுணு திருப்பாற்கடலில் நித்திரை செய்து கொண்டிருக்க, சிவமயமாகிய யோகியர்கள் பரமசிவனை நினைத்தார்கள். அப்போது சிவபெருமான் ஒரு சோதி ரூபத்தையடைந்தார் உலகமெல்லாம் உண்டாயின, ஊழிகால முடிந்து அந்த காரம் நீங்கியும் நித்திரை செய்யும் விஷ்ணுவிடத்தில் வந்துவாழியென்று சொல்லியோகியர்கள் எழுப்புதலும், அவ்விஷ்ணு அதிக பயத்துடன் எழுந்து அந்தோ ! நான் உலகம் உண்டாக்கும் பொருட்டுப பிரமனை சிருஷ்டிக்காமல் நித்திரை செய்துவிட்டதனால் தீவினையைச் சம்பாதித்துக் கொண்டேனே' என மன வருத்தமுற்று சுவாமியை நினைத்தார்.

உடனே தேவாதி தேவனாகிய பரமசிவம் படிகமலை ஜோதிதோன்றுதல் போல, இடபவாகனத்திலே

ழுந்தருளிக்காட்சிகொடுக்கவிஷ்ணுவானவர்,ஐயனே நித்திரையினலுண்டாகிய தீவினையை நீக்கி அருள் செய்யவேண்டும்' என்றனர். விஷ்ணுவே! நீ ஜோதி மயமாகிய அருணுசலத்திற்குப் போய் பூஜை செய் தால் உன்வினை போகும்: அருணுசலத்திற்கும், எனக் கும் வடிவம் ஒன்றே; பேதமில்லை நான்கு வேதங்க ளும் இவ்வுண்மையறியமாட்டா: பூர்வத்தில் பலயோ கியர்களும்; விஷ்ணுக்களாகிய நீங்கள்பலரும்.தொண் ணுற்ருறு பிரமர்களும் அத்தகைய பூஜை செய்திருக் கிறீர்கள். சந்திரன் தனதுமனைவியாகிய இருபத்தாறு நாயகிகளுடைய போகத்தினை மறந்துவிட இவ்வுண் மையறிந்த அப்பெண்களின் தந்தை கக்கன் கேள்வி யுற்றுச் சந்திரன் உடல் குன்றிப்போகச் சபித்தான். அச்சாபத்தைச் சந்திரன் அருணுசலத்தில் வந்து நீக்கிக் கொண்டான்'' எனத் திருவாய் மலர்ந்தருளி னர். அங்ஙனமே விஷ்ணு அருணுசலத்தை யடைந்து தரிசித்துப் பணிந்து பூசித்துத் தன்னுடைய வினையை நீக்கிக்கொண்டனர்.

பாவந்தீர்த்த சருக்கம் முற்றிற்று.

புளகாதிபன் சருக்கம்

புளகன் என்னும் ஓர் அசுரன் ஒரு நாள் புனுகு பூனை உருவமெடுத்து அருணுசலத்தின் மேல் உலவித் தனது புனுகைச்சிதறிய படியால் சுவாமியினல் அதிக பலம் பெற்றுப் பூமியிலுள்ளவர்கள் பயப்படவும்; தே வர்கள் முனிவர்கள் துன்பப்படவும். துர்க்கிருத்தியம் செய்து வந்தான் இதைக்கண்ட தேவர்கள் திருக்கை லாயத்தை அடைந்து அவ்வரசனது தீமையைச் சொல்லி முறையுமிட்டனர். இதனைக்கேட்ட சுவாமி யானவர் தன் மலையின் மீது அவ்வசுரன் புனுகு சிந்தி யதால் அவனைக்கொல்ல மனமிசையாது அவனை

அழைத்து, புனுகு வடிவங்கொண்ட உன் பிராணனை விடு என்று சொல்லிய அளவில் அவ்வசுரன் சொல்லு வான் "பரமசிவனே! அடியேன் கேட்டுக்கொள்ளும் வரங்களை தந்தருள வேண்டும். என் எடுத்த உருவ மாகிய புனுகு பூனையின் மரபில் வருகின்ற புனுகு உம்முடைய திருமேனியில் ஏற்றுகொள்ள வேண்டும். அதனுல் புழுகணி யிறைவனென உனக்குத் திருநாம முண்டாக வேண்டும் எனக் கேட்டுக் கொண்டு அசுரன் உயிர்விட்டான் அவ்வசுரன் நற்கதி சேறும் படி சுவாமி அனுக்கிரகம் செய்தனர். தேவர்கள் முனிவர்கள் யாவரும் பயந்தீர்ந்து சுவாமிக்குப்புனுகு சாத்திக்களித்தனர். அதுமுதல் புனுகும் பனி நீரும் கூட்டுவாக்கச் சந்தன முமாகிய இவைகளில் அனுவள வேனும் சுவாமிக்குச் சாத்தித் தரிசித்தவர்கள் மோட்சம் அடைவார்கள்.

அஞ்செழுத்தும் வாழிவாழி யருணைவழி யருணையான்
கஞ்சமுற்ற சரணம் வாழி கருணைவாழி கருணைபொன்
மஞ்சபெற்ற வானம் வாழி வையம் வாழி வையமேல்
கஞ்சமற்ற நீரும்வாழி சைவம் வாழி வாழியவே'

புளகாதிபன் சருக்கம் முற்றிற்று

—0—0—0—

சீனிவாச அச்சகம், சூளை, சென்னை-600007.

குரு-சிஷ்ய சம்பாஷணை என்னும்

ஹஸ்த ரேகை
சாஸ்திரம்

தற்காலம் எத்தனையோ ரேகை சாஸ்திரங்கள் வெளி வந்திருக்கலாம் ஆனுல் அது போல் யில்லாமல் இதனில் சிஷ்யன் முக்கியமான கேள்வி கேட்பதையும் குரு சொல்வதும் வெகு விமரிசையாக யிருக்கிறது. தானே புத்தகத்தை வைத்து பார்த்துக் கொள்ளலாம். பிறருக்கும் சொல்லலாம். வெகு எளிய நடையிலும் ஏராளமான படங்களுடன் தெளிவாகவும் சுலபமாகவும் மேனுட்டு அறிஞர்கள் பிரபல மேதாவிகள் படங்களுடன் வெளி வந்து விட்டது சுமார் 400 படங்களுடன் அடங்கியது. பெரிய மேதாவியும் கைரேகை அனுபவம் வாய்ந்த நிபுணருமான கே. எஸ். சிவசுப்பிரமணியம் அவர்களால் இயற்றப்பட்டது.

இதன் விலை ரூ. 6

கிடைக்குமிடம்.

சண்முகானந்த புத்தகசாலை,
48, நைனியப்ப நாய்க்கன் தெருவு,
பார்க்டவுன், சென்னை-600003.